

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-12 12 *Yıl:1 *4-17 Temmuz 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

İşten atmalara, talana ve özelleştirmeye karşı şehitlerimizin çağrısına kulak verelim!

Hırsızlardan, talancılardan

HESAP SORALIM!

Boğazına kadar yolsuzluğa batmış olan devlet bir yandan da ortaya çıkan yolsuzluklarını örtmek için yolsuzluklarla "savaşıyormuş" gibi görünmeye çalışıyor.

Oysa egemenlerin felsefesinde hırsızlık ve yağma bir erdemdir. Kaldı ki bugün yolsuzlukla savaşma havarisi kesilen R. Tayyip Erdoğan'ın İstanbul Belediye Başkanlığı döneminde açılan onlarca yolsuzluk davası vardır ve şu bir gerçektir ki hırsızlar hırsızlardan hesap sormazlar/soramazlar. Zalimler zulmedenlerden hesap soramaz. Onlardan hesap soracak olan ancak halkın örgütlü gücüdür. Hırsızlardan, yalancılardan, talancılardan hesap sormak için örgütlenelim ve savaşalım.

Çünkü soyguncuların, namussuzların dürüst insanlar olarak gösterildiği bu düzende her namuslu, dürüst insanın başvuracağı tek yöntem bu talancılara karşı örgütlenmektir. Bu uğurda örgütlenen, savaşan şehitlerimizin bize çağrısı budur. Şehitlerimiz egemenlerin saldırılarının azgınlaştığı bu süreçte savaştan yorulanlara, "pişman olanlara" verilen en sade yanıtıdır. Şehitlerimiz ideallerinin yaşaması uğruna nelerin feda edilebileceğini unutanlara tarih karşısında verilebilecek en ateşli yanıtıdır. Onların örgütlenme çağrısına kulak verelim.

Gülbahar Gündüz'e tecavüz eylemlerle protesto edildi

R.Tayyip Erdoğan'ın, valilerini toplayıp "artık işkence olaylarını duymak istemiyorum" açıklamalarından çok değil sadece birkaç gün sonra İstanbul'un göbeğinde **DEHAP İstanbul Kadın Kolları Yöneticisi Gülbahar Gündüz** polisler tarafından kaçırılarak tecavüze uğradı. Ve "demokratikleşen" ülkenin asıl yüzü de Gündüz'e "yöntem bundan sonra bu" ifadesi ile gösterildi. Tecavüze uğrayan Gündüz'ün sırtı ve bacakları da polisler tarafından metalle çizilerek yüzünde sigara söndürüldü. Yaşanan bu vahşeti protesto etmek için sokağa dökülenlere verilen yanıt ise tam da "AB yolundaki" Türkiye'ye yakışır tarzdaydı. **Sayfa 26**

HİNDİSTAN ÜZERİNE SÖYLEŞİ

"Marksist Leninist partilerin ilk ve ilkesel anlayışının kendi ülkelerinde devrimi gerçekleştirmek için doğru bir çizgi yaratmak olması gerektiğini düşünüyorum. Bu ilkesel bir anlayıştır. Bu anlayışın çok güçlü bir kitle hareketi ve kendi ülkelerinde silahlı bir mücadele olmaksızın emperyalizmi, burjuvazi ve feodal toprak ağalarını alaşağı etmeleri mümkün değildir." **Sayfa 14-15**

**İşçi-köylü'den
"PAKET PAKET DEMOKRASİ"
EŞLİĞİNDE
HIRSIZLAR HIRSIZLARDAN
HESAP SORAMAZ!**

Sayfa 30

TEKEL'in satışı her yerde PROTESTO EDİLİYOR

Tekel'i üstelik ederinin çok altında bir fiyata satmaya çalışan devletin bu saldırılarına boyun eğmeyen bazı sendikalar ve TEKEL işçilerinin eylemleri ise sürüyor.

AKP hükümetinin hız verdiği özelleştirme saldırısı TEKEL'le devam ediyor. TEKEL'i de üstelik ederinin çok altında bir fiyata satmaya çalışan hükümet, hem cebine girecek paranın hem de efendisinin emirlerini harfiyen yerine getirmenin çabasında. Devletin bu saldırılarına boyun eğmeyen bazı sendikalar ve TEKEL işçilerinin eylemleri ise sürüyor. Ülkenin dört bir yanında eylem yapan işçiler devlete olan öfkelerini de haykırıyorlar.

12-13 Haziran 2003 tarihinde iş yerlerini terk etmeme eylemi yapan işçiler, 19-20 Haziran 2003 tarihlerinde ise fabrikaların çevresinde insan zinciri oluşturarak protestolarını sürdürmüşlerdi.

* 19 Haziran tarihinde Kartal Cevizli TEKEL işçileri fabrikaları önünde insan zinciri oluşturarak "**Birlik-Mücadele- Zafer**", "**Zafer direnen emekçinin olacak**" vb. sloganlar attılar ve TEKEL sigara fabrikasının önüne kadar geldiler. Burada bir konuşma yapan Tek Gıda-İş Marmara bölge yöneticisi **Murat Akyürek** devletin yapılan eylemlere sessiz kalmasını kınayarak "**yakın bir zamanda sesimizi duymak zorunda kalacaklar**" dedi.

* TEKEL işçileri İzmir'de de eylem yaparak özelleştirmeye karşı olduklarını bir kez daha gösterdiler. Alsancağ Yaprak ve Tütün Fabrikası işçileri 20 Haziran günü öğlen saatlerinde fabrikaları önünde toplanarak bir

eylem yaptılar. 200 kişinin katıldığı eylemde bir konuşma yapan Tek Gıda-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Mehmet**

çiler adına bir konuşma yapan Tek Gıda- İş 1 No'lu Şube Başkanı **Mithat Aslan** özelleştirme adı altında her şe-

Özmen TEKEL'in zarar ettiğini savunmaların yalan söylediğini belirtti. Açıklama sırasında çeşitli sloganlar atan işçiler açıklamanın ardından fabrikanın çevresinde insan zinciri oluşturarak ardından da dağıldılar.

* Adana'da da özelleştirme karşıtı eylem yapan işçiler "**Direne direne kazanacağız**" sloganını haykırdı. İş-

yin satıldığının altını çizdi.

* Aynı gün TEKEL işçileri Maltepe AKP önünde de eylem yaparak "**Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek**" sloganını attılar. İşçiler adına yapılan konuşmada "**AKP kendi eli ile tarihin karanlığında kendi yerini hazırlamaktadır. Bizlere düşen hak ettikleri yere on-**

ları hazırlamaktır" denildi. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde Bağdat Caddesi sloganlarla trafiğe kapatıldı.

*ESM'li işçiler Tekel'in özelleştirilmek istenmesini protesto etmek için 25 Haziran 2003 tarihinde saat 12:30'da Tekel müdürlük binası önünde basın açıklaması yaptı.

Eylemde "**Tekel halkındır sattırmayacağız**" ve "**Sadaka değil insanca yaşayacak ücret**" dövizleri açan işçiler sık sık da "**İşçi memur el ele genel greve**" ve "**Tekel halkındır satılamaz**" sloganları attı.

Eylem, KESK Merkez Örgütlenme Üyesi **Güven Gerçek**'in konuşmasıyla başladı. Gerçek konuşmasında "14 yıldır sürdürdüğümüz sendikal hak ve özlüklerimiz ciddi olarak tehlike altındadır. Ülkenin zenginliği yabancı şirketlere peşkeş çekilecek. Direneceğiz, haklarımızı geri alacağız. Tarihsel bir sorunla karşı karşıyayız. Tarih bizi yargılayacak. Ülkesini satanları, vatanına sahip çıkmayanları tarih yargılar" dedi.

Açıklamada AKP hükümetine ve IMF'ye boyun eğen Başbakan'a da gönderme yapılarak; "Başbakan'ın bu tehdit ve emekçi halk düşmanlığı politikaları kaybedecek tarih önünde hesap verecektir ve zafer mücadele eden emekçilerin olacaktır" denildi.

Açıklamanın ardından eylem sloganlarla sona erdirildi. (İstanbul)

BES üyelerinden eylem

BES Samsun şubesi çalışanları iş yasında yapılan değişiklikleri protesto etti.

BES Samsun şubesine üye Türkiye İş Kurumu çalışanları, çalıştıkları kurum önünde 20 Haziran Cuma günü bir basın açıklaması yaptı.

Emekçiler adına konuşan Şube Başkanı **Seyfettin Yılmaz**, işsizlik sorununun çözümünde ve ulusal istihdam politikalarının oluşturulmasında Türkiye'nin tek kamu kuruluşunun

Türkiye İş Kurumu olduğunu ifade etti.

1475 sayılı iş yasında yapılan değişikliklerle özel istihdam bürolarının yasallaştığını vurgulayan Yılmaz "**Türkiye'nin iş kurumu yetkilileştirilmeli; istihdam bürolarından vazgeçilmelidir. Herkese iş, iş güvencesi ve sosyal güvence şartları sağlanmalıdır. İş-Kur çalışanlarının çalışma şartları düzeltilmeli ve iyileştirme sağlanmalıdır**" dedi. (Samsun)

BALIKESİR SEKA ALBAYRAKLAR'A SATILDI

Hükümetin özelleştirme listesinde yerini alan Balıkesir SEKA İşletmesi işçilerin tepki ve protestolarına rağmen 13 Mayıs'ta Albayrak AŞ'ye satıldı. Geçtiğimiz günlerde devir teslim işlemi yapılan şirkette 289 işçinin tamamı işten çıkarılırken 75 memur ise başka kurumlara kaydırıldı. (İzmir)

İŞÇİLER MENDİL AÇTI

Resmi çıkışları verilerek SEKA ile tüm ilişkileri kesilen işçiler ihbar ve kıdem tazminatlarını bankadan almaya başladı. İşçiler banka önünde "**Sağolun**" yazılı mendil açarak hükümeti ve Albayraklar AŞ'yi temsili dilencilik yaparak protesto ettiler. (İzmir)

**İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası Laleli Şubesi: 63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Değişen Dengeler ve Uyum Yasaları

Son iki aydır TSK ile AKP hükümeti arasında yeni krizlere neden olan AB'ye uyum paketlerinden 6.sı mecliste kabul edildi. Mayıs ayı MGK toplantısında görüşülmesi için bir sonraki MGK toplantısına bırakılmasına rağmen AKP hükümeti 6. Uyum Paketini geçirmesiyle birlikte Türk hakim sınıfları içindeki dalaşa ordu kliğine bir adım daha geri attırdı. Şimdi tüm gözler MGK'nın yapısında birçok değişikliği içeren ve Temmuz ayının ilk haftasına kadar çıkarılması beklenen 7. Uyum Paketine çevrildi. Çok geniş bir paket olan 7. Uyum Paketinde en çok dikkat çeken "MGK'nın işlevi ve yapısının yeniden tanımlanması ile ordu bütçesinin kontrol altına alınması"nın planlanması. Buna göre "AB kriterleri" dikkate alınarak MGK Genel Sekreterliğinin "sivil" olmasının önünü açacak yasal düzenleme yapılacak. Yine Genelkurmay Başkanlığı'nın, Savunma Bakanlığı'na bağlanması da gündemde. Tüm yasal düzenlemeler gerçekleşirse yasalar nezdinde MGK'nın devlet yönetimindeki etkisi azalmış olacak.

TSK, UŞAKLIĞINI BECERE-MEMENİN CEZASINI ÇEKİYOR

6. Uyum Paketinin mecliste kabul edilmesinin ardından 26 Haziran 2003 tarihinde yapılan MGK toplantısı, son iki MGK toplantısına göre oldukça "sakin" geçti. Diğer MGK toplantıları öncesi bir papağan gibi sıkça tekrarlanan ve kılıç gibi hükümetlerin kafası üstünde sallanan "devletin laik yapısının korunması", "irticaya karşı mücadele" vb. söylemler bu MGK toplantısı öncesi tekrarlanmadı. Hem de AKP hükümeti MGK kararını çiğnemesine rağmen. Bu durum bize gösteriyor ki klikler arasında geçici bir uzlaşma sağlanmış. Tabi ki bu uzlaşmayı emperyalizmden bağımsız ele alamayız. Bu nedenle Türk egemen sınıflarının yüce efendisi ABD emperyalizminin Irak işgali sonrası uşağına biçtiği yeni rollere bakmakta yarar var. Türk egemen sınıfları-

nın, efendisi ABD emperyalizminin Irak işgali döneminde verdiği görevleri yerine getirememesi ABD ile Türkiye arasında ilişkileri yeniden bir çeki düzen vermeyi gerektirdi. Özellikle ABD'nin Irak saldırı için Türkiye'den vermesini emrettiği, askeri üsler, limanlar ile Türkiyeli askerler, TBMM'de tezkerenin reddedilmesiyle sekteye uğramıştı. Bu durum ABD emperyalizminin saldırı planlarında birçok değişikliği de gündeme getirmişti. Daha sonra meclisten tekrardan bir tezkere çıkarılsa da, ABD emperyalizmi için yeterli olmadı. İşgalin sona ermesinin ardından ABD emperyalizmi uşağını cezalandıracağına sinyallerini vermeye başladı. ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz yaptığı ilk açıklamalarında direkt olarak Türk Silahlı Kuvvetlerini hedef aldı. Bu açıklamalar TSK'nın tezkerenin meclisten geçmesi için yeterince çalışmadığı yönündeydi. Ve Türkiye'nin en "güvenilir" kurumu bu açıklamalarla bir anda imajını yitirmeye başladı.

ABD emperyalizmi Türk hakim sınıflarına yaptığı müdahalelerle Türkiye'den daha fazla teslimiyet ve daha fazla uşaklık istemektedir. Yıllardır Türk hakim sınıflarının kendini avuttuğu "ben efendimin gözünde stratejik konumumla diğer uşaklara göre daha değerliyim" düşüncesi, efendisi tarafından alt üst edildi. Artık ABD emperyalizmi Türk hakim sınıflarından hiçbir yanlış istemiyor. Bu nedenle uşaklarını yeniden kalıba döküyor. Nitekim TSK'nın ülke yönetimindeki etkisine yapılan müdahale bunun bir göstergesi. Diğer yandan ABD emperyalizmi için Türkiye'nin AB'ye girmesinin önemi Irak işgalinden sonra daha da arttı. 6. AB Uyum Paketin hızlı bir şekilde meclisten geçirilmesi ve 7. paketin de önümüzdeki günlerde meclis gündemine taşınması karşısında geleneksel statükocu anlayışın bu duruma sessiz kalması da bunu gösteriyor.

UYUM PAKETLERİ ANTI-DEMOKRATİK UYGULAMALARI ARTIRIYOR

Türk hakim sınıfları arasındaki tüm çelişkilere rağmen egemen sınıflardaki tüm klikler halka yönelik saldırılarında yine tek ses, tek vücutlar. Devlet yine faşist uygulamalarına tüm hızıyla devam ediyor. Türk hakim sınıfları tarafından çıkarılan her yasa halka yönelik yeni bir saldırının da habercisidir. Tüm bu yasa değişiklikleri de ülkenin demokratikleşeceği aldatmacasıyla yapılmaktadır. "Demokratikleşiyoruz" nalarının sık atıldığı bu dönemde faşist uygulamaların daha da yoğunlaşması tüm bu söylenenlerin bir safсата olduğunu ortaya koyuyor. Yine 6. Uyum Paketiyle birlikte yapılan bazı değişikliklere göz attığımız da demokrasi adına hiçbir şey olmadığını görebiliriz. Kürtçe isimler kullanılmasına olanak sağladığı iddia edilen yasa değişikliğinde özünde hiçbir değişiklik yapılmamıştır. Şöyle ki; meclisten geçen paketle birlikte ilgili kanunun 6. maddesi ile 1587 Sayılı Nüfus Kanunu'nun 16/4. maddesi şu şekilde değiştirildi: "Ancak ahlak kurallarına uygun düşmeyen veya kamuoyunu inciten adlar konulamaz. Doğan çocuk babasının, evlenme dışında ise annesinin soyadını alır". Değişiklikten önce ise şu şekildeydi: "Çocuğun adını ana ve baba koyar. Ancak milli kültürümüze, ancak ahlak kurallarına uygun düşmeyen veya kamuoyunu inciten adlar konulamaz." Her iki metin arasındaki tek fark "milli kültür" ibaresinin madde metninden çıkarılması. Zaten önceki kanunda da Kürtçe isimlerin konulmasına hiçbir engel yoktu. Kürtçe isimler için açılan davaların tümü İçişleri Bakanlığı tarafından yayınlanan genelgelerden kaynaklanmakta. Bu tür genelgeler yayınlanmaya devam edildiği müddetçe davaların açılması önünde hiçbir engel yok.

Yine en çok tartışılan konulardan bi-

ri de Kürtçe televizyon ve radyo yayını yapılmasının önündeki engellerdi. Uyum paketiyle Kürtçe yayının önu açıldığı iddia edilse de, bu hak zaten var olan yasada bulunmakta. İlgili yasanın 14. maddesi 1. fıkrasının 4. cümlesi şu şekilde değiştiriliyor: "Ayrıca, Türk vatandaşların günlük yaşamlarında geleneksel olarak kullandıkları farklı dil ve lehçelerde de kamu ve özel radyo ve televizyonlarda yayın yapılabilir." Yasa değişmeden önceki hali ise: "Ayrıca, Türk vatandaşların günlük yaşamlarında geleneksel olarak kullandıkları farklı dil ve lehçelerde de yayın yapılabilir." Görüldüğü gibi yasaya sadece "kamu ve özel radyo ve televizyonlarda yayın yapılabilir" ibaresi eklenmiş. Yine önceki yasa da Kürtçe önünde bir engel değildi ama ayrıca yayınlanan genelgeler ve yasalarla da Kürtçe engellenmeye çalışılmıştı. Bu yasa değişikliği de Kürtçe yayın açısında hiçbir yeni hak getirmiyor. Uyum paketindeki bir diğer değişiklik ise "Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesinin yürürlükten kaldırılması oldu. Maddenin kaldırılmasıyla birlikte değişen hiçbir şey olmayacağını zaten Adalet Bakanı Cemil Çiçek şu sözleriyle açıklamıştı: "Kimse endişelenmesin. Bu maddedeki düzenleme, TCK'nın 312. maddesinde zaten var. Boşluk olmayacak." Ayrıca son dönemlerde DGM'ler düşünce özgürlüğü ile ilgili TCK'nın 169. maddesini sıkça kullanmaktadır. Yani 8. maddenin kaldırılmasının ardında daha ağır madde olan 169 bir bütün olarak devreye girecektir.

Görüldüğü gibi devlet tam bir sahtekarlık içindedir. Zaten faşist bir devletten "demokrasi" beklemek dünyaya at gözlükleriyle bakanların işidir. 80 yıllık tarihinde faşist Türk devletinin her reformunun altında mutlaka emekçi halka yönelik saldırıların daha da artırılması çıkmıştır. Yani devletin reformunun anlamı halkı daha fazla sömürmektir.

Sınıfsal Bakış

“SÖZVERİ GÜMÜŞSE, ÖZVERİ ALTINDIR!”

Emel Kılıç, Murat Arıca, Bülent Ertürk

“Her şey silahın namlusundadır. Marksist devlet teorisine göre, ordu devletin temel unsurudur. İktidarı ele geçirmek ve elde tutmak isteyen herkes, mutlaka güçlü bir orduya sahip olmalıdır. Bazı kimseler, ‘savaş her şeye kadirdir’ anlayışının savunucuları olduğumuzu söyleyerek bizimle alay ediyorlar. Evet, biz devrimci savaşın her şeye kadir olduğunu savunuyoruz; bu kötü değil, iyidir, Marksisttir. Sovyet Komünist Partisi’nin silahları sosyalizmi yarattı. Biz demokratik bir cumhuriyet yaratacağız. Emperyalizm çağında sınıf mücadelesinin tecrübesi bize, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin silahlı burjuvazi ve toprak ağalarını ancak silah gücüyle yenebileceklerini öğretiyor; bu anlamda, bütün dünyanın ancak silahla değiştirilebileceğini söyleyebiliriz.” (Mao Zedung, Seçme Eserler, Cilt II, sf.232)

Başkan Mao’nun bir paragrafta özetlediği bu **temelli yaklaşımı**, insanlığı kurtuluşa götüreceği yolda, hangi yöntemle ilerlenebileceğine işaret etmekte, çokça sarf edilen **“dünyayı değiştirme”** nin ancak silahla mümkün olabileceğinin altını çizmektedir. Maoizmin M-L ideolojiyi beslediği ve geliştirdiği **karakteristik** çizgilerden birisi olarak şekillenen, silahlı mücadelenin **belirleyici** niteliği; onun kuramsallaşan boyuttaki stratejik ve taktik saptamalar ile birlikte günümüzde özellikle gündemleştirilmesini gereken bir boyut kazanmıştır.

Bunun neden böyle olduğunu, ikiz kardeşler olan **tasfiyecilik** ve **reformizmin** 90’lardan sonra fırtınaya çevrilerek estirilen rüzgarının eski hızını yitirdikçe yeniden ve farklı argümanlarla körüklenmeye çalışıldığı bir süreci doludizgin yaşamamızdan anlıyoruz. Tam da bu nedenledir ki silahlı mücadelenin devrimci şiddet olarak cisimleştiği, komünist önderlikler eliyle de halk savaşı pratiklerinde serpiştiği ülkelerdeki süreçlerin deneyimleri, kazanımları ve dersleri; gündemleştirme olgusunun **güncelliğini** belirlemektedir.

Nitekim emperyalist-kapitalist sistemin devamından yana örtülü bir anlaşma/uzlaşma içinde **“kurallarıyla oynama”** yolunu seçenlerin tıkanıdığı, kitlelerdeki bunalımın öfkeye dönüştüğü koşullarda, silahlı mücadelenin teslimiyete ve köleleştirmeye karşı **biricik** seçenek olarak yükselişe geçmesi kaçınılmaz olmaktadır. Silahlı mücadele biçimlerinin itibar görmesi, da-

ha doğrusu çeşitli yapılanmalar eliyle daha yaygın bir uygulama alanı bulması, “terör” palavraları bir yana, bu sürecin bir **sonucu** olarak da algılanmalıdır.

Şiddeti sınırsız ölçüde, en vahşi biçim ve dozlarda uygulayan ve bu anlamda ezilenlerin karşı duruşunun temel biçimi haline, **“doğal refleks”** kapsamında sokan, emperyalistler, faşistler ve gericilerin bizzat kendileri olmaktadır. Bunun sistematiğini bizimki gibi ülkelerde yaşanan sınıf/iktidar mücadelesinde **“devrimin yolu”** statüsüne kavuşturan Mao Zedung yoldaş’ın çizdiği güzergahta ilerleyen bütün uygulayıcılar ve esinlenenler önemli kazanımlar ve deneyimler biriktirmişlerdir. Pratikteki bu **tanıtlanma-kanıtlanma** sürecinin artılarını bilinçli bir devrimciliğe dönüştürerek proletarya önderliğinde iktidara yönelen komünist hareketler, kitleleri savaştırmayı başardıkları içindir ki, gerçek manada sarsıcı bir tehdit oluşturarak **alternatif** bir güç olmayı becerebilmişlerdir. Bu sayede, bir dizi ülkede, inişli çıkışlı grafiklere karşın, yakalanan mevziler, kurumsallaşma alanında elde edilen kazanımlar ve yaratılan potansiyel muhafaza edilebilmiş, iktidar yürüyüşü kesintiye uğratılmamıştır.

Bu çerçevede ülkemizdeki 30 yılı aşkın pratiği irdelediğimizde net bir biçimde görüyoruz ki, halk safları kategorisinde yer alan reformist ve devrimci karakterdeki hareketlerin önemli bir bölümü, şu veya bu orandaki potansiyellerini, dönemsel de olsa başvurdukları **silahlı mücadele** pratiklerine borçludurlar. Ancak Türkiye devrimine esas damgasını vuran ve savaşı **süreklileştirerek**, mevcut statükoya endekslenmişliğinden kopararak sürükleyip götüreceği olan, savaş yasalarını MLM perspektifi ile birlikte kavrayarak uygulayanlar, yani komünistler olacaktır.

Halk savaşının ilerleme göstererek kalıcı kazanımlar elde edecek aşamaları kat edebilmesi, komünist bir önderlik altında, **süreklilik** kazanan bir çizgiye oturtulabilmesine bağlıdır. Ülkemiz devrimi açısından **en can alıcı** sorunumuz budur. İbrahim Kaypakka ya yoldaş önderliğinde bu perspektif kuşanılarak başlatılan, silahlı biçimlerin ve kırların esas alındığı mücadelemiz, ciddi darbeler, yenilgiler, sapma ve hatalar nedeniyle ancak **örgütsel devamlılık** noktasında tutunabilmiş, savaşı boyutlandırmak ve daha ileri

mevzilere taşımak yolunda gelişme gösterememiştir. Aynı dönem içinde, doğru bir önderlikten yoksun olduğu ve nihayetinde uzlaşmacı/teslimiyetçi bir noktaya sürüklendiği halde, **uzun** sayılabilecek bir süreyi ileriye doğru **kesintisiz** bir savaş çizgisinde götürmeyi başaran Kürt Ulusal Hareketi, Türkiye devrimine çok önemli dersler ve deneyimler kazandırmış, devrimci dinamikleri **canlandırarak**, önemli bir potansiyeli kuvveden fiile çıkarmıştır. Bütün tasfiyeci çaba ve emelle-re karşın Kürt ulusal kurtuluş savaşının yarattığı potansiyel ve kazanımların silinebilmesi mümkün değildir.

Günümüzde de yakıcılığını koruyan, gerek dünyada gerekse de ülkemizde giderek keskinleşen sınıf mücadelesinin dayattığı ve yüklediği sorumluluk, savaşa devamlılığı sağlamış bir karakter kazandırmaktadır. Bunun için savaşın kitleler içinde **kök salması/örgütlenmesi**, halkı içine **aktif** olarak çekmesi gerekmektedir. Bu, halk savaşının, sınıf mücadelesinin **en açık** görünümü konumuna gelmesi demektir. Devrim mücadelesinin; ancak bu eksende yol alındığında, her alan ve zeminde ilerleme göstererek mevziler elde edebileceği, güçlenebileceği ve **ikili iktidar** yaratma aşamasına ulaşabileceği bilinmelidir.

Bütün bunlar için, bir dizi görevler, aşılması gereken sorunlar ve izlenmesi gereken taktikler var. Ama her şeyden önemlisi, bunun iradesini taşıyan, komünist bir önderliğe ve onun emrindeki **öncülere** ihtiyaç vardır. Bu doğrultuda, öncelikle bilimsel tahliller, sağlıklı saptamalar ve genel manada doğru bir inisiyatif altında yürünmesi; bu pratiği, işin henüz ilk evrelerinde oluşan en zor koşullarda omuzlayacak ve büyük bir **özveri** ruhuyla sürdürecektir kadrolar ve savaşçılar gerekmektedir.

Proletarya Partisi önderliğinde üç onyıllık aşkın bir süredir ivme kazandırılmaya çalışılan gerilla savaşı; savaş/mücadele geleneğinin yaratılmasında **belirleyici** rol oynamış, küçümselemeyecek bir kitle potansiyeli yaratmıştır. Partinin karakteristik çizgilerinin belirginleştiği ancak savaşa göre şekillendirilemediği bu süreç; silaha sarılma yoğunluğuna **büyük ölçüde** bağlı bir seyir izlemiştir. Demokratik Halk Devrimi mücadelesini yaşamın bütün alanlarında ilerletecek esas hareket biçimi silahlı olduğu için, son çeyrek asırlık zaman diliminde gelinen noktaya **ancak** buradan bakılarak açıklık getirilebilir.

Silahlı mücadeleyi, **“ses çıkarmak”**, **“silah sıkmak”** olarak görünüye oynayan bir tarzda sunmaya çalışan **silahlı ekonomizm/reformizmin** devreye girdiği, kontak noktası yakaladığı yer tam da burasıdır. Hazırlık, kitle çalışması, yerel örgütlenme gibi savaşın **mutlak** bileşenleri olarak tanımlanabilecek olgular ile düşmana

yönelik askeri pratikteki hedef belirleme isabetliliği/seçicilik, kayıp verme oranı, süreklilik vb. hususlar birlikte değerlendirildiğinde, nesnel ve öznel şartlara göre yoğunluk ve öncelik ilişkisi doğru biçimde saptanmak zorundadır.

Halk savaşının, devrim mücadelesinin bir parçası, bir alanı değil **tamamı** olduğu gerçeğinin yaşamda karşılık bulabilmesi için, bütün mücadele cephelerini kapsayan ve birleştiren bir perspektifle yürütülmesi gerekmektedir. Aksi halde sembolik, bir alana sıkışmış bir tarza hapis olunarak silahlı ekonomizmin kucağında çırpınmak durumunda kalınır ki, bu, halk savaşından başka her tanımla açıklanabilecek bir **kısır döngüye** saplanmak anlamına gelmektedir. Bugün, nice deneyimden sonra proletarya partisinin çıkardığı **en önemli** derslerden birisi olarak kavranan gerçekliğimiz budur.

Yönelimimiz, halk savaşı yolunda ilerleyişimizi, bu durumu tersine çevirip, **“kısırlaştırıcı”**, **“tüketici”**, **“marjinalleştirici”** mecradan çıkarak serpilip geliştirecek bir açılımı öngörmektedir. Devrimler tarihinden biliyoruz ki; mücadelenin sabır, özveri, kararlılık ve azmi üst düzeyde gerektiren zorlu karakterinin gelenekleşmesinde, başlıca rol hep **öncülere** düşmüştür. Bir ideal, bir amaç, bir hedefe doğru yol alırken kaçınılmaz bir gerçekliktir bu.

Bunun en son örneklerini, peş peşe şehit düşen üç gerilla, **Emel, Murat** ve **Bülent** yoldaşlar, canlarını esirgememekle yaşatmış oldular. Onlar, **sözverinin** çok önemli olduğunu biliyorlardı ve bunu ifade ederek yola koyulmuşlardı. Ama daha değerlisinin **özveri** olduğunu can bedeli bir savaşta toprağa düşerek gösterdiler. Savaş, ancak hayatını **bütünüyle** adadığı zaman bir komünist için gerçek anlamda **yaşam biçimi** haline gelmektedir. Bu özveri ruhu, öylesine sarmaktadır ki devrimciyi, bütün fedakarlıklar, işkence, tutukluk ve ölüm **doğal** parçalarıdır artık yaşamın.

Halkımızın üç yiğit evladı, halk savaşının üç değerli savaşçısının anıları, mücadele pratikleri; devrimci değerlerin tüccarlığına soyunanların, celladına yaranmaya çalışan zavallıların, arabalar dolusu laf kalabalığına gömülenlerin, ahkam kesme uzmanlarının, mücadeleye dirsek çevirmek için hokkabazlık yapanların, kuru ajitasyonla caka satan şarlatanların, kaçkınılığın teorisini yapan sahtekarların, üstüne **kalın bir çarpı** çekecek değer ve anlamdadır.

Bugün henüz çok taze olan anıları önünde saygıyla eğilirken, savaş onlar gibi bugünlere taşıma özverisi gösteren bütün şehitlerimize verdığımız sözü yerine getirmek için, daha büyük azim ve cesaretle öne atılmamız gerekiyor.

İşçiden zincirli eylem

Gazi Belediyesi'nde çalışırken sendikalı olduğu gerekçesiyle işten çıkarılan bir işçi Belediye Başkanı'nın evinin karşısındaki direğe kendini zincirleyerek eylem yaptı.

Samsun Gazi Belediyesi'nde geçici işçi kadrosunda çalışırken yaklaşık 6 ay önce iş akdi feshedilen **Nazım Akdemir**, Belediye Başkanı **Nihat Batur**'un 19 Mayıs Bulvarı'nda oturduğu binanın karşısındaki bir direğe kendini zincirleyerek açlık grevine başladı. 52 yaşında ve 2 çocuk babası olan **Nazım Akdemir** yanında aynı işten atıldığını söyleyen bir arkadaşı ile birlikte, haksızlığa uğradıklarına dair bastırdıkları bildirimleri de halka dağıttı.

Polisin engellemesine rağmen Nihat Batur'un evine doğru haykırarak "işimi geri istiyorum" diye bağırarak Akdemir yaklaşık bir saat süren eyleminin ardından polis tarafından gözaltına alındı. Akdemir ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı.

(Samsun)

Denim Tekstil'de grev

Bayraklı Denim Tekstil fabrikasında çalışan yaklaşık 470 Öz İplik-İş Sendikası üyesi işçi içeride biriken ikramiyeler, maaşlar ve çalışma koşullarının düzeltilmesi için 25 Haziran Çarşamba günü sabah saat 07:00'de fabrika önünde greve başladılar. Konuya ilişkin Öz İplik-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı **Sabriye Bereket** gazetemize konuyu değerlendirdi.

Bereket "Şunun bilinmesi gerek. Bizim amacımız sadece içerde birikmiş maaş ve ikramiyeler değil. Evet bu olayın bir boyutu ama başka bir tarafı da işyerinin çok eski bir bina olması ve üretim araçlarının ilkel araçlar kadar eski olması bunların da sağlık koşullarını olumsuz etkilemesi" dedi. Bereket ayrıca 2001-2002'den biriken ikramiyeler olduğunu ve 3 aylık maaşlarının da içerde olduğunu onları almadan yeni sözleşme için masaya oturmayacaklarını belirterek "patron bu grevi kırmak için çaba sarf ediyor ama bizler de işçiler ve sendika olarak birlik beraberlik içerisinde bu işi başarıya ulaştıracacağız" dedi. (İzmir)

MENEMEN'DE GREV SÜRÜYOR

Menemen Ağartooğlu Deri Fabrikası'nda sendikal faaliyetlerde buldukları gerekçesiyle işten atılan 17 işçiye destek vererek işinden olan 120 Deri-İş Sendika üyesi işçinin fabrika önünde bekleyişleri sürüyor. Patron ise bu direnişi kırmak için çeşitli yol ve yöntemler deniyor. Patronlar grevdeki işçilere grevi bırakır ve sendikal faaliyetlerden vazgeçerlerse grup grup işe geri alınacakları vaadini verdi. Patronlar yaptıkları toplantıda grevi başlatan 17 işçinin ise hiçbir koşulda işe alınmama kararına vardıklarını belirtti. (İzmir)

HÜKÜMETTEN İŞÇİYE 'SIFIR' ZAM

Hükümet 459 bin işçiyi ilgilendiren toplu iş sözleşmelerinde Türk-İş'e sıfır zam dayattı. İkinci 6 ay yüzde 7, üçüncü ve dördüncü 6 aylarda yüzde 5 zam öneren hükümet krizi gerekçe gösterdi. Türk-İş yönetimi ise "bu şartlarda görüşme bitmiştir. Zaten toplu sözleşmelerde yasal prosedür devam ediyor eğer şartlarımız değişmezse biz masaya gelmeyeceğiz" dedi Türk-İş Koordinasyon Kurulu yaptığı toplantılarda ne yapılacağını kararlaştıracak. (Kartal)

İHD ÖZELLEŞTİRME MAĞDURLARINI ZİYARET ETTİ

İHD Ankara Şubesi'nin oluşturduğu **İşçi-emekçi Hakları Komisyonu**, Türk-İş Genel Merkezi önünde oturma eylemi yapan özelleştirme mağdurlarını eylemlerinin 53. gününde **25 Haziran 2003** tarihinde ziyaret etti.

Komisyon üyeleri "İşten atılmalara son", "Taşeronlaştırmaya hayır", "Sadaka değil toplu sözleşme" yazılı dövizlerle Türk-İş Genel Merkezi önüne gelen İHD'lileri özelleştirme mağduru işçilerin sözcüsü **Ünver Uyar** komisyon üyelerini karşıladı. İHD Ankara Şubesi Başkanı **Ender Büyükçulha** ve BES üyesi **Mahmut Konuk** işçilerle ve Uyar'la konuşarak eylemlerini desteklediklerini söylediler. Yaklaşık 40 ilden gelen işçiler oturma eylemini dönüşümlü olarak gerçekleştiriyor.

(Ankara)

Emekçinin Gündemi

Sınıf dayanışmasını zaafa uğratan anlayışları mahkum edelim; BİRLİĞİ MÜCADELE ZEMİNİNDE YÜKSELTELİM!

İşçi hareketi saflarında sınıf dayanışmasını zayıflatan, sermayeye karşı birleşik ve örgütlü mücadeleyi zaafa uğratan bölgecilik, hemşehricilik ve mezhepçilik gibi sınıf mücadelesine darbe vuran ve emekçileri birbirlerine düşman eden, egemen sınıflar tarafından da bilinçli olarak pompalanan ve güçlenmesi için elden ne geliyorsa yapılan politikalar giderek daha fazla yaygınlık kazanmaktadır. Bu durum sınıf mücadelesi yürüten devrimcilerin karşısına her alanda çıkmaktadır.

Bu politikalar sonucu fabrikalardan başlayarak mahalle mahalle, sokak sokak emekçiler bölgelerine, etnik kökenlerine ve dini inançlarına göre ayrılmakta ve ortak davranış ve birleşik hareket, bundan önemli ölçüde zarar görmektedir. Bu durum her mücadelede emekçilerin birliğini ve bütünlüğünü ortadan kaldırmak veya zayıflatmak isteyenler tarafından özellikle ortaya atılmakta, sınıf çıkarlarına göre şekillendirilmesi gereken mücadele araçları, kurumları ve olanakları işçi sınıfı bilimi ve bilincine aykırı şekilde biçimlenmektedir.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, düzenlerini tarih boyunca işçileri emekçileri ve halk kitlelerini birbirine düşman ederek, birbirlerine karşı kışkırtarak ve daha da ilerisi birbirlerini kırdırarak sürdürmüşlerdir. Bunun hem uzak ve hem de yakın tarihte sayısız örnekleri mevcuttur.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının çıkarları ortaktır. **Halk arasında düşmanlık geliştiren sömürücü asalak sınıflardır.** İşçi sınıfı

ve emekçi halklar arasındaki dostluğun ve kardeşliğin geliştiği anlarda mücadelenin sivri okunun kendisine yöneleceğini bildiği içindir ki, emekçiler arasında sürekli düşmanlıkların geliştirilmesi için provokatif girişimleri kışkırtır ve destekler. Bunun ideolojik temellerini oluşturur. Katliamlara zemin hazırlar. Bazen katliamları **bizzat devlet gerçekleştirirken** (Gazi Katliamı vb.), **kimi zaman paramiliter güçleri ve çetelerini kullanır** (Maras Katliamı vb.) ve **bazen de halkın arasındaki mezhep farklılıklarını** (Sivas Katliamı-Bu katliam hem tarihsel olarak güncel ve hem de 2 Temmuz bu kıyımın yıldönümü olması nedeniyle özel dikkat çekilmesi gereken bir gündür. 2 Temmuz '93'te 35 aydın diri diri yakılarak katledilmişlerdir. Devlet bu katliamı seyretmekle yetinmiş, mezhep çatışmalarını körükleyerek alevileri devlete yedeklemede bu durumu kullanmıştır.) kullanarak birbirine kırdırır. Oysa emekçilerin birbirlerini boğazlamaları sadece ortak düşmanlarının, sermaye sahiplerinin, yani patronların, yani toprak sahiplerinin ve bilumum halk düşmanlarının işine gelmektedir. Birbirlerine düşman edilenler bir araya gelip aynı çatı altında örgütlü bir güç olarak sermaye düzenine karşı bir mücadele geliştiremeyeceği için kompradorların düzeni rahat nefes almaktadır. "Böl, parçala, yönet" Burjuvazinin ve tarih boyunca tüm sömürücü sınıfların buldukları ve hep kullandıkları sihirli formülün adı olmuştur.

Tüm iktidarlar, iktidar olurken ve iktidarlarını sürdürürken başvurdukları temel araçlar-

dan birisi, karşılarındaki güçlerin bloklaşmasını ortadan kaldırmak ve parçalara ayırmak olmuştur. Bu politika bugün en fazla işçi sendikalarının kongrelerinde karşımıza çıkmaktadır. Kongreler her zaman ve hatta çoğu zaman işçi sınıfının mevcut sorunlarının doğru temellerde tartışıldığı ve bu sorunlara doğru çözüm öneren ve yüreği sınıf çıkarları uğruna mücadele etmek için çarpanların iktidar olması ile sonuçlanmıyor. Sendikaların kongrelerinde de yukarıda saydığımız sınıf bilimine yabancı olan ahbab çavuş ilişkileri, hemşehricilik, bölgecilik, mezhepçilik gibi angajmanlar karşımıza çıkıyor ve bu yaklaşım işçi sınıfının mevzilerinin gerici ilişkiler tarafından belirlenmesiyle sonuçlanabiliyor. İktidarda olanlar özellikle bu durumu kullanıyor. Delegasyon oluşumunda sınıf çıkarlarına sahip çıkan ve sınıf çıkarları doğrultusunda mücadele yürütenlerin önu hemşehricilik ve bölgecilik gibi gerici ilişkilerle kesiliyor, kafakol ilişkileri geliştiriliyor, sınıf duyarlılığına sahip olmayan apolitik ve a-sosyal kişilikler yönetimlere taşıyor. Bu durum en çok işçi sınıfı ve emekçilere zarar veriyor. İktidara talip olanlar mücadeleleri ile öne çıkmak yerine, o işkolunda veya o işyerinde en çok hangi bölgeden veya hangi inançtan işçi çalışıyorsa, onlar içinden birileri layık olmadıkları halde iktidar yapılıyor. Bu en açık haliyle "benden olsun da isterse çamurdan olsun" özdeyişinde olduğu gibi, niteliğe önem verme doğru yaklaşımına uygun davranılmamasını da beraberinde getiriyor.

DOĞRU POLİTİKA NE OLMALIDIR?

İşçiler ve emekçiler arasında yaratılmaya çalışılan yapay ayrışmalara karşı mücadele yürütmek ve egemen sınıfların halk arasındaki bölgesel, etnik, kültürel, mezhepsel farklılıkları kullanarak kitleleri birbirlerine düşürme ve gerçek sorunlarından uzaklaştırma politikalarına

karşı, sınıfın kendi sorunlarına sahip çıkmasını sağlayan ve bu uğurda mücadele yürütülmesi için örgütlülüğün önemini ve gereğini daha fazla öne çıkaran işçi çalışmasına ağırlık verilmelidir. İşçileri ve tüm emekçileri sosyal kurtuluş mücadelesinden, devrimci sınıf mücadelesinden uzaklaştırmaya yönelik girişimler boşa çıkarılmalıdır.

Doğru politika, işçi ve emekçiler arasında gelişme gösteren yanlışlara, sınıf bilincine ve sınıf bilimine aykırı olan ve özünde egemen sınıflar tarafından geliştirilen, işçi ve emekçileri birbirine düşürmeye yönelik tüm girişimlere karşı çıkmak, emekçiler arasında sınıf kardeşliğini geliştirmek, enternasyonalizmin propagandasını bugün her zamankinden fazla öne çıkartmak olmalıdır.

Tüm yeryüzündeki ezilenlerin ve sömürülenlerin kardeşliğinin geliştirilmesine, ezenlerin ve sömürülenlerin gerçek düşmanlığı üzerinde ciddi bir siyasallaşmaya, halkları birbirine düşman eden emperyalist merkezli politikaları deşifre etmeye, halklar arası dayanışmanın güçlendirilmesine yönelik çalışmalara ağırlık verilmelidir.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, ancak işçi sınıfı ve emekçilerin birliğinin ve mücadelesinin güçlendirilmesi ile güçlenecek ve sınıf içinde oynaması gereken rolü oynayabilecektir. Günlük yaşamda karşılaşılan ve çoğu zaman hafife alınıp geçiştirilen ve basite alınan işçi sınıfı ve emekçiler arasındaki çelişkiler egemen sınıflar tarafından derinleştirildiğinde sınıf hareketini bölmekte ve örgütlenme önünde engeller olarak karşımıza çıkabilmektedir. Devrim de, karşı-devrim de ordusunu emekçilerden oluşturmaktadır. Emekçileri kim etkiler ve yanına çekmeyi başarır o ordu muzaffer olacaktır. Bu bilinçle emekçileri kazanma ve onları sınıf düşmanlarına karşı mevzileştirme perspektifi ile hareket etmeliyiz.

“Malatya’da yetişen kayısının benzeri dünyada bulunmuyor”

Kışın kayısının don tutması, üretimde yapılan harcamaların yüksek olması, üreticilerin devlet kurumundan destek görmemesi, toplanan kayısının tefecinin, tüccarın eline düşürülmesinin yanısıra ülkemizde uygulanan IMF politikalarıyla üreticiler tamamen üretemez duruma getiriliyor.

Ülkemizde kayısı üretimi daha çok Malatya, Tunceli, Elazığ, Hatay, Sivas, Erzincan, Adıyaman ve Tokat’ta yapılmaktadır. Bu illerde üretilen kayısı ülke üretiminin yarısından fazlasını karşılamaktadır. En çok kayısı ise Malatya’da üretilmektedir. Malatya’da yetişen kayısının benzeri renk, lezzet ve koku bakımından ülkemizde bulunmadığı gibi dünyada da bulunmamaktadır. Malatya’da yaklaşık 50 bin aile ve 250 bin nüfus, geçimini kayısı üretiminden sağlamaktadır.

Ancak kışın kayısının don tutması, üretimde yapılan harcamaların yüksek olması, üreticilerin devlet kurumundan destek görmemesi, toplanan kayısının tefecinin, tüccarın eline düşürülmesinin yanısıra ülkemizde uygulanan IMF politikalarıyla üreticiler tamamen üretemez duruma getiriliyor. Üretim başından üretimin sonuna kadar bir sürü zorluk yaşayan kayısı üreticilerinin sorunlarını öğrenmek amacıyla üreticilerle röportaj yaptık.

“BİZ KİMİ SEÇİYORSAK O KÖTÜ ÇIKIYOR”

-Amca kayısıyı kaldırırsa kadar ne gibi işlemler yapıyorsunuz?

Tahir Bozkurt: Valla kayısıyı kaldırırsa kadar çok zorluklar yaşıyoruz. Çiti sürülüyor, kökü yapılıyor, otu alınıyor, suyu veriliyor, aşısı yapılıyor, gübresini atıyorsun yani bir sürü uğraşıyorsun. Malı götürüyorsun, biri 4 lira veriyor, biri 3 lira, öbürü 2 lira veriyor. Bir başkası malı alıp kayıplara karşılıyor. Vatandaşın malını ayağa düşürmeye çalışıyorlar. Devlet denetim yapmazsa perişan durumdayız. 3-5 tüccarın eline bakıyoruz.

-Devletten ne gibi yardım istiyorsun?

-Devletin gelip ağaçları kontrol etmesi lazım, ilaçları denetlemesi lazım, bizi üretim konusunda bilgilendirmesi lazım. Satış yaparken bize yardım etmesi gerekiyor. İlaç alıyoruz ilaç bile sahte çıkıyor.

-Yaşadığınız sorunlar nasıl düzelebilir?

-Bunu devletin düzeltmesi lazım. Biz kimi seçiyorsak o kötü çıkıyor. Fakir adam, dürüst adam seçilmiyor. Yobaz adam seçiliyor, zengin adam seçiliyor. Herkes rüşvetle, düzenbazlıkla iş yapıyor. Burada demokrasi var deniyor. Demokrasinin kokusu bile yok be. Türkiye demokrasiden uzak. Hiçbir vatandaşın derdi dinleniyor mu? Devlet bir dozer vermiş iki kişinin emrine. Benim tarlamı param parça ettiler. Karayolları yol yapıyor, su çecekler. Tellerimi kaldırdılar, 100 kök ağacım gitti. Tarlam 6-7 parçaya bölündü. Zararımı ödeyeceklerini söylediler ama hala bana kuruş ödemediler. Ne gelen var ne giden. Ama zengin olsaydı zararımız hemen ödenirdi.

“KÖYLÜNÜN HAKKINI SAVUNAN BİR KOOPERATİF İSTERİZ”

-Kayısı üretimindeki işlemleri yaparken ekonomik zorluklar yaşıyor musunuz?

Hayri Gündüz: Tabi ki ekonomik zorluklar yaşıyoruz. Bunu bütün üreticiler yaşıyor.

-Üreticiler herhangi bir kurumdan destek görüyor mu?

-Şimdiye kadar verdikleri doğru dürüst bir şey yok. Verdikleri destekten bir şey çıkmaz. İlacı destekliyorlardı, gübreyi destekliyorlardı.

Pek bir şey yok yani. Masraflarımızın üçte biri bile çıkmıyor.

-Malatya’nın % 90’ı kayısı üretimiyle uğraşılıyor. Üretici kooperatiflerinin olmamasının nedeni nedir?

-Daha önce Kayısı Birliği kurulmuştu. O da üreticinin yanında olmadı. Tüccar gibi davrandılar. Köylüyü kandırmaya çalıştılar. Köylünün hakkını savunan bir kooperatifin olmasını isteriz.

-Ürettiğiniz kayısıyı nereye, nasıl satıyorsunuz?

-Serbest piyasada satıyoruz. Oradaki şartlar neyse ona göre satmak zorunda kalıyoruz. Devlet alım yapmıyor. Devlet alım yapsa en azından bir taban fiyat belirlenir. Köylüye biraz kar oranı bırakır biz de malımızı hem devlete veririz hem de biraz kâr ederiz.

-Malatya’da üretilen kayısının eşi benzeri dünyada bulunmuyor. Devletin kayısıyı almamasının nedeni nedir?

-Devlet özelleştirmeye gittiği için kayısıyı almıyor. Bu yüzden kayısı serbest piyasada tüccarın eline geçiyor. Tüccar yada esnaf ne dersek diyelim devlet bizi onların eline bırakıyor. Onlar da istediği fiyata kayısıyı alıyor biz de onlara satmak zorunda kalıyoruz.

“ÜRETİCİ ÖN PLANA ÇIKARILMALI”

-Kayısıyı kaldırırsa kadar ne gibi işlemler yapıyorsunuz?

Mazlum Demir: Sürme, çapalama, gübreleme, sulama, aşılama, bakırlama gibi işlemler yapılıyor.

-Bu işlemleri yaparken ne gibi sorunlar yaşıyorsunuz?

-Traktör bizim olmasına rağmen mazot alırken sıkıntı yaşıyoruz. İlaçlar çok pahalı. Suya para veriyoruz. Ben bu dönemlerde sıkıntı yaşıyorum.

-Malatya’da birçok insan kayısı ile uğraşılıyor. Kayısı kooperatifi neden yok?

-Çiftçiye değer verilmediğinden ve birbirimizi tutmadığımızdan kooperatif yok. Üretim yapıldığı zaman 3-5 tüccara gidiyoruz istediğimiz fiyata satamıyoruz. Parayı zamanında alamıyoruz. Kooperatifin olmaması bizim için çok kötü.

-Üreticinin üretimdeki ve pazarlamadaki yani tüketicieye ulaşım sürecindeki yeri ne olmalıdır?

-Üretici ön plana çıkarılmalı. Çiftçi dikka- te alınmalı. Çiftçinin söz sahibi olması gerekiyor.

-Siz geçiminizi rahat sağlıyor musunuz?

-Köylü geçimini sağlayamıyor ama herkes köylünün üzerinden geçimini sağlıyor. Buğdayda olsun, nohutta olsun, tütünde olsun,

kayısıda olsun herkes köylüden geçimini sağlıyor.

-Kayısı üretimindeki giderleriniz ve yaşadığınız sorunlar nelerdir?

Bir üretici: Kayısı üretimindeki giderlerimiz, senede 4 kez ilaç atıyoruz (sonbaharda bakır ilacı, ilkbaharda domur, çiçek ve çil ilacı) hava çok yağışlı olduğu dönemlerde çiçek ilacını 3 kere atıyoruz. Senede 2 kere gübre atılıyor. Kayısı üretiminde yaşadığımız sorunlar ise, ilaç fiyatları çok yüksek, gübre pahalı, mazota sürekli zam geliyor, traktörü olmayan köylüler bir de traktörle ilaçlama yapıldığı için traktöre para veriyor. Köyümüzde sulama, sulama kanallarıyla yapılıyor. DSI’ye ait kanallar özelleştirildiği için sulama işleri hayli yükseledi. Sulama parası bir gün bile gecikse hemen faizi alınıyor. Bir de mahsulü kaldırırken işçi parası ödüyoruz. Kayısı çok tuttuğu zaman para etmiyor. Ayağa düşüyor ancak işçi parasını kurtarıyor. Az tuttuğu zaman da kısmi de olsa para ediyor. Köylü geçimini sağlıyor.

KAYISI TÜCCARIN ELİNE DÜŞÜRÜLÜYOR

-Yaşadığınız sorunlar karşısında neler yapıyorsunuz?

Bir üretici: Yaşadığımız sorunlar karşısında bir şey yapamıyoruz. Kayısı fiyatları 4 tüccarın elinde, piyasayı 4 komprador belirliyor. Kayısı Birlik üyesiyiz. 10 ton kayısının oluyorsa Kayısı Birlik 2 tonunu alıyor. Geri kalanını mecburen tüccara vermek zorundayız. Kayısı Birlik aldığı kayısının parasını iki ay sonra veriyor. Kooperatifin bu durumunu tüccar bildiği için kayısıyı olabildiğince ucuz alıyor. Kayısı Birlik o dönem alım yapmıyor. Köylüyü tefeci tüccarın eline mahkum ediyor. Aldığı ürünü ihraç etmiyor, geri ucuz tüccara satıyor.

IMF POLİTİKALARI YIKIM POLİTİKALARIDIR

-Ülkemizde uygulanan IMF politikalarıyla üreticiler üretemez duruma getiriliyor. Siz bir üretici olarak bu politikaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir üretici: Ülkemiz ABD emperyalizmine göbekten bağımlı bir ülke. IMF’nin uyguladığı politikalarla üretemez duruma geldik. Ürettiğimizden de zarar ediyoruz. Böyle olunca artık üretimden vazgeçmek zorunda kalıyoruz. Bu IMF’nin bilinçli uyguladığı politikadır. Halkımızda şöyle bir bilinç oluşuyor. “Üretim yapıp zarar edeceğime ve bedenen yorulacağıma hiç bir şey ekmem daha iyi.” IMF her şeye kota uygulamakta. Esasta kendilerinin ürettikleri ve ellerinde hayli birikmiş olan ürünlere kota uygulamakta. Şu an Malatya’da tütün ve pancara kota uygulanıyor, bu ürünleri üretmekten vazgeçtik. Şu an kayısıya kota uygulanmıyor. Bu IMF insafı olduğu için değil dünyada kuru kayısı üretiminin tamamına yakınının Malatya’da üretildiği için. Yani emperyalistlerin ihraç edeceği kuru kayısı olmadığı için ihraç etmekte. IMF politikaları bizim ilğimize kadar soyulmamıza neden olmuştur. IMF politikaları bizim yararımıza değildir. IMF politikaları yıkım politikalarıdır.

-Malatya’nın % 90’ı kayısı üretimi ile uğraşırken kooperatiflerin olmamasının nedeni nedir?

Bir üretici: Bunun nedeni halkımızın bilinç düzeyinin düşük olmasıdır. Ülkemiz yarı feodal yarı sömürge bir ülkedir. Burjuva demokratik devrimini gerçekleştirememiştir. Dolayısıyla bırakın köylülere, işçi sınıfı dahi bilinçli değildir. Onun için hak alma mücadelesi gelişmemiştir. Bir Yunanistan’a bakıyoruz en ufak bir mazot zammında köylüler ayaklanıyor. Ülkemiz tarım ülkesi olmasına rağmen köylülük örgütlenememiştir. Köylülüğe bilinç taşıdığı taktirde köylü hakkını aramasını öğrenecektir. (Malatya)

DGD ÖDEMESİ BEKLETİLİYOR

2002 yılında ödenmesi gereken DGD ödemeleri hala ödenmiyor. Malatya’da DGD’nin % 40’ı geçtiğimiz Kurban bayramı öncesi ve sonrasında dağıtılırken ödemelerde köylüler zor anlar yaşamışlardı. Köylülere ödenmesi gereken % 60 oranındaki para Hazine tarafından 19 Haziran Perşembe günü Ziraat Bankası’na aktarılmasına rağmen, Ziraat Bankası köylülere ödeme yapmıyor, ödeme tarihi vermiyor. **DGD’den Malatya’da toplam 48 bin 628 kişi yararlanıyor.** Köylülerin alacakları para ise toplam 21 trilyon lira civarında. Alacakları paranın Ziraat Bankası’na aktarıldığını ve orada bekletildiğini öğrenen köylüler “şimdiye kadar beklediğimiz paranın devlet tarafından verilmesine karşın, Ziraat Bankası’nın ödeme yapmaması çok anlamsız. Paralar neden bekletiliyor? Banka parayı belli bir süre kullanmak mı istiyor? Banka köylülerin alacağı 5 kuruştan faydalanmak mı istiyor?” sözleriyle tepkilerini dile getirdiler. (Malatya)

Fındığın maliyeti açıklandı

IMF ve DB'nin dayatmalarıyla "tarımda yeniden yapılanma"(!) adı altında meclisten çıkarılan yasalarla, tarımın tasfiye edilmeye başlandığı bu süreçte Karadeniz bölgesinin geçim kaynağı olan fındığın maliyeti belirlendi.

Karadeniz bölgesinde 8 milyon üreticinin geçim kaynağı olan fındığın maliyetinin tespit edilmesi amacıyla, Karadeniz Bölgesi'nde faaliyet gösteren Ziraat Odaları, Tarımsal Araştırma Kuruluşları'nın temsilcileri ve Üniversitelerden öğretim üyelerinin katıldığı toplantı, Ordu ilinde gerçekleştirildi. Royal 52 Otel'de bütün gün süren toplantı sonunda basın açıklaması yapılarak fındığın maliyeti duyuruldu.

Ordu Ziraat Odası Başkanı **Onur Şahin**, Türkiye Ziraat Odaları Birliği Yönetim Kurulu Üyesi **Necat Avcı** ve Ordu Ziraat Odası Meclis Başkanı **Mesut Engin**'in katıldığı basın toplantısında bir dekar fındık bahçesinde tam randımanlı fındık yetiştirmek için **221 milyon** lira masraf yapıldığı açıklandı.

Ordu Ziraat Odası Başkanı, **Onur Şahin** tam gün süren toplantıda bilimsel ger-

çekleri ortaya koyduklarını belirterek "Bir dekar alandan elde edilen **80 kg fındığın kilogram maliyeti 2 milyon 763 bin lira; 85 kg fındığın kilogram maliyeti 2 milyon 600 bin lira; 90 kg fındığın kilogram maliyeti de 2 milyon 456 bin lira olarak tespit edilmiştir**" dedi.

"FINDIĞIN GELECEĞİNDEN ENDİŞELİYİZ"

Onur Şahin, iktidarın net bir görüş ifade etmemesi sebebiyle bu yıl üreticinin endişeli bir bekleyiş içine girdiğini belirtti. Şahin IMF'ye verilen taahhütler sonunda fındığın gelecekteki durumundan endişe ettiklerini belirterek şunları söyledi. "Gerek IMF, gerekse Dünya Bankası ile yapılan gözden geçirmelerde ve ek niyet mektuplarında 2002 yılı sonuna kadar tarım reformu uygulayarak yasal düzenlemelerin tamamlanacağı ve destekleme fiyatı açıklamaya son verileceği taahhüt edilmiştir" dedi.

Hazine tarafından son olarak 2002 yılında fındığa verilen 25 milyon liralık prim desteği kararnameinde "son defa"

hükümü konulduğuna dikkati çeken Şahin "devlet desteğinin çekilmesi ile önemli bir ihraç ürünü olan fındık değer kaybetmiştir. İç piyasa değeri 2,5 dolardan bugün itibarıyla 1 dolara kadar düşmüştür" dedi.

Devlet fındık üretiminden vazgeçerek, alternatif ürün yetiştirmek isteyen üreticilere, dekar başına 200 dolar teklif ediyor.

Ordu Tarım İl Müdürü **Sadi Sadıkoğlu** ise düzenlediği basın toplantısında 19 Haziran itibarıyla Resmi Gazetede yayınlanan "Fındık Üretim Planlanması ve Dikim Alanlarının Belirlenmesi ile Fındık Yerine Alternatif Ürün Yetiştirmeyi Tercih Eden Üreticilerin Desteklenmesi ve Bu Üreticilere Teknik Yardım Sağlanmasına" ilişkin yönetmelik hakkında bilgi verdi.

Fındık üretiminin yapıldığı Ordu, Artvin, Giresun, Kastamonu, Düzce, Kocaeli, Rize, Sakarya, Sinop, Trabzon, Zonguldak ve Bartın illerinde uygulanacak olan projede 750 rakımın üzerindeki araziler hariç 1. ve 2. sınıf tarım arazileri ile meyili yüzde 6 ve daha az eğimli olan 3. sınıf tarım arazilerinde fındık üretiminden vazgeçecek üreticilere dekar başına 200 dolar ödeme yapılacağını belirten **Sadi Sadıkoğlu** şöyle konuştu; "Ödemeler bir dekar arazi için sökülmesi olarak 65 ABD doları; girdi, bakım ve hasat ödemesi için ise 135 ABD doları olmak üzere 2 aşamalı yapılacaktır. Söz konusu uygulamadan yararlanmak isteyen üreticiler 1 Ağustos 2003 Cuma günü mesai bitimine kadar il ve ilçe Tarım Müdürlüklerine müracaat edebilirler" dedi.

(Samsun)

Üreticiler traktörlerini satıyor

Ülkenin ekonomik krizden kurtulduğunu iddia edenlerin yüzüne bir tokat gibi iniyor gerçekler. AKP hükümeti hergün yeni yalanlarla üreticiyi aldatmaya çalışıyor. "Bundan sonra çiftçilerimiz desteklenecek", "üretim yapamayanlara kredi verilecek" sözleri hiçbir zaman uygulanmıyor. Uygulanan üretimi sınırlamak yani tarımı tasfiye etmek için kotalar vb. oluyor. Üretici elindeki ürününü satamazken bir de artık iş gördüğü makinasını satıyor. Türkiye'nin en verimli topraklarına sahip olan Samsun Çarşamba ovasında üreticiler artık traktörlerini satılığa çıkardı. Ekonomik krizin etkilerinden bir türlü kurtulamayan üreticiler, mahsul para etmediği için Tarım Kredi Kooperatiflerine olan borçlarını ödeyemiyor. Borçlarını ödemek için son çare traktörlerini satılığa çıkarıyorlar. Samsun Çarşamba ilçesinde Galeracilik yapan **Mustafa Yılmaz** özellikle son bir yılda traktörünü satmak isteyenlerin sayısının arttığını belirtiyor. Yılmaz "Borçlarını ödeyemeyen üreticiler traktörlerini getirip buraya bırakıyorlar, yıllardır bu işi yapıyorum. Ancak son yıllardaki kadar yoğun yaşadığını görmedim. Üretici ne yapsın borç çemberinden kendini kurtarmaya çalışıyor" dedi.

Çarşamba Ziraat Odası Başkanı **İsmail Güngör** ise ekonomik krizin devam ettiğini söyleyerek "bu süreçte mahsul para etmedi. Şimdi üretici yaz aylarında bollaşacak sebze güveniyor. Ancak herkes de sebze ekmedi. Tarım Kredi Kooperatiflerine borcunu ödeyemeyen üreticilerimiz traktörlerini satıyor. Üreticinin içinde bulunduğu durum ortada. Mahsul ve tarlalar para etmediği için bu yola başvuruyor" diye konuştu. Yaşanan ekonomik krizin bittiğini söyleyenler ise ülke gerçekliğini saklamaya çalışarak halkı bir kez daha aldatıyor.

(Samsun)

Devletin mobil santral korkusu!

Mobil Santral'in normal değerleri aşmadığı bilgilendirmeleri devlet tarafından yapılırsa da arıların ölmesi, ürünlerin kavrulması, çocukların hastalanması halkın neden tepki duyduğunu anlatmaya yetiyor.

Kendi yasalarını bile hiçe sayan egemenler kar hırsı uğruna halkın zehir solmasına kılıf arıyorlar. Mobil Santral ve benzeri kuruluşlara hiç de yasal olmayan dayanaklar arıyorlar. Mobil santral ve benzeri kuruluşların yoksul emekçi halkın yaşamını sürdürdüğü yerlere kurulması bir tesadüf müdür? Onlar için çocukların hastalanması, ürünlerin tanınmayacak hale gelmesi, arıların kovanlarında ölmesi zehirin kanıtı değil. Binlerce canlının ölümü, köylünün ürününün yanması onlara bir şey ifade etmiyor. Uzun süredir tartışmalara neden olan Mobil Santral'in çalışmaya başlamasıyla büyük bir doğa katliamına neden olurken çevre halkına da zarar vermeye devam ediyor. Santral karşıtı birçok eylem yapılırken TBMM'de bir araştırma komisyonu kuruldu. 35 kişiden oluşan komisyon ilk toplantısını **20 Haziran 2003**'te Samsun DSİ Konferans Salonu'nda gerçekleştirdi. Toplantıya Samsun Valisi **Mustafa Demir**, Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nden temsilciler, sivil toplum kuruluşları, kamu kurum ve kuruluşlarından temsilciler de katıldı.

ASİT YAĞMURU UYARISI!

Toplantıda söz alan Ondokuz Mayıs Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü Öğretim Üyesi **Prof. Dr. Halis Ölmez**, Samsun'un nemli bir bölge olduğunu dolayısıyla Karadeniz Bakır İşletmeleri (KBİ) Türkiye Gübre Fabrikaları AŞ (TÜESAŞ) ve diğer fabrikalardan çıkan gazların asit yağmuru olarak bölgeyi etkilemesinin söz konusu olduğunu belirtti. Samsun'da dolaşım, solunum ve cilt hastalıklarının da fazla olduğuna dikkat çeken Ölmez "Mobil Santral şu anda yüzde 10 kapasiteyle çalışıyor. Yüzde 100'e çıkarsa Samsun'un içme suyunu karşıladığı Çakmak Barajındaki suyun asit oranı da artacaktır. Bu bölge kirlilikte doyuma ulaşmıştır. Kirlilik oranı artarsa geri dönmek mümkün değildir" dedi. Samsun Spor Eğitim ve Tanıtım Vakfı (SAM-SEV) Başkanı **Sadi Subaşı** da Mobil Santral'in Samsun'a kurulmasını sağlayan zamanın enerji bakanı olduğunu söyleyerek "Samsun halkını rencide etmeye devletin ve temsilcileri-

nin hakkı yoktur.

Bu santralin doğalgaza dönmeyeceği net bir şekilde ortadadır. 2003'te kapanacaktı. Ama yüzde 10 kapasiteyle çalıştığı söyleniyor.

Aynı zamanda devlet santralin işletmecisi firması CEKA'ya tazminat ödüyor. Çalışıyorsa neden tazminat ödeniyor" dedi.

Samsun Barosu'nun açmış olduğu dava Ankara 10. İdari Mahkemesi'nde sonuçlandı. Mahkeme santralin kapa-

tilmasına karar vermesine rağmen santral, çalışmalarını sürdürüyor. Hiçbir yasal dayanağı olmayan Mobil Santral'in gerçek yüzü bu kadar ortaya çıksa da sahtekarca halkı aldatmaya çalışıyorlar.

Bacadan çıkan dumanı beyazlatmak için kireç taşı kullanıldığı dahi iddia ediliyor. Geceleri dumanın simsiyah çıktığını söyleyen çevre halkı santralin bir an önce kapatılmasından yana.

(Samsun)

Tekkeköy halkının öfkesi mecliste!

Tekkeköy Kaymakamı "Halkımız sakin olsun bilimsel araştırmalarla inceledik. Mobil Santral havaya bırakması gereken gaz değerini aşmıyor" diyerek halkı aldatmaya çalışıyor. Köylülerin ürünlerinin yanmasının soğuktan olduğunu söyleyerek santrali savunuyor. Yıllardır soğuktan yanmayan ürünler santral kurulduktan sonra soğuktan yanmış gibi göstermeye çalışıyor. Halk ise tepkisini zehir saçan santrali taşıyarak zaten göstermişti. Bugün kurulan komisyon bu santralin Tekkeköy'e kurulacağını çok iyi bilmektedir. Komisyonun kurulmasının nedeni yapılan eylemlilerin devleti korkutmuş olmasıdır. Bugün yaptıkları da oyalama taktikleridir. Santrale kılıf aramaktadır.

(Samsun)

İki HKO gerillası şehit düştü

Devletin kolluk kuvvetlerinin Karadeniz bölgesinde sürdürdüğü askeri operasyonlar nedeniyle gerillalarla askerler arasında çatışmalar yoğunlaşıyor. Daha önce biri Tokat'ta ikisi Giresun'da olmak üzere üç TKP/ML TİKKO gerillası şehit düşmüştü. Yine iki DHKC savaşçısı da Tokat'ta şehit düşmüştü. Son olarak devlet güçleriyle MKP HKO gerillaları arasında 26 Haziran'da Tokat'ta çatışma çıktı. Çatışma sonucunda **Murat Poyraz** ve **Dursun Önder** adlı gerillalar şehit düşerken bir gerilla da yaralı olarak tutsak düştü.

Dursun Önder adlı gerillanın cenazesi memleketi Tokat'ta toprağa verilirken Murat Poyraz'ın cenazesi ise İstanbul'a getirildi.

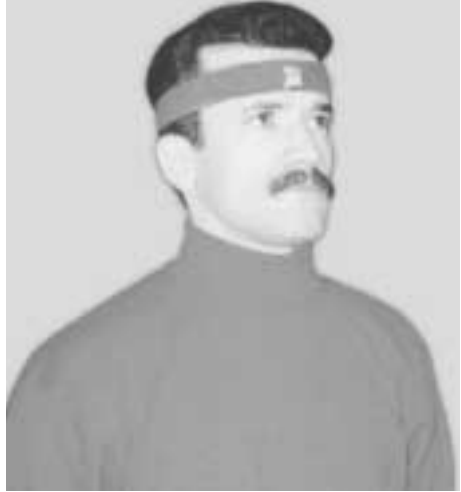
GAZİ HALKI

ŞEHİTLERE SAHİP ÇIKTI

Murat Poyraz'ın cenazesi ailesi tarafından Tokat'tan alınarak 29 Haziran'da İstanbul Gazi Mahallesi Mezarlığında toprağa verildi. Cenazenin toprağa verildiği gün yüzlerce insan Cemevi önünde toplanarak marşlar söyledi. Cenazenin Cemeviden çıkışını sloganlarla karşılayan kitle, kızıl beze sarılmış tabutu omuzlara alarak caddeye çıktı. Burada polis, cenazenin cenaze arabasıyla götürülmesini ve cenazeye katılanların caddeden yürümemesini istedi. Ancak kitle yoluna sloganlar atarak devam etti. Bir süre daha yüründükten sonra cenaze araca bindirildi. Araç kitlenin arasına alınarak yürüyüşe devam edildi. Yürüyüşte **Murat Poyraz** ve **Dursun Önder**'in resimleriyle birlikte TKP/ML şehitleri **Emel Kılıç**, **Murat Arıca** ve **Bülent Ertürk**'ün resimleri de taşındı. Esnafın da destek verdiği yürüyüşte "Gerillalar ölmez Yaşamın halk savaşı", "Katil devlet hesap verecek", "Emel Kılıç yaşıyor, Murat Arıca

yaşıyor, Bülent Ertürk yaşıyor, Murat Poyraz yaşıyor, Dursun Önder yaşıyor. Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" vb. sloganlar atıldı. Yürüyüşte ayrıca cenazeye destek veren Partizan kitlesi tarafından "İbo yaşıyor, TİKKO savaşıyor", "Yaşamın partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, TMLGB" vb. sloganlar da atıldı. Mezarlığa yaklaşılınca tabut araçtan indirilerek omuzlara alındı ve mezarlığa girildi. Murat Poyraz'ın kızıl beze sarılı cenazesi toprağa verildikten sonra yoldaşları ve dostları tarafından kısa bir anma yapıldı. Anma 1 dakikalık saygı duruşu ile başladı. Daha sonra MKP'nin şehitlerle ilgili yaptığı açıklama okundu. Anma marşlar ve sloganlarla son bulduktan sonra kitle dağıldı. (İstanbul)

Dursun Önder: Türk kökenli bir ailenin çocuğu olan Önder, genç yaşlarda devrimci mücadeleye katıldı. 1996 yılında tutuklanan Dursun Önder, kaldığı hapisanelerde birçok direnişte yerini aldı. 19 Aralık 2000 katliamında kafasından kurşun yarası alan Önder, 250 gün Ölüm Orucunda kaldı. Ölüm Orucu'nda durumunun ağırlaşmasıyla tahliye edilen Önder, bir süre demokratik alanda mücadelesini sürdürdü. Ekim 2002 tarihinde ise gerillaya katıldı.

Murat Poyraz

Sivas Kangallı Kürt bir ailenin çocuğu olan **Murat Poyraz**, devrimci mücadeleye genç yaşında tanıştı. 1995 yılında gerillaya katıldı. Poyraz, Dersim ve Karadeniz bölgelerinde bir savaşçı olarak mücadele yürüttü.

KADEK ÜYESİ DAĞTEKİN'İN CENAZESİ TUNCELİ'YE GÖTÜRÜLDÜ

Bingöl merkeze bağlı Yumaklı Köyü'nün Karakoç Mezrası'nda 15 Haziran 2003 tarihinde askerler tarafından pusuya düşerek yaşamını yitiren 2 KADEK üyesinden biri olan Cahit Dağtekin'in cenazesi 2 hafta sonra ailesi tarafından alınarak Tunceli'ye götürüldü. Dağtekin'in babası Veli Dağtekin, Bingöl Cumhuriyet Savcılığı'na başvurduklarını ve gerekli işlemleri yaptıktan sonra Bingöl Devlet Hastanesi morgundan cenazeyi aldığını söyledi. Otopsi raporunun kendisine verilmediğini belirten Dağtekin, cenazeyi Tunceli'de defnedeceklerini ifade etti.

TUNCELİ'DE ÇATIŞMA

Tunceli Ovacık yolu, Torunova Karşılar Köyü mevkiinde devlet güçleri tarafından sürdürülen operasyonlar sırasında askeri birliklerle KADEK'liler arasında çatışma çıktı. Çatışmada 1 KADEK'linin yaşamını yitirdiği ileri sürülürken, KADEK'linin cenazesinin Tunceli Devlet Hastanesi'ne götürüldüğü bildirildi.

KADEK'Lİ GERİLLALAR ÇUKURA GÖMÜLDÜ

Bingöl'ün **Karlıova** ilçesi kırsalında 19 Haziran 2003 tarihinde KADEK gerillaları ile faşist TC ordusu askerleri arasında çıkan çatışmada iki KADEK savaşçısı şehit düştü. Asker ve korucuların kurdukları pusuya düşerek şehit olan gerillaların **Zagros kod** adlı **Engin Çınar** ve **Xemgin kod** adlı **Çetin Koç** oldukları öğrenildi. Gerillaların **Muş**'un **Varto** ilçesi nüfusuna kayıtlı oldukları da öğrenilirken, cesetler **Karlıova**'ya getirilerek hiçbir işlem yapılmadan **Karlıova İlçe Mezarlığı**'nın dışında bir çukura gömüldüler. 25 Haziran 2003 tarihinde gerillalar gömüldükleri çukurdan aileleri tarafından alınarak toprağa verildi. **Çetin Koç Malazgirt**'in **İyikomşu Köyü**'nde, **Engin Çınar** ise **Özalp**'in **Sugeçer Köyü**'nde askerlerin yoğun ablukası altında toprağa verildi. (Mersin)

Azadiya Welat dağıtımıcısı ölümle tehdit edildi

Devlet bir yandan "demokratikleşme" çılgınlıkları atarken bir yandan devrimci ve sosyalist basın çalışanları üzerindeki baskılar artarak devam ediyor.

Malatya'da Kürtçe yayımlanan Azadiya Welat gazetesinin dağıtımını yapan **Süleyman Özmen** polis tarafından Haziran ayında iki defa kaçırılarak ölümle tehdit edildi.

Süleyman Özmen ilk olarak 5 Haziran Perşembe günü 34 LER 26 plakalı taksiyile Battalgazi Öğrenci Yurdu yakınlarında kaçırıldı. Sivil polisler Özmen'i Mişmiş parkına götürerek "sizin Ankara Gençlik Kurultayı'na gitmenizle kırsala çıkmanız arasında hiçbir fark yok. Sen tüm faaliyetlere katılıyorsun, bu senin sonun olacak" dedikten sonra serbest bırakıldı.

Özmen ikinci kez 18.06.2003 günü Paşaköşkü mahallesinde gazete dağıttığı için sivil polisler tarafından tartaklanarak zorla Renault 19 model 44 AF 197 plakalı taksiyeye bindirilerek kaçırıldı. Arabada bulunan 3 kişi, önce emniyet müdürlüğü önüne giderek bir polisi daha aldılar. Polisler Özmen'i Malatya'ya 20 km. uzaklıkta bulu-

nan Bağtepe'ye götürerek ölümle tehdit etti. Polisler Özmen'in ensesine iki kez boş silah sıkıp sonra 2 el havaya ateş açtılar. Polisler Özmen'e, gazete dağıtımına devam ettiği takdirde kendisini öldüreceklerini söyledikten sonra Özmen'i yol kenarında bulunan bir köye bıraktılar.

Olayın duyulmasından sonra 19 Haziran Perşembe günü Güvenlik Şube Müdürü **Ertuğrul Şenyiğit** DEHAP'a gelerek Özmen'le bir süre "sohbet" etti. Kendilerinin olaydan üzüntü duyduklarını(!) olayla ilgili soruşturma başlattıklarını söyleyerek, Özmen'in yasal süreci başlatmasını önerip olayı kendilerinden bağımsızmış gibi göstermeye çalıştı.

Özmen 20 Haziran Cuma günü Cumhuriyet Savcılığı'na ve İl Valiliğine suç duyurusunda bulunurken 22 Haziran Pazar günü de İHD Elazığ Şubesine baş vurarak olayın takipçisi olmalarını istedi. (Malatya)

Ülkenin her tarafı Bingöl!

Yaşanan bu vahşetin kimileri “burası Bingöl cumhuriyeti” dese de aslı burası Türkiye Cumhuriyeti. Ülkenin her tarafından duymak mümkün böylesi haberleri. Hak ihlallerinin arttığı böylesi günlerde ne Bingöl’le, ne Diyarbakır’la ne de başka bir ille sınırlı değil. Bu zulüm ve vahşet fotoğraflarını yaşadığımız coğrafyanın her karesinde görmek mümkün. Çıkarılan “demokratik” yasalara hergün yenileri eklenirken AB’ye uyumun ne demek olduğu sorusu da köylerde gerilla cesetlerinde yanıtını buluyor.

Bingöl’de katledilen Cahit Alptekin’in cenaze töreni

1 Mayıs 2003 depremiyle gündeme gelen Bingöl hak ihlallerinin yoğun olarak yaşandığı bir şehir durumuna getirildi. Yaşanan depremin ardından gelen yardımların adil bir biçimde dağıtılmadığının protestosunu yapan halka kurşun sıkıldığı görüntüleri uzun süre hafızalardan silinmedi. Ve ardından kurşun sakanlar değil, çadır isteyenler yargılandı ve 13’ü hakkındaki soruşturma tamamlanarak ceza verildi. Yani Türk adaleti(!) bir kez daha yerini buldu.

Yaşanan bu gelişmelerle birlikte devletin yönelimi de pervasızlaşarak kendini göstermeye başladı. Deprem sırasında ve sonrasında halkın patlayan diri öfkesi sistem için büyük bir tehlike olarak tespit edildi ve bu tepkinin ezilmesi yönlü adımlar atıldı. Yıllardır OHAL’le yönetilen bu bölge “**demokratikleşiyoruz**” maskesiyle sözde düzeltilmeye çalışıldı. İldeki gergin hava ilk olarak geçen hafta kadınlara yönelik saldırıda kendini gösterdi. Bingöl’de barış masası kurmak isteyen kadınlara yönelik gözaltı, toplama ve daha birçok uygulama gündeme geldi. Urfa ve Elazığ’dan Bingöl’e giden kadınların açmak istedikleri barış masası polis tarafından izin verilmeyerek engellenince dövizlerle basın açıklaması yapılmak istendi. Buna da tahammül gösteremeyen polis, kadınların tümünü döverek gözaltına aldı. Bunun yanısıra etkinliğe Batman, Diyarbakır ve Van’dan katılmak isteyen kadınlar da

kent girişinde gözaltına alındı. Kadınlar toplanarak, yerlerde sürüklenerek gözaltına alınırken kendilerini şehre getiren araçlara da ceza kesildi. Aynı bir yönetimin olduğu havası yaratılan Bingöl’de polis müdürünün kadınlara yaptığı açıklama “**burası Bingöl burada her istediğinizi yapamazsınız**” yönünde olmuştur. Yine bu saldırılara paralel olarak Türkçe bilmeyen kadınların beden diliyle ifade vermeye zorlandıkları da anlamlar arasında.

GERİLLA CESETLERİNE İŞKENCE

TC’nin T. Kürdistanı’nda sürdürülen haklı savaşı bastırmak ve halkı sindirmek için kullanmadığı haksız savaş yöntemi kalmadı. Her türlü vahşetin uygulandığı bu topraklarda her türlü zulüm Kürt halkına reva görüldü. Halk yıllarca OHAL uygulamalarıyla yönetildi ve yönetiliyor. Köy boşaltmalar, zorla koruculaştırma gibi uygulamaların yanısıra köylülere dışkı yedirilmesinden, gözaltında kayıp ve yargısız infaz yine devletin kullandığı haksız savaş yöntemleri olarak yıllarca karşımıza çıktı ve çıkmaya devam ediyor. Bu uygulamaların yanısıra yine devletin sıkça kullandığı bir başka yöntem de gerilla cesetlerine uygulanan işkence ve vahşetti. Gerilla mücadelesinin ivmelenmediği yıllarda özellikle de 1990’lı yılların ba-

şından itibaren devletin artan terörünün ve faşizmin en çıplak fotoğrafları hala hafızalarımızda. Gerillaların kesilen kulağından yapılan anahtarlık kamuoyunun uzun süre tartıştığı vahşetti. Kafası kopartılan gerilla bedenlerinin yanında çekilen hatıra fotoğrafları zulmün en yalın ifadesiydi. Ölen kadın gerillaların rahminde silah patlatılması gibi daha birçok vahşet, kin ve öfkemizi bileyen ve hafızalardan silinmeyen olaylardı. Elleri ve kolları bağlanarak köy meydanlarında, şehir merkezlerinde gezdirilen gerilla cesetleri yine bu sayısız zulmün devamı olarak gündeme geldi. Bu görüntüleri izlemek istemeyen halka zorla izlettirildi. Karşı koyanlar işkenceli sorgulardan geçirildi. **Şimdi benzer uygulamalar bu boyutta olmasa da Karadeniz’de gündemde.** Giresun ve Tokat’ta şehit düşen halk savaşılarının da cesetlerine işkence yapıldığı kanıtlanmış bir gerçektir. Geçtiğimiz haftalarda Tokat’ta çıkan çatışmada şehit düşen halk savaşıları **Murat Arıcak** ve **Bülent Ertürk**’ün cenazeleri buna bir örnektir. Murat Arıcak el ve ayak bileklerinden vurulmuş ve kalçasından kurşunlanmış, Bülent Ertürk ise kafasına kurşun sıkılarak tanınmayacak hale getirilmişti. T. Kürdistanı’nda uzun süre bu yöntemi kullanmayan devlet pervasızlığını ve vahşetini yeniden Bingöl’de gösterdi. KADEK’e yönelik kapsamlı operasyonların yapıldığı Bingöl’de, merkeze bağlı Pakuni (**Yumaklı**) köyünün Pul (**Karakoç**) mezrasında PKK-KADEK gerillaları ile askerler arasında çıkan çatışmada **Harun** ve **Rojhad** kod adlı iki gerilla şehit düştü. Olayı gören köylülerin verdiği ifadelerle göre vücutların çeşitli yerlerine aldıkları kurşunlarla yaşamlarını yitiren gerillalar daha sonra askerler tarafından ayaklarına ip bağlanarak bir süre köyde sürüklenerek götürüldü. Daha sonra birbirlerine bağlanarak at sırtına bindirilip köyden çıkarıldığı söylenen cesetlerin Bingöl devlet hastanesinin morguna kaldırıldığı bildiriliyor.

Yaşanan bu vahşetin kimileri “burası Bingöl cumhuriyeti” dese de aslı burası Tür-

kiye Cumhuriyeti. Ülkenin her tarafından duymak mümkün böylesi haberleri. Hak ihlallerinin arttığı böylesi günlerde ne Bingöl’le, ne Diyarbakır’la ne de başka bir ille sınırlı değil. Bu zulüm ve vahşet fotoğraflarını yaşadığımız coğrafyanın her karesinde görmek mümkün. Çıkarılan “demokratik” yasalara hergün yenileri eklenirken AB’ye uyumun ne demek olduğu sorusu da köylerde gerilla cesetlerinde yanıtını buluyor. Kürtçe ismin, konuşmanın yasaklandığı “demokratik cumhuriyette” yasalar Kürtçe yayın için hazırlanıyor! Türkçe bilmeyen halk kendi anadilini geliştirmesi yerine zorla Türkçe konuşurulmaya çalışılırken ne mutlu bize ki TV’lerde Kürtçe program izleyeceğiz. “Demokratikleşen” Türkiye’nin perdesi kalkıyor T. Kürdistanı’nda ve Karadeniz’de. Bu kara perdeyi söküp atacak olan halk büyük bir tepki ve öfke biriktiriyor şimdi. (Mersin)

ÇOBAN İNFAZINDA KORUCU PARMAĞI

Mardin’ in Mazıdağı ilçesi’ne bağlı Ulutaş köyünde ölü olarak bulunan ve intihar ettiği öne sürülen çoban Recep Vural’ın işkence gördükten sonra öldürüldüğü belirtildi. Otopsi ve olay yeri tutanaklarında, Vural’ın vücudunda her hangi bir darp ve cebir izi bulunmadığı belirtilirken, cesedi ilk görenler ve yıkayanlar ise ceset üzerinde işkence bulguları olduğunu ifade etti. İHD Mardin şube başkanı Av. **Hüseyin Cangir** ise Vural’ın infaz edildiğini söyledi.

Köyün yakınlarında ormanlık alanda sürü otlatan Vural, 19 Haziran 2003’te Mazıdağı, Kızıltepe ve Derik’ten gelen askeri birlikler ve korucular tarafından yürütülen askeri operasyon esnasında ölü bulundu.

Olayı takip edeceklerini kaydeden Av. Cangir, “bütün deliller korucuları göstermektedir. Özellikle bölgemizde son 4 yıldır meydana gelen huzur ortamını daha ileri götürme çalışmaları yapılırken, bunu sekteye uğratmak için birçok provokatif girişimlerin ve eylemlerin olduğunu biliyoruz. Gözlemlerimiz olayın bir yargısız infaz olduğudur. İnfazın devletin nüfuzunu kullanan korucular tarafından yapıldığı açık ortadadır. Koruculuk sisteminin artık lağvedilmesi gerekiyor. Bunlar potansiyel suçlu gibidirler. Ellerde devletin silahları var ve devletin her yetkisini başkalarına karşı kullanıyorlar” dedi. (Mersin)

Yaşam kavgasına AB engeli!

AB’ye uyum yasaları adı altında işçi ve emekçiye yapılan saldırılar boyutlanırken, artık sokaklarda kağıt toplamak da suç olmaya başladı. Samsun’da kağıt toplayarak geçimini sağlayan **Yusuf Bargıç** ve **Ersan Üzer** adlı kişiler “**kirli görüntü**” oluşturdukları gerekçesiyle gözaltına alındılar. İçişleri Bakanı’nın verdiği talimatla “emniyet yetkilileri” de harekete geçtiler. Verilen talimat ise “AB uyum yasalarına göre tekerlekli araçla kağıt ya da hurda toplamanın çevre kirliliği ve çirkin görüntü oluşturmasını engellemek. Sam-

sun Emniyet Müdürü **Tekin Akın**’ın emriyle gözaltına alınarak sorgudan geçirilen **Yusuf Bargıç** ve **Ersan Üzer** yaşadıkları karşısında şaşkınlıklarını söylüyorlar.

Gözaltına alınan **Yusuf Bargıç** yaşadıklarını şu kelimelerle dile getiriyor; “**Ben bu işi yapmasam aileme kim bakacak. AB bana para mı gönderiyor? Devlet bana iş mi veriyor da bu işi yapma diyor. Evime ekmek nasıl götüreceğim. Kaldı ki bizler milli bir servet olan kağıtları toplayarak yeniden kullanılmalarını sağlıyoruz. Tüm bunlara rağ-**

men gözaltına alınıyoruz. Gerekece olarak da arabamın üzerine yazdığım yazılar gösteriliyor”

Samsun emniyeti AB Uyum Yasaları kapsamında kağıt vb. şeyleri toplayanları gözaltına alırken, uzmanlar ise bu duruma karşı çıkıyor. Tetrapak Türkiye Genel Müdürü **Thomas Körmendi** ise geri dönüşümün büyük oranının kağıt toplayanlardan sağlandığına dikkat çekerek “3 bin belediyeden ancak 30 bininde böyle bir organizasyon var. Kağıt toplayıcılarının işlerinin kolaylaştırılması gerekir” dedi. (Samsun)

Tecrit saldırısı yaşamın tüm alanlarındadır

TAYAD'lı aileler 25 Haziran 2003 tarihinde saat 15.30'da Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Binasında 'Tecridin Kaldırılması' talebiyle basın toplantısı yaptılar. Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği çalışanı **Taylan Çakır**'ın yönettiği toplantıya İHD Elazığ Şube Başkanı **Cafer Demir**, Malatya Eğitim-Sen Şube Sekreteri **Erdoğan Canpolat**, TMMOB Elazığ Şube Başkanı **Harun Reis** ve **Av. Zeynel Şimşek** konuşmacı olarak katıldılar.

Toplantıda önce basına bilgi veren Taylan Çakır "20 Ekim 2000 tarihinde F tipi hapisanelerdeki tecrit koşullarının kaldırılması talebiyle tutuklu ve hükümlülerin başlattığı Ö.O direnişi 1000. günlerine yaklaşırken devam etmektedir. Biz tutuklu yakınları olarak yaşanan 3 yıllık süreçte yakınlarımızın ölümlerini durdurmak için iktidarlara karşı tüm girişimlerde bulduk. Fakat tüm girişimlerimiz sonuçsuz bırakıldı. F tiplerinde yaşanan bütün sorunların kaynağı tecrittir. Çözümü de tecridin kaldırılmasıdır." dedi.

Daha sonra söz alan İHD Elazığ Şube Başkanı **Cafer Demir** hapisanelerin tarihçesini, insan hakları boyutunu anlatırken, buraların intikam almak için yapıldığını söyledi. Demir konuşmasının deva-

mında 'F tiplerine insan olarak, insanlık onurunu korumak için karşı çıkmak zorundayız' dedi.

Demir'den sonra TMMOB Elazığ Şube Başkanı **Harun Reis** konuştu. Reis F tiplerinin mimari boyutuna değinirken F tipi hapisanelerin tutsakları tüm sosyal ilişkilerden koparmak, insanları yalıtılmak amaçlı yapıldığını belirtti.

Av. Zeynel Şimşek ise F tipi hapisanelerin hayata geçirilmesinden sonra avukatların yaşadıkları sorunlara değindikten sonra, müvekkilleriyle rahat görüşemediklerini, müvekkillerini savunma özgürlüklerinin kısıtlandığını söyledi.

Son olarak sözü Malatya Eğitim-Sen Şube Sekreteri **Erdoğan Canpolat** aldı. Canpolat 'F tipi hapisanelerin yapılmasındaki neden sadece devrimci tutsakları hücrelere atıp teslim almak değildi. Devrimci tutsakları F tipine soktukten sonra IMF politikaları ülkemizde daha hızlı işlemeye başladı. Dışarıdaki insanların yaşamı hücreleştirilmeye başlandı. Ki bunda da başarılı oluyorlar. Artık ölümler seyretmek istemiyorsak, hayatımızın hücreleştirilmesini istemiyorsak tecride karşı mücadele etmemiz gerekiyor' dedi. Basın toplantısı saat 17.00'de sona erdi. (Malatya)

Bakırköy Kadın ve Çocuk Hapishanesi'nde hak ihlalleri

Bakırköy Kadın ve Çocuk Hapishanesi'nde bulunan bir grup tutsak, kendilerine yönelik keyfi uygulamalarda ve kötü muamelede bulunduğuna iddiasıyla hapishane yetkilileri hakkında suç duyurusunda bulundu.

Tutsaklar tarafından yapılan yazılı açıklamada, son dönemlerde kendilerine yönelik baskının arttığına dikkat çekildi. Özellikle mahkemelere, hastanelere gidilerde ve hastanedeki tedavi sırasında onur kırıcı muamelelerin yaşandığı iddia edilen açıklamada özetle şöyle denildi: "Cezaevindeki yaşam standartları ve insan hakları en asgari düzeyde bile değilken bir de keyfi uygulamalar ve zorluklar artırılmaya başlandı. Cezaevi ne E tipi ne de F tipi olduğu için genelgeler çok keyfi bir şekilde uygulanıyor. Bütün zorluklara rağmen sorunları

diyalog yoluyla çözmek istememizde tahrik edici ve tahammül edilemeyecek yaklaşımlarla karşılaşılıyor. İdare diyalogdan kaçıyor ve askerlerle karşı karşıya kalıyoruz. Son dönemlerde sevk gelişlerinde, polisten teslim almalarında ve hastaneye geliş gidişlerinde ciddi sorunlar yaşıyoruz. Üst aramaları rencide edici bir boyuta ulaştı. X-Ray cihazından ve el aramalarından sonra çırılçıplak soymak istiyorlar. Karşı çıkınca 'Askere arama yaptırırız' diye tehdit ediyorlar." Üzerlerinde hapishane idaresi tarafından "Görüldü" damgası vurulan günlüklere, mektuplara ve kartlara da el konulduğunu söyleyen tutsaklar bütün bu uygulamalarla ilgili hapishane yetkilileri hakkında Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulduklarını belirttiler. (H. Merkezi)

Ölüm Orucu şehidi Aysun Bozdoğan anıldı

Ölüm Orucunun 183. gününde 26 Haziran 2001'de şehit düşen TKEP/Leninist dava tutsağı **Aysun Bozdoğan** Mücadele Birliği okurları tarafından Beyoğlu İstiklal caddesinde yapılan bir basın açıklamasıyla anıldı. Açıklamaya müdahale eden polis 20 kişiyi zorla gözaltına aldı. Taksim İmam Adnan Sokak'ta toplanan Mücadele Birliği okurları "Aysun Bozdoğan ölümsüzdür" pankartı açarak sık sık "Yaşamın ölüm orucu direnişimiz", "Aysun Bozdoğan ölümsüzdür" vb. sloganları attılar.

Daha sonra basın açıklaması yapmak isteyen grubun çevresini tamamen saran polis bir anda cop ve tekmelerle eylemcilere saldırdı. Birçok kişinin ağır yaralandığı eylemde durumu ağır olan bir kişi de hareket halindeki polis aracından aşağı atıldı. Gözaltına alınanlar aynı gün akşamı serbest bırakıldılar. (İstanbul)

ÖLÜM ORUCU GAZİSİ ERSİN EROĞLU TUTUKLANDI

19 Aralık katliamından sonra Bartın Hapishanesi'nden Sincan F Tipi Hapishanesi'ne götürülen **Ersin Eroğlu** burada uygulanan tecrite karşı Ölüm Orucuna başlamıştı. Bir süre sonra durumunun ağırlaşması üzerine Ankara Numune Hastanesi'ne kaldırılmış ve kendisine zorla müdahale edilmişti. Zorla müdahale sonucu hafızasını yitiren Eroğlu uzun bir süre Ankara Numune Hastanesi'nde kaldıktan sonra sağlık durumu nedeniyle Ağustos 2001 tarihinde tutuksuz yargılanmak üzere tahliye edilmişti.

İstanbul'daki bir yakınının evinden gözaltına alınan Ersin Eroğlu sorgulanmak üzere Tokat'a götürüldü ve tutuklanarak Tokat Hapishanesi'ne konuldu. Daha sonra sağlık durumunun ağırlaşması nedeniyle Ankara Numune Hastanesi'ne sevk edildi. Şu anda Ankara Numune Hastanesi'nde bulunan Ersin Eroğlu'nun sağlık durumu ciddiyetini koruyor. (H. Merkezi)

TECRİTE KARŞI TAYAD'LILARDAN TEPKİ

25 Haziran Çarşamba günü TAYAD'lı aileler tecrite karşı Mersin DEHAP il binasında basın açıklaması yaptılar. Açıklamayı TAYAD'lı aileler adına **Sevtaç Türkmen** yaptı. Türkmen "Direneceğiz; Sonuna, sonsuza, sonuncumuza kadar direneceğiz! Direneceğiz; Çünkü ülkemizde F tipleri var. Direneceğiz; çünkü tecrit sürüyor. Tecrit düşüncüyü öldürüyor. İnsanı yabancılaştırıyor, tecrit inançsızlaştırıyor. Amacı: korkak, sinik, onursuz, vicdansız, zulüm karşısında boyun eğen, inançsız, egemenler ne isterse onu yapan insan tipi yaratmak" dedi. Açıklamada ayrıca SES Mersin Şube Başkanı **Abbas Koluçak**, Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukat **Cebrail Uçar**, Temel Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nden **Gülin Günbil** kısa açıklamalar yaptı. Kısa bir CD gösteriminden sonra açıklama sona erdi. (Mersin)

SİNAN KAYIŞ DURUŞMASINDA POLİS SALDIRISI

31 Ağustos 2002 tarihinde ellerindeki ÖDP bildirilerini dağıtmak isteyen bir grup Okmeydanı'nda girdikleri kahvehanede kahvehane sahibince silahlı saldırıya uğramış saldırı sonucu **Sinan Kayış** yaşamını yitirmişti.

Saldırganlar hakkında açılan davanın duruşması 23 Haziran 2003 tarihinde Sultanahmet Adliyesi'nde görüldü.

Duruşmanın ardından 25 kişilik ÖDP'li grup ellerindeki resimlerle "Sinan Kayış ölümsüzdür" sloganını atarak Adliye çıkışına kadar yürüdü. Bu sırada polis, herhangi bir uyarıda bulunmadan coplarla kitleye saldırdı ve 25 kişi saçlarından sürükleyerek gözaltına aldı. (İstanbul)

ÖLÜM ORUCU'NDA 1000. GÜN

İHD Genel Merkezi'nde 27 Haziran 2003 tarihinde TAYAD'lı ailelerin yaptığı basın toplantısında Ölüm Orucu 10. ekibinin hazır olduğu açıklandı.

TAYAD adına konuşan **Funda Davran** AKP hükümetine F Tipi Hapishaneler ve tecrit uygulamasına son verilmesi çağrısını yaparak; "F tipleri ve tecritle uygulanmak istenen insanların beyinlerini öldürmektir" dedi. Davran ayrıca, F Tipi Hapishanelere karşı tutsakların yaptığı Ölüm Orucu eyleminin başlamasından bu yana 1000 günün geçtiğini, şu ana kadar 9 ekibin eylemi gerçekleştirdiğini, çözümsüzlük devam ettiği taktirde hazır olan 10. ekibin Ölüm Orucu eylemine başlayacağını dile getirdi. Hükümetin F Tipi Hapishanelerde uygulanan tecritin kaldırılmasını isteyen aileler yasal güvencelerin verilmesi durumunda ölüm oruçlarının sona erebileceğine de dikkat çektiler. (Ankara)

19 Aralık katliamında yargılanan tutsaklar; “Asıl biz mağdur olduk”

‘Hayata Dönüş’ operasyonu sırasında ‘Cezaevinde isyan çıkarmak ve devlet malına zarar vermek’ “suçundan” yargılanan tutsakların duruşmasında avukatlar ve hakim arasında sözlü sataşma yaşandı.

19 Aralık 2000’de Bayrampaşa Hapishanesi’nde gerçekleştirilen “Hayata Dönüş” operasyonu sırasında “Cezaevinde isyan çıkarma ve devlet malına zarar vermek” suçundan 167 tutsak hakkında açılan davanın duruşmasına Eyüp 3. Asliye Mahkemesi’nde devam edildi. 167 sanıktan yalnız **Ayla Özcan**’ın katıldığı duruşmada sanık avukatlarından **Güçlü Sevimli** ve **Ömer Kavili** de hazır bulundu. Duruşmada kendisine yöneltilen suçlamaları kabul etmediğini, aksine kendisinin mağdur olduğunu belirten Özcan, “Operasyon sırasında Bayrampaşa Cezaevi’nde C.1 Koğuşu’nda yaklaşık 20 arkadaşla birlikte kalıyorduk. Operasyon sabahı görevliler bize

‘Teslim olun’ der demez hemen içeriye bomba atmaya başladılar. İçeriye çok sayıda yanıcı ve patlayıcı bombalar atıldı. Atılan bombalardan dolayı herkes şok içindeydi. Karşı koymaya, saldırmaya ya da devlet malına zarar vermeye kimsenin takati dahi kalmamıştı. Olayda asıl biz mağdur olduk. Olayda 6 arkadaş yararak yaşamını yitirdi” dedi.

“BİZ ÇIKMIYORUZ İSTİYORSANIZ SİZ ÇIKIN”

Duruşma sonrasında söylediklerinin neden tutanaklara geçirilmediğini soran avukat **Ömer Kavili** ve Hakim **Hayri Özdal** arasında sözlü sataşma yaşandı. Sataşma esnasında Avukat **Kavili**, hakime “Bu davada 167 kişi yargılanıyor. Şimdiye kadar toplu bir şekilde hiçbir duruşma görülmedi. Cezaevlerinde bulunan tutuklular mahkemeye getirilmiyor. Davayı ilgilendiren bilgi ve belgeler bir araya

19 Aralık 2000-Bayrampaşa

getirilmek istenilmiyor. Kapalı kapılar içerisinde dava görülmesi isteniyor. Avukat olarak söylediklerimiz tutanaklara geçirilmiyor. Bunlar doğru değil” dedi.

Avukat Kavili’nin bu sözleri üzerine **Hakim Özdal** ise, “Salon var da ben mi toplu halde sanıkları getirmedim. İçinde bulunduğumuz solan zorla 20 kişi alabiliyor. Cezaevinde bulunan sanıkların getirilmesi için biz ancak tebligat gönderebiliyoruz. Neden geti-

rilmediğini Adalet Bakanlığı’na sorun. Siz işi yokuşa sürmeye çalışıyorsunuz” diye konuştu.

Tartışma esnasında hakimin, avukatlara, ‘Dışarı çıkın’ demesi üzerine avukatlar “Biz çıkmıyoruz istiyorsanız siz çıkın” dediler.

Duruşma, Bayrampaşa Kapalı Hapishanesi’nde bulunan dokümanların adli makamlara teslim edilmesi ve diğer eksikliklerin tamamlanması için ertelendi. (DİHA)

TAYAD’lı ailelerden AKP’ye tabutlu eylem

İzmir

TAYAD’lı aileler AKP hükümetinin F Tipi hapishanelere ilişkin politikalarını protesto etmek amacıyla 29 Haziran’da İstanbul, İzmir, Samsun ve Malatya’da 107 Ölüm Orucu şehidini simgeleyen tabutlarla eylem yaptılar.

İSTANBUL

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın Üsküdar Emniyet Mahallesi’ndeki evi önünde hükümetin F Tipi politikalarını protesto etmek isteyen TAYAD’lı ailelere cop ve gaz bombalarıyla saldıran polis, 8 kişiyi gözaltına aldı. Saldırıda çok sayıda kişi de yaralandı. İki otobüs, bir minibüs ve tecritte şehit düşen 107 kişiyi sembolize eden kırmızı beze sarılı ve üzerinde şehitlerin resimleri yapıştırılmış olan tabutları taşıyan bir kamyonla Erdoğan’ın evine yakın bir parkta toplanan TAYAD’lılar yoğun polis bariyeriyle karşılaştı. Sabahın erken saatlerin-

den itibaren yoğun önlem alan ve giriş çıkışları kontrol eden polisler, TAYAD’lılar tabutları kamyonetten indirirken müdahale etti. Polisin coplarla ve biber gazı kullanarak müdahale etmesiyle ortalık bir anda karıştı. Aralarında yaşlıların da bulunduğu gruptan çok sayıda kişi aldığı darbelerle yaralanırken, bir TAYAD’lı ise bayıldı. Dağıtılan gruptan ayrılan bazı gençler yolun karşı tarafına geçerek polise taş atmaya başlayınca bu kez Üsküdar’da kovalamaca başladı. 3 polis ve 1 gazetecinin de aralarında bulunduğu çok sayıda kişinin yaralanmasına neden olan olaylar, grubun tamamen dağılması ve 8 kişinin gözaltına alınmasıyla sona erdi.

İZMİR

AKP İzmir İl Başkanlığı önünde eylem yapmak isteyen TAYAD’lı aileler polis engeline takıldı. Hilton İzmir otelinde birara-

ya gelen ailelerin AKP il başkanlığına yürümek istemesi üzerine İzmir Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube Müdürü Celil Taşkın, tutuklu yakınlarını “Ya eyleminizi burada yapın gidin ya da sizi getirdiğiniz tabutlara gömerim” diye tehdit etti. Bunun üzerine orada basın açıklaması yapan TAYAD’lılar “Bu tabutları görmek istemiyorsanız bu sorunu çözün ve tecridi kaldırın” dedi. Her tabut ile zulmün kalesinin bir kez daha sarsıldığını ve kendilerinin yüreklerine alev düştüğünü söyleyen tutsak yakınları AKP Hükümeti’ne seslenerek, “107 tabutla geldik size, belki bu tabutlar bir şey anlatır diye. Bakın tabutlardaki resimlere. Ne görüyorsunuz bu yüzler ve gözlerde? Sizlere ne anlatmak istiyorlar, bir düşünün. Bu insanların neden öldüklerini hiç düşündünüz mü? Bakın kaçırılmayın bakışlarınızı, çevirmeyin başınızı. Yüzünüzü tabutlara dönün. Pencereden bile bakamıyorsunuz bu tabutlara değil mi?” dediler. Açıklamanın ardından “Zam, zulüm, işkence işte AKP” sloganını atarak eylemi bitirdiler.

SAMSUN

29 Haziran günü Samsun AKP İl binası önüne gelen TAYAD’lı aileler hapishanelerde süren tecriti protesto ettiler. Basın açıklaması yaparak bina önüne tabut bırakmak isteyen ailelere polis saldırdı. Aileler adına basın metnini okumaya çalışan bir kişi ölüm orucuna değinerek “AB uyum yasalarıyla dayatılan F Tipi hapishanelerde tutsaklara yönelik her türlü saldırılar boyutlanarak sürüyor” dedi. Yaklaşık 20 kişinin katılımıyla gerçekleşen eylemde “Çözüm tecriti kaldırın” pankartı açıldı. Tabutlara ve basın metnine saldıran polis katılımcıları da karga tulumba gözaltına aldı. Sık sık “Dire-

ne direne kazanacağız”, “Baskılar bizleri yıldırılmaz” sloganlarının atıldığı eylemde saldırıda bir fotoğrafçı dükkanının camları kırıldı. Katılımcıların hemen hemen hepsi gözaltına alınarak Samsun Siyasi Şubeye götürülürken eylemin olduğu cadde de uzun bir süre geçişe kapatıldı. Gözaltına alınanların hepsi serbest bırakılırken 2 polisin ve bir TAYAD’lı ailenin kollarının kırıldığı öğrenildi.

MALATYA

Feda eylemcisi Şengül Akkurt’un 40 yemeği 29 Haziran Pazar günü evinde verildi. Yemeğin ardından kitle mezar ziyareti yaptı.

Mezar çiçeklerle süslendi. Hapishane-den gelen mektupların okunmasının ardından kitle “Devrim şehitleri ölümsüzdür”, “Şengül yoldaş ölümsüzdür!” vb. sloganlar attıktan sonra “Tecritin kaldırılması”, “Ölümlerin durdurulması” talebiyle AKP il binası önüne geldi. **AKP önüne 107 tabutu getiren kamyon durdurularak tabutlara el konuldu ve 4 tutsak yakını gözaltına alındı.** AKP il binası önünde yapılan basın açıklamasına İşçi Köylü okurları da destek verdi. Devletin kolluk güçlerinin yoğun yığınak yaptığı AKP binasından yetkililer kaçmıştı. Parti binasında polisler duruyordu. Burada yapılan basın açıklamasında “Tecridin kaldırılması, Ölümlerin durdurulması” istenirken, polisin keyfi tutumu da kınandı. Kitle AKP Malatya binasında kimseyle görüşemezken sık sık “Tecriti kaldırın, ölümleri durdurun”, “Katil AKP hesap verecek”, “Hesaplaşma günü korkunç olacak” vb. sloganlarını attıktan sonra alkışlarla dağıldılar.

ILPS: Üsler Kapatılsın, Yankee Go Home!

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) Türkiye Seksiyonu'nun 13 Mayıs'ta başlattığı "Üsler Kapatılsın Yankee Go home" adlı kampanyası çerçevesinde toplanan imzalar, 26 Haziran'da Sirkeci Postanesi'nde yapılan bir basın açıklamasıyla TBMM'ye gönderildi. "Emperyalistler Defolun", "Emperyalizme karşı zafer halklarıdır" yazılı dövizlerin açıldığı eylemde toplanan imzalar gönderildikten sonra basın açıklaması yapıldı. Seksiyon adına açıklamayı okuyan Selma Kaan, ABD emperyalizminin 11 Eylül olaylarını bahane ederek tüm dünya halklarına karşı saldırganlığının arttığına dikkat çekti. Daha önce Japonya, Filipinler, ABD ve İngiltere'de başlatılan kampanyanın Türkiye'de bir aylık süreç içinde gerçekleştirdiklerini

söyleyen Kaan şöyle konuştu: "ILPS, tüm dünyada anti-emperyalist mücadelenin bir parçası olarak genelde emperyalistlerin askeri üslerine, özelde en saldırgan emperyalist güç olan ABD üslerine karşı 6 Mayıs 2003'ten itibaren bir aylık bir kampanya başlattı. Bu kampanyayı yürütenler hiçbir şekilde Avrupa, Japonya, Çin ve Rusya vb. emperyalistlerin ezilen halklar açısından daha az tehlikeli olduğunu düşünmemektedir. Tam tersine şunu belirtmektedirler ki, özgürleşmenin tek yolu bir bütün olarak emperyalizme karşı mücadeleden geçmektedir." Eylem "ABD üsleri kapatılsın", "ABD askeri olmayacağız", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganlarla son buldu. (İstanbul)

Başkentte Kürt kadınının ayak sesleri

Ağrı, Mardin, Diyarbakır, Çanakkale, İstanbul ve daha birçok ilden Ankara'ya giden kadınlar burada toplumsal barış taleplerini haykırdılar.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan binlerce kadın "Toplumsal Barış" için Ankara'ya yürüdü.

Ağrı, Mardin, Diyarbakır, Çanakkale, İstanbul ve daha birçok ilden gelen DEHAP'lı kadınlar Hipodrom meydanında buluştular. Yöresel ve rengarenk kıyafetleri ile adeta bir renk cümbüşü oluşturan kadınlar 11.30'da Hipodrom'dan Abdi İpekçi parkına doğru harekete geçtiler.

Genç, yaşlı, çocuk her yaşta kadının katıldığı yürüyüşte yaşlı Kürt analarının çokluğu ve coşkusu dikkat çekti. Her ilin kendi pankartının arkasında sıralandığı kortejlerde Diyarbakır kitleselliği ile öne çıktı.

"Jin Jiyan Azadi", "Biji Aşiti", "Ne düşman ne pişman onurluyuz biz" dövizleri açan kadınlar "Kürt halkına pişmanlık dayatılamaz", "Tecavüzcü polisler yargılsın" vb. sloganlar atarak tepkilerini dile getirdiler. DEHAP'lı genç kadınların slogan ve renkliliği; yürüyüşte disiplinli bir görüntü sergilerken Abdi İpekçi parkına ancak 13.30'da varılabildi. KATAGİ, Emekçi Kadınlar Birliği, Anka ve Ada Kültür Sanat Merkezleri, EMEP, KESK'in destek verdiği ve 10 bini aşkın kadının katıldığı miting Tertip Komitesi adına söz alan Eğitim-Sen Genel Merkez Kadın Sekreteri Elif Akgül'ün konuşması ile başladı. Akgül, Bingöl'de barış

masasına saldıran zihniyetin artık değişmesi gerektiğini belirtti.

"Biz tercihimizi toplumsal adaletten yana koyuyoruz" diyerek yetkililere seslenen Elif Akgül barış masasına saldıran zihniyeti kıracaklarını söyledi.

Yoğun sıcağa rağmen müziğe eşlik eden ve halay çeken kadınlara yönelik ikinci konuşmayı ise KATAGİ adına Yeşim Başaran yaptı. Barışın uzlaşmak değil yüzleşmek ve diyalog demek olduğunu söyleyerek barış masasını gözaltına alan Gülbahar Gündüz'e tecavüz eden zihniyete seslendi. Miting Koma Asmin ve Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi müzik topluluğunun programı ile sona erdi. (Ankara)

"UYGAR DÜNYANIN BARBAR YAŞAMINI İSTEMİYORUZ"

Emekçi Kadınlar Birliği Bursa Temsilciliği "Yapısal Uyum Programı" ve "Avrupa Birliği'ne Uyum Yasaları" adı verilen yeni yasalarla ilgili 21 Haziran günü AKP il binası önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada biraraya gelen yaklaşık 15 kişi "Cinsel ulusal sınıfsal sömürüye son", "Kadınlar birleşin sömürüye son", "Özelleştirmeye hayır", "Tecavüzcü devlet hesap verecek", "Kahrolsun ABD, işbirlikçisi AKP" gibi slogan ve alkışlarla protesto ettiler. Açıklamayı EKB Bursa Temsilcisi Beycan Taşkıran okudu. Taşkıran "Hazırlanan yeni yasalar emperyalist tekellerin dayatmalarının bir sonucudur. Yapısal Uyum Programı, Avrupa Birliği'ne Uyum Yasaları adı verilen bu düzenlemelerin özü neo-liberal politikalar doğrultusunda kapitalizmin sürekliliğini sağlamaya dönüktür. Türk sermaye sınıfına önemli kazançlar sağlayan bu düzenlemeler emperyalizme bağımlılığı daha da büyütmektedir" dedi. (Bursa)

TTB; SESSİZ KALMAYACAĞIZ!

22 Haziran 2003 tarihinde 53. Büyük Kongresini gerçekleştiren Türk Tabipler Birliği, AKP hükümetinin özelleştirme saldırılarına karşı, eylem yapmayı hedefliyor.

Eylül ayından itibaren harekete geçeceklerini dile getiren TTB, yurttaşların sağlık hakkını kimin engellediğini, hekimlerin düşük ücretle ve kötü koşullarda çalışmalarının sorumlusunu Sağlık Bakanı Recep Akdağ'a soracaklarını söylediler. Kongreden ciddi eylemlerin yapılması kararı çıkarken Akdağ'ın "hastanın cebinden elinizi çekin" sözleri protesto edildi. TTB Başkanı Fusun Sayek, Bakanın teşhiri için hastanelerdeki sağlık personeliyle tek tek görüşeceklerini açıkladı. (Ankara)

ABD askeri korkuyor, evine dönmek istiyor

ABD’de yayın yapan Washington Post gazetesinin haberine göre devam eden eylemler ve her geçen gün ABD’li askerlerin birer birer öldürülmesi paniğe yol açtı.

Irak’ı işgal eden emperyalist haydut ABD’nin askerleri her geçen gün halkın silahlı eylemlerine hedef olmaya devam ediyor. Irak’ı tamamen ele geçirdiğini sanan ABD’liler halkın devam eden direnişi karşısında korkmaya başladılar.

ABD’de yayın yapan Washington Post gazetesinin haberine göre devam eden eylemler ve her geçen gün ABD’li askerlerin birer birer öldürülmesi paniğe yol açtı. ABD’li askerler “Saddam’ı devirdik, neden hala buradayız? Zaten yeterli birliğimiz ve polis gücümüz de yok” derken, bazı askerler ise “komutanların bize söylediğinden daha köklü bir direnişle karşı karşıya kaldık.

Tehlike daha da büyüebilir” diyerek korkularını belli ettiler. Haberin devamında askerler “bu savaşın bitmiş olması gerekirdi. Her geçen gün bir arkadaşımızın daha öldürüldüğü haberi alıyoruz. Neden halen buradayız? Evimize dönmek istiyoruz” dediler.

Washington Post’un yaptığı bu haberle bir kez daha görüldü ki kağıttan kaplanlar halkın direnişinden korkuyorlar ve bu direnişin karşısında durmak istemiyorlar. Kağıttan kaplanların kağıttan askerlerinin korkuları boşuna değildir. Irak halkının direnişi devam ediyor ve emperyalizme korku salıyor. (Kartal)

Emekçiler sorunlarına sahip çıkacaklarını belirttiler

KESK Şubeler Platformu, 4. Bölge mitingini 21 Haziran Cumartesi günü Elazığ’dan, Van’dan, Ağrı’dan, Muş’tan, Erzincan’dan, Kars’tan, Erzurum’dan, Hakkari’den, Malatya’dan, Bingöl’den ve Bitlis’ten gelen sendikacıların katılımıyla Dersim’de yaptı. Mitinge DEHAP, ESP ve EMEP de destek verirken yaklaşık 2000 kişi katıldı.

“Geleceğimize sahip çıkalım” sloganıyla yapılan mitingde Dersim’de bulunan sendikacılar Eğitim-Sen Tunceli Şubesi önünde toplanarak kortejler oluşturup eski top sahasına doğru sloganlar, alkışlar ve zılgıtlarla yürüyüşe geçtiler. Munzur köprüsü girişinde diğer grupla birleşen kitle top sahasına sloganlarla girerken, dışarıdan gelenler SSK Hastanesi önünde toplanarak “Tecriti kaldırın ölümleri durdurun”, “Direne direne kazanacağız”, “Biji Aşiti” v.b sloganlarıyla top sahasına girdiler.

Miting saat 13.30’da başlarken tertip komitesi adına bir konuşma yapan Hıdır Demir, ‘AKP hükümetinin uyguladığı IMF ve DB programları ile ülkenin yoksulluğa, sefaletle itildiğini belirterek bu ülkede ABD ve AB programı olarak şekillenen ve AKP tarafından hayata geçirilmek istenen saldırı programına karşı mücadelenin örgütlenmesi kaçınılmazdır’ dedi. Demir konuşmasının devamında ‘bölgede yaşanan sorunlardan, Kürt sorunundan, 1475 sayılı iş yasa tasarısından, özelleştirmelerden, yapılan sürgünlerden, işçiye yapılan sıfır zamdan, demokratikleşmeye kadar tüm sorunları çözme gibi bir sorumlulukla karşı karşıya olduklarını’ söyledi. Demir’den sonra KESK Genel Merkez Yüksek Kurul Üyesi İhsan Avcı da yaşadıkları sorunlarla ilgili bir konuşma yaptı. Miting saat 14.30’da sona erdi. (Malatya)

Belediye iş Genel Kurulu yapıldı

Türk-İş’e bağlı Belediye-İş Sendikası’nın 7. Olağan Genel Kurulu 27-28-29 Haziran tarihleri arasında Ankara Necatibey Caddesi’ndeki yeni sendika binasında yapıldı.

Genel Başkan Nihat Yurdakul’un yaptığı konuşma ile başlayan Genel Kurul’da Yurdakul, çalışmalarını savunarak sadece hükümeti eleştirdi. İşçi sınıfının sözcük aralarında geçtiği konuşmada hükümetin işçilere örgüt-süzlüğü dayattığı belirtildi. Kurulda konuşan Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç ise hükümetin hortumculara prim verdiğini belirtti. Çalışma Bakanı Murat

Başesgioğlu’nun iş yasının ülke gerçekliğine uygun olduğunu da söyleyerek emekçi düşmanlığında ısrar etti. Genel Kurul’un ikinci gününde demokratik mücadelenin yükseltilmesi gerektiğinin altı çizildi. Çalışma saatlerinin haftada 30-35 saate indirilmesi gerektiğinin altı çizilerek bunun yanında Ağrı, Bingöl, Kayseri, Tavşanlı, Adıyaman, Manisa, Elbistan ve Sakarya şubeleri kapatılırken Bursa 1 ve 2 No’lu, Kayseri ve Ereğli şubeleri birleştirildi.

Kurulun üçüncü gününde seçimler yapıldı. İkinci bir listenin çıkmadığı seçimlerde Hasan

Gülüm Genel Başkan Yardımcılığına, İdris Bulut Genel Sekreterliğe, Mehmet Sevik Genel Örgütlenme Sekreterliğine, Talat Özdemir Genel TİS Sekreterliğine, Nihat Olcay Araştırma ve Planlama Genel Sekreterliğine bağımsız aday oldular.

Kurul sonunda Nihat Yurdakul yeniden Genel Başkan olurken Mustafa Solmaz ve Ali Başdemir Genel Başkan Yardımcılığına getirildi.

Öte yandan Denetleme Kurulundan Sedat Koç hakkında ise sendikanın evraklarını karşı tarafta verdiği iddiası ile ihraç kararı verildi. (Ankara)

KESK’ten %5 zamma karşı eylem

Kamu emekçileri yaptıkları eylemlerle hükümetin dayatmalarına ve baskılarına teslim olmayacaklarını dile getirdiler.

25 Haziran günü saat 12:30’da Ankara’da Sakarya Caddesi’nde biraraya gelen KESK üyesi emekçiler hükümetin KESK ile masaya oturmamasını protesto ettiler. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı açıklamada söz alan Dönem Sözcüsü Özgür Bozdağ; hükümetin sıkılmadan %5 zam artışını tartışabildiğini ve fedakarlık sırasının sömürücü ve rantiyecilerde olduğunu ifade etti. Konuşmasını “Bir, iki, üç daha fazla Kızılay, daha fazla direniş”, “Sadaka değil toplu sözleşme” sloganları eşliğinde sürdüren Bozdağ, kamu çalışanlarının bu saldırılara karşı sessiz kalmayacaklarını belirtti.

Aynı saatlerde Numune Hastanesi’nin önünde toplanan SES üyeleri de hastayı müşteriye, hastaneyi ticarethaneye çevirecek olan “Sağlıkta dönüşüm projesine” karşı tepkilerini ortaya koydular. Eylemin ardından KESK’in açıklamasına katılan SES emekçileri buradan toplu halde Türk-İş binasında 53 gündür bekleyen özelleştirme mağduru işçileri ziyaret etti. (Ankara)

HÜKÜMETTEN İŞÇİYE ‘SIFIR’ ZAM

Hükümet 459 bin işçiyi ilgilendiren toplu iş sözleşmelerinde Türk-İş’e sıfır zam dayattı. İkinci 6 ay yüzde 7, üçüncü ve dördüncü 6 aylarda yüzde 5 zam öneren hükümet krizi gerekçe gösterdi. Türk-İş yönetimi ise “bu şartlarda görüşme bitmiştir. Zaten toplu sözleşmelerde yasal prosedür devam ediyor eğer şartlarımız değişmezse biz masaya gelmeyeceğiz” dedi Türk-İş Koordinasyon Kurulu yaptığı toplantılarda ne yapılacağını kararlaştıracak.

(Kartal)

Emperyalist-kapitalist sistemi yıkıp, yerine yeni demokrasi ve sosyalizmi inşa etmek için savaşım veren Marksist-Leninist-Maoistler dünyanın çeşitli bölgelerinde iktidar yürüyüşlerini sürdürmektedir. Biz de İşçi-köylü gazetesi olarak, Türkiye kamuoyunun Marksizm-Leninizm-Maoizm önderliğinde Halk Savaşının sürdürüldüğü yerlerden biri olan Hindistan'ı daha fazla tanıması ve onların mücadelelerinden öğrenebilmesi için Hindistan Komünist Partisi (Halk Savaşı)'nın bir üyesiyle yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

Halk Savaşı'nın ilerlediği bir ülke: Hindistan

Örgütüm, Hindistan halkı ve Hindistan'da mücadele eden kitleler adına mücadele yürüten tüm Türkiye halkına devrimci selamlarımı göndermek istiyorum. Ben aynı zamanda Hindistan'da mücadele eden halktan Türkiye'deki kitlelerle dayanışma duygularımı iletmek istiyorum. Tüm dünyada olduğu gibi halkların kapitalizmin ve emperyalizmin gerçek niteliğini hızla anladıklarına eminim. Ve halklar ortak düşmanları feodalizm, gericilik, komprador kapitalizm ve emperyalizme karşı çeşitli ülkelerde biraraya geliyorlar.

Silahlı mücadele 1998'den önce yalnızca gerilla bölgelerinde yürütülmekteydi. 1998'de Hindistan'daki iki büyük parti HKP(HS) ve HKP-ML(Birlik) bir kongre gerçekleştirdi. Kongre öncesi iki MK üyesi yakalanmış ve bir ormanda katledilmişlerdi. 2 yıl sonra Aralık 2000'de bir karara vardılar ve halkın gerilla ordusunu ilan ettiler.

-Hindistan'ın sosyo-ekonomik yapısı ve tarihiniz hakkında bilgi verir misiniz?

Hindistan 1947 yılına kadar İngiltere'nin sömürgeci durumundaydı. 2 yüzyıldan daha uzun bir süre bu ülkenin sömürgeci altında yaşadı. Hindistan halkının büyük mücadelesi sonunda İngilizler ülkeyi terk etmek zorunda kaldı. Bunun ardından Hindistan yarı-sömürge bir yapıya büründü.

Üretilen ürünlerin hepsi ve tarımdaki gelişme yarı sömürge ülke modeline girdi. Hindistan'ın 1 milyardan fazla nüfusu vardı ve bu nüfus bundan sonra birçok bölümde iki çeşit insana bölündü. Ülkede var olan dinler en çok Müslümanlar, Hindular, Sihler ve Hıristiyanlardır. İkinci olarak Hindistan çok uluslu bir ülkedir, tek bir ulus değildir; Samballar, Bengaller, Terhariler, Manalis gibi Hindistan'da kendi kültürlerine, kendi dillerine ve kendi bölgelerine sahip iki düzine ulus vardır. Hindistan'da en önemli sektör kast denilen sistemdir. Hindistan toplumu ikiye bölünmüştür. Kast sistemi Hindistan'a özgü bir sistemdir. Kast sistemi çok can alıcı bir sorundur ve çözümü de çok zordur.

-Kast sistemini biraz daha açar mısınız?

Kast sisteminde toplum yüzyıllarca önce bazı gruplara ayrılmıştır. Brahmanlar vardır örneğin, bunlar tüm zenginliğe ve tüm haklara sahiptirler. Brahmanlara araştırma yapma ve düşünme hakları verilmiştir, ancak bu sınıf çalışmaz. Sonra Kshatriyaslar vardır; bunlar temel olarak savaşçı sınıftır. Bunun dışında Vaisyaslar sınıfı vardır, ki bunlar tüccarlık yaparlar. Ve son olarak Shudraslar sınıfı, yani üst sınıflara hizmet etmekle görevli köy-

lüler ve emekçiler vardır. Ve tüm bunlardan ayrı olarak en önemli bölüm olan "dokunulmaz"lar olarak adlandırılan sınıf vardır. "Dokunulmaz"lık hem onlara kimsenin dokunamayacağını hem de sınıflarını değiştiremeyeceklerini ifade eder. "Dokunulmaz" olarak bilinen büyük bir nüfus vardır. Bizler "dokunulmaz"lara Dalitler diyoruz. Dalitin anlamı "ezilen"dir. Dalitlerin hiçbir hakka sahip olmalarına izin verilmez, eğitim hakları yoktur, hiçbir zenginliğe sahip olamazlar. İnsanoğlunun tüm hakları, en sıradan insan hakları, demokratik hakları, sivil özgürlükler vb. sorunları her zaman tartışıla geldi ve bunlar Hindistan'ın politik yaşamında önemli bir rol oynamaktadır. Tüm egemen sınıf partileri ve hatta devrimci partiler bu kast sorununa hitap etmek zorundadırlar. Kast sisteminin baskısı ve kast içindeki ayrımcılık ilişkileriyle ilgilenmek zorundadırlar. Ve eğer devrimciler devrim yapmak istiyorlarsa ulusal ve dinsel azınlıklarla; Müslümanlar ve Hıristiyanlarla ilgilenmelidirler. Çünkü Hindu-fundamentalizmi saldırganlık demektir. Bu yüzden bu tip sorunlara ilgi göstermek zorundadırlar. Hindistan parçalara bölünmüş bir ülkedir. Aynı zamanda bir tarım ülkesidir. Bu yüzden de çok zengin bir ülkedir ama halkı tüm bu doğal zenginlik kaynaklarından yoksundur.

-Ülkeniz üzerinde emperyalizmin hegemonyasını, ülkenizin sistemini ve politik durumunu anlatır mısınız?

Biraz önce de açıkladığım gibi 1947'den sonra Hindistan egemen sınıfları, iktidarı ele geçirdi. Fakat ekonomi ve İngiltere, ABD ve Rus emperyalist güçleri ile bağları sürekli aynı kaldı. Sözde bağımsızlıktan sonra önceleri büyük bir kamu sektörü mevcuttu. Fakat bu sektör komprador burjuvaziye sermayeyi özelleştirmek için yardım etmek üzere vardı. 1980'lerde dünya ekonomik krizi başladığında emperyalizm, tüm üçüncü dünyadaki pazarlara ve kaynaklara sahip olmak istedi. Daha sonra liberalleştirme,

özelleştirme ve son olarak "küreselleşme" ile geldiler. Bu yeni olgu dünya ekonomik krizine ve aynı zamanda soğuk savaşa dayanan emperyalizmin krizini yönetmesinden başka bir şey değildir. Liberalleştirme, özelleştirme ve "küreselleşme" Hindistan'da tüm hızıyla sürüyor. Emperyalizm kendi ihtiyaçlarına göre davranıyor, örneğin Hindistan'da özel ekonomi bölgeleri vardır. Bunlardan biri Japonya için, bir diğeri Almanya ya da ABD için, bir diğeri ise çok uluslu bir şirket için olabilir. Özelleştirme ise sürekli büyüyerek devam ediyor.

-Hindistan'da süren Halk Savaşından bahseder misiniz? Nasıl başladı ve günümüzdeki durumu nedir?

Aslında devrimci hareket 1970'lerde başladı. Bundan sonra devlet ve hareket arasında çok yüksek gerilim yaşandı. Hareket çeşitli değişik bölgelerde ilerleyişini sürdürdü. Bu hareket daha çok başlarda silahlı mücadele şeklinde başlamıştı. Sorun toprak sorunuydu, Dalitlere yönelik ayrımcılık ve kendilerine öz güven sorunuydu, işçi, orta ve yoksul köylü sorunuydu. Bu yüzden de hareket toprak ağalarının özel ordusunun, devletin polis ve para militer güçlerinin baskılarıyla yüz yüze geldi. Fakat baskıya rağmen, örgütlere rağmen, çeşitli yasalara rağmen bir köyden diğerine, bir bölgeden bir diğerine, bir eyaletten bir diğer eyalete yayılmasını sürdürdü. Ve şimdi bu hareket Hindistan'ın merkezlerinde gerilla mücadelesini inşa ediyor. Onlar 5 gerilla bölgesi inşa ettiler: 1- Kuzey Telangana, 2- Ganga-Tarbania, 3- Arisabad, 4- Nara-Arisabad, 5- Jarkhand. Ve bunların dışında kurulması hedeflenen gerilla bölgeleri de mevcut. Tüm Hindistan'da 18-19 eyalette kitlelere ve kitle örgütlerine sahiptir. Bazı bölgelerde gerilla bölgesi olması planlanan "hedef" bölgeler de var. Ayrıca diğer yandan Maoist Komünist Merkez (MKM) adında bir örgüt de mücadele etmektedir, ki onların da 4 eyaleti var.

ML partiler olarak kendi ülkelerimizde ve dünya çapında büyük bir kitle hareketi yaratmak zorundayız.

Bizler bu kitle protestolarını örneğin Irak savaşı öncesinde görmüştük. Dünya Ticaret Örgütü'ne karşı protestolarda görmüştük. Yani tüm bunlar göstermektedir ki ML partiler olarak mutlaka biraraya gelmemiz gerekmektedir.

Yani bu bölgelerde uzun bir mücadele geleneğine sahipler ve kitleler içinde örgütlüler. Son 20 yıllık mücadelelerinde binlerce yoldaşlarını kaybettiler. Sanırım Merkez Komite düzeyinden daha alt komite düzeylerine 3-4 bin yoldaşları yaşamlarını feda ettiler ve bugün binlercesi de hapisanelerde tutuklu bulunmaktadır. Diğer bir nokta da hareketin karşılaştığı baskıdır. Harekete yönelik baskılar birçok yolla olmaktadır; para militer güçlerin ve polisin baskısı ve işkence gibi. Devlet yoldaşlarımızı tutuklamaktan çok öldürmektedir. Binlerce, binlerce insan hapisanelerde. Ve zaten bir düzine örgüt, yasadışı ilan edilmiştir. Ama ben şundan eminim ki bu hareket sürecektir. HKP(HS) ve MKM birbirine çok yakın hale gelmişlerdir ve tüm

ideolojik, politik ve enternasyonal konularda çözümlenmeleri aynıdır. İkinci bir nokta olarak bunlar Hindistan'da son 20 yıldır aktifler. Güney Asya'daki MLM örgütlerin Koordinasyon Komitesi adında bir Güney Asya Forumu var. Bu daha yeni kuruldu. Kuruluşunda Nepal, Hindistan (HKP(HS), HKP-ML ve MKM) vb buraya davet edildi.

-Bizi partinizin durumu ve aynı zamanda özellikle köylük bölgelerdeki silahlı mücadele konusunda bilgilendirir misiniz?

Öncelikle bu silahlı mücadele 1998'den önce yalnızca gerilla bölgelerinde yürütülmekteydi. 1998'de Hindistan'daki iki büyük parti HKP(HS) ve HKP-ML(Birlik) bir kongre gerçekleştirdi. Kongre öncesi iki MK üyesi yakalanmış ve bir ormanda katledilmişlerdi. 2 yıl sonra Aralık 2000'de bir karara vardılar ve halkın gerilla ordusunu ilan ettiler. Ve belli komisyonları; merkez komisyon, askeri komisyon vb oluşturdular. Bu gerilla ordusu geleceğin halk kurtuluş ordusudur. Ve sonraki 1 yıl gençliğe ordu içinde yer alması çağrısı yapıldı. Bu süre boyunca çeşitli bölgelerden birçok genç, halk gerilla ordusuna katıldı. Bu çeşit bir parti devrimin bir parçası haline geldi ve aynı zamanda hem eğitim yapıyorlar hem diğer şeyleri. Düşmanın iktidarını parçalayarak devrimci halk komiteleri denilen halk iktidarını kuruyorlar. Bu sebeple özellikle bu bölgelerde halk gerilla ordusu kitle örgütleri oluşturuyor.

-Sonuç olarak bugün Marksist-Leninist-Maoist partilerin önünde duran acil görevler nelerdir?

Marksist Leninist partilerin ilk ve ilkesel anlayışının kendi ülkelerinde devrimi gerçekleştirmek için doğru bir çizgi yaratmak olması gerektiğini düşünüyorum. Bu ilkesel bir anlayıştır. Bu anlayışın çok güçlü bir kitle hareketi ve kendi ülkelerinde silahlı bir mücadele olmaksızın emperyalizmi,

burjuvaziye ve feodal toprak ağalarını alaşağı etmeleri mümkün değildir. İkinci olarak emperyalizm döneminde özellikle de kendi krizinden çıkmak için çabalayan ve "küreselleşme"yi yaratan emperyalizmde şu bizler için çok önemlidir; ML partiler olarak kendi ülkelerimizde ve dünya çapında büyük bir kitle hareketi yaratmak zorundayız. Bizler bu kitle protestolarını örneğin Irak savaşı öncesinde görmüştük. Dünya Ticaret Örgütü'ne karşı protestolarda görmüştük. Yani tüm bunlar göstermektedir ki ML partiler olarak mutlaka biraraya gelmemiz gerekmektedir. Bu bağlamda bir şey daha açıklamak istiyorum; Dünya Sosyal Forumu'nun oluşumu konusunda çok bilinçli olmak zorunda olduğumuzu düşünüyorum. DSF, küreselleşme ve emperyalizm karşıtı insanların ve düşüncelerin ilgisini çekmektedir.

Emperyalizmin güçleri olan NGO'lar ve sosyal demokrat güçler ve özellikle Avrupa'dan bazı örgütler esas olarak ABD emperyalizmine karşıdır. Bunlar bu sosyal forumu Asya Sosyal Forumu, Avrupa Sosyal Forumu gibi çeşitli bölgelere yayıyorlar. Bu yüzden bizler de kendi bağımsız forumlarımıza, koordinasyon merkezlerimize sahip olmalıyız. Ancak bundan sonradır ki Sosyal Forum içindeki insanları etkileyebiliriz. İşte bu yüzden biraz önce de söylediğim gibi bu tip forumlar konusunda çok bilinçli olmalıyız.

-Son olarak buradan Türkiye'ye ve Türkiye halkına iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

Örgütüm, Hindistan halkı ve Hindistan'da mücadele eden kitleler adına mücadele yürüten tüm Türkiye halkına devrimci selamlarımı göndermek istiyorum. Ben aynı zamanda Hindistan'da mücadele eden halktan Türkiye'deki kitlelerle dayanışma duygularımı iletmek istiyorum. Tüm dünyada olduğu gibi halkların kapitalizmin ve emperyalizmin gerçek niteliğini hızla anladıklarına eminim. Ve halklar ortak düşmanları feodalizm, gericilik, komprador kapitalizm ve emperyalizme karşı çeşitli ülkelerde biraraya geliyorlar. Bu mücadelede bizler biraradayız ve bizlerin bu dünyanın halkları olduğumuza inanıyorum. Başta Hindistan, Türkiye, Filipinler, Nepal vb ülkelerin halkları olmak üzere bu mücadelenin ön saflarında yer alan tüm bu halklar dünya devriminin bir parçası olan iktidarları inşa edeceklerdir.

-Söyleşi için teşekkürler, mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Ben teşekkür ederim. Ben de bu mücadelede sizlere başarılar diliyorum.

Başta Hindistan, Türkiye, Filipinler, Nepal vb. ülkelerin halkları olmak üzere bu mücadelenin ön saflarında yer alan tüm bu halklar dünya devriminin bir parçası olan iktidarları inşa edeceklerdir.

Toplumunu köleleştirmeyi hedefleyen yeni İş Yasası ve yeni özelleştirme saldırılarına karşı direnelim

Bugün bu saldırılar tesadüfi olmayıp belirli bir plan ve program doğrultusunda yapılmaktadır. Başta özelleştirme ve kölelik yasası olan İş Yasası olmak üzere haklarımıza dönük gerçekleştirilen bu saldırılar Avrupa Birliği süreci ve "uyum yasaları" sürecinde kimi söylem ve demagojilerle perdelemeye çalışılmaktadır.

Bir yandan yeni saldırı yasalarının bir bir çıkarılması, diğer yandan zamlarla, ek vergilerle alım gücünün düşürülmesi, öte yandan özelleştirmelerle kamu mülklerinin bir avuç sermaye ve yandaş kesimlere peşkeş çekilerek bunların talanına sunulması ve buralarda çalışan emekçilerin "erken emeklilik" adıyla ya da sonrasında "daraltma" bahanesiyle işten çıkarılarak açlığa sürüklenmesi, kalanların düşük ücretlerle sosyal haklardan yoksun çalışmaya zorlanması, sendikal örgütlülüklerin zayıflatılarak yok edilmesi bugün yoğunlaşarak sürdürülmektedir.

Egemen sınıfların başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkın tüm kesimlerinin mevcut kazanılmış hak ve çıkarlarına dönük sürdürdükleri saldırı ve hak gaspları, bugün de kesintiye uğramadan, bu kez de AKP hükümeti eliyle azgınca ve pervasızca sürdürülmektedir.

Çeşitli milliyetlerden halk katmanlarının içinde bulunduğu yokluk, yoksulluk, açlık ve ızdırap dolu yaşamlarına demagojik takkiyecilerle ve sloganlarla vurgu yaparak oy avcılığı yapan, bunda da başarılı olan AKP, hükümetin başına gelir gelmez tam tersi bir manevrayla bu kez oylarını aldığı halk kesimlerine, onların haklarına karşı bir saldırıya girişmiştir. Peşpeşe yapılan zamlarla, vergi arttırımı, taşıt ve emlakta ek vergilerle zorunlu tasarrufları 4 yıllara yayarak kuşa çevirmeyle, İş Güvencesi Yasası'nı tırpanlamayla İş Yasası'nı sermaye güçlerinin istem ve beklentileri doğrultusunda yeniden düzenlemeyle, kamu çalışanı işçi ve memurlara sıfır zam dayatmasıyla, kamu mülkiyetindeki kurum ve kuruluşları özelleştirmeyi hızlandırarak kendi yandaşları ve çeşitli sermaye kesimlerine peşkeş çekip bunların talanına sunmayla, sağlıktan eğitime özelleştirme uygulamalarıyla vb. kısa zamanda diğer hükümet ve komprador sermaye partilerinden hiçbir farkı olmadığını, onlar gibi emperyalist tekellerin ve onların çıkarlarının ülkemizdeki temsilci ve tetikçileri olduğunu hiçbir şüpheye yer bırakmadan göstermişlerdir.

Bugün bu saldırılar tesadüfi olma-

yp belirli bir plan ve program doğrultusunda yapılmaktadır. Başta özelleştirme ve kölelik yasası olan İş Yasası olmak üzere haklarımıza dönük gerçekleştirilen bu saldırılar Avrupa Birliği süreci ve "uyum yasaları" sürecinde kimi söylem ve demagojilerle perdelemeye çalışılmaktadır.

EN BÜYÜK SALDIRI ÇALIŞMA YAŞAMINADIR!

Sermaye güçlerinin AKP eliyle emekçi halkımıza yönelttikleri saldırıların başında hiç şüphesiz eski 1475 yeni 4857 sayılı İş Yasası gelmektedir.

Bu yasanın ne olduğu ve neler içerdiğini ortaya koyduğumuzda kimlerin hizmetinde olduğunu ve kimleri nasıl bir cendere içine sokup köleleştirmeyi hedeflediğini görürüz.

Yeni İş Yasası esnek çalışma biçimleriyle kapitalizmin ve sermaye kesimlerinin dönemsel ihtiyacına uygun olarak şekillendirilmektedir. Dolayısıyla emekçilere yönelik ideolojik bir saldırı yasasıdır. Dünyada sosyalizmin kapitalizme alternatif olarak şekillenip gelişme ve bir çekim merkezi olma gerçeğine karşı bunun önünü kesmek için gündemlerine yasalarına, çalışma yaşamına emekçiler lehine bir dizi kazanımı almak zorunda kalan sermaye kesimleri sosyalizmin artık göreceli kurumsal tehlike olmaktan çıkması üzerine bu kez de bu kazanımları bir bir gasp etme saldırı ve görüşlerine yönelmişlerdir. Bunun için iş yasası benzeri birçok yasal düzenlemelere gitmek-

tedirler. Bunun için kölece çalışma dayatmalarıyla özelleştirmelerle, sendikal kazanımlara saldırmayla bu gerçekleştirilmektedir.

Gelişmelerin bir yönü böyleyken diğer yönü de **kapitalizmin içine düştüğü dönemsel krizlerin faturasının işçi sınıfı ve emekçi halk yığınlarına çıkarılması ve bu yönlü kriz dönemi uygulamalarını bütün sürece, çalışma hayatının bütününe yayma uygulamalarına başvurmalarıdır.**

Kapitalizm artık geline tıkanma noktasında sorunsuz, yüksek haklardan yoksun ve haksız çalışmak istiyor. Stok yerine "siparişe göre üretim" yapmak ve bunu yapmak için de yeni yeni dayanaklara sahip olmak istiyor. Düzenli bir çalışma hayatı yerine, düzensiz, hareketli, sosyal güvencesiz ve sosyal hakların tırpanlandığı bir çalışma yaşamı öngörüyor.

Üç işveren, üç devlet ve üç kişinin de sendikaları temsilen dokuz kişiden oluşan sözde "Bilim Heyeti"nce hazırlanarak AKP ağırlıklı mecliste oylanarak yasalanan;

-Bu yasayla kamu emekçileri esnek çalışma koşullarında tek yanlı olarak farklı kurullarla çalıştırılmak istenmektedir.

-Bu yasayla kamu çalışanlarının izinleri, çalışma saatleri yapılacak işin tanımı, ücretler gibi bütün çalışma koşullarının hiçbir engel olmadan tek yanlı ve kolaylıkla değiştirilmesi öngörülmektedir.

-Bu yasayla keyfi değerlendirmeler ve uygulamalar yaygınlaştırılarak bireysel performansa dayalı ücret ve terfi sistemiyle ücretler ve statüler arasındaki adaletsizlik keyfi yaklaşımlarla, subjektif değerlendirmelerle gerçekleştirilmek istenmektedir.

-Bu yasayla Toplam Kalite Yönetimi adı altında kamu emekçileri iş saatleri için sayısı ve çeşidi tümüyle denetim altına alınmaya ve 4857 sayılı yasayla işçilere emekçilere dönük gerçekleştirilen saldırı ve hak gaspları gibi tümüyle etkisiz hale getirilmeye çalışılmaktadır.

-Bu yasayla "Norm Kadro" uygulaması esaslaştırılarak bütün kamu çalışanları faşist bir cenderenin içine hapsedilmek istenmektedir.

Kısacası bu düzenlemelerle işçi ve emekçilere kamu çalışanlarına dönük sermaye kesimlerinin, faşist diktatörlüğün çıkarları doğrultusunda gerçekleştirilmek istenen saldırılar gün be gün artırılmaya çalışılmaktadır.

**TEK SALDIRI ARACI
YENİ İŞ YASASI, KAMU
PERSONEL REJİMİ
REFORMU YASASI DEĞİL
ÖZELLEŞTİRME DE
SALDIRININ BAŞKA
ADRESİDİR**

Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları iktidarının ekonomilerinin içinde bulunduğu derin krizlerin faturası işçi sınıfına ve emekçi halka kesilmektedir. Bir yandan yeni saldırı yasalarının bir bir çıkarılması, diğer yandan zamlarla, ek vergilerle alım gücünün düşürülmesi, öte yandan özelleştirmelerle kamu mülklerinin bir avuç sermaye ve yandaş kesimlere peşkeş çekilerek bunların talanına sunulması ve buralarda çalışan emekçilerin "erken emeklilik" adıyla ya da sonrasında "daraltma" bahanesiyle işten çıkarılarak açlığa sürüklenmesi, kalanların düşük ücretlerle sosyal haklardan yoksun çalışmaya zorlanması, sendikalar örgütlülüklerin zayıflatılarak yok edilmesi bugün yoğunlaşarak sürdürülmektedir.

Bugün özelleştirme uygulamalarına dolu dizgin devam edilmektedir. Dün yapılan ihaleyle PETKİM yok pahasına UZAN grubuna bırakılmış ve daha önce ÇEAŞ ve KEPEZ elektrikte olduğu gibi "Millî" nitelikteki kurumlar bir kez daha sermaye gruplarının talanına sunulmuştur.

"Orayı da satarım, burayı da" diyerek 1 numaralı özelleştirmeciliğe soyunan AKP hükümeti, PETKİM'in yanı sıra binlerce üretici ve çalışana açlığa, işsizliğe mahkum edecek olan TEKEL'i özelleştirmeyi de gündeme almışlardır. Binlerce, on binlerce insanı ilgilendiren bu sektördeki özelleştirme, tamamen millî çıkarlara ihanetin de belgesi ve uygulaması olacaktır. PETKİM'de olan TEKEL'de, TÜPRAŞ ve TÜGSAŞ'da ve daha başka alanlarda olacaktır.

Daha önceki özelleştirmelerdeki talan, soygun, sınırsız yağma, hak gaspı, örgütsüzleştirme, açlığa mahkum etme, işsizleştirme gibi sonuçlar gözlerden gizlenemezken bunların nasıl soygun ve talan sistemi ve saldırıları olduğu ayan beyan ortadayken; özelleştirmelere yeniden hız verilmesi tesadüfi ve kendiliğinden

değildir. Özelleştirmelerle birlikte çıkarılan Yeni İş Yasasının niteliği, işçiye kamu çalışanlarına sıfır zam teklifi, işçi ve sendikaları tehdit açıklamaları hiç tesadüf ve kendiliğinden olabilir mi? Hiçbirisi şu veya bu holdingin, sermaye grubunun temsilcisi ve yöneticisi durumundaki bakanlardan oluşan bir hükümetin elbette önceden temsilcisi ve yöneticisi oldukları sermaye güçlerinin çıkarlarına, onların krizlerine dönük bir programla hükümet oldukları ve yönetimlerini de buna göre yapacakları açıktır.

Demagojik söylem ve sloganlarla emekçi halkın desteğini de alarak hükümet olanların 5 yıl boyunca istedikleri gibi at oynatmak isteyeceklerini bilmeliyiz. Tarih bir kez daha halkın desteğini alarak halka ihanet edenlere tanıklık etmektedir.

**KAZANILMIŞ HAKLARA
SALDIRIDA PATRONLAR,
HÜKÜMET VE SENDİKA
AĞALARI KOL KOLA!**

Binbir türlü zorlukla, fedakarlıkla, bedelle, işten çıkarılma, aç kalma, sakat kalma pahasına sürdürülen mücadelelerle elde edilen haklar ve kazanımlar yıllar sonra değeri bilinmeden, elde edildiği

Hakların kazanıldığı geçmiş süreci bilmeyenlerin bu hakları koruması olası görülmesi bile, sendikaların sınıfı eğitme, örgütlenme ve mücadeleye seferber etme faaliyetini pek yerine getirmediğini tespit etmek zorundayız.

koşullar göz önünde bulundurulmadan hovardaca, sorumsuzca ve haince bir sermaye güçlerinin ve onların uşağı hükümetlerin eline terk edilerek kaldırılmaya çalışılmaktadır. Hakların kazanıldığı geçmiş süreci bilmeyen, bilince çıkarmayan, bunun için hiçbir bedel ödemeyenlerin bu hakları koruması olası görülmesi bile, sendikaların bunu bilince çıkartma yönünde sınıfı eğitme, örgütlenme ve mücadeleye seferber etme faaliyetini pek yerine getirmediğini görmek ve tespit etmek zorundayız. Eğitme, örgütlemek, mücadele etmek bir yana, tam tersine işbirlikçi sendika ağaları ve sermaye gruplarıyla, hükümetlerle kısacası egemen sınıflarla kol kola sınıf güçlerine ve haklarına saldırma pratiğini sergilemektedirler. 1475 sayılı İş Yasası'nın tümünden değiştirilerek 4857 sayılı yasanın hazırlanması için oluşturulan "Bilim Kurulu"na sendikalar temsilci vermiş ve bu süreçte verdikleri bu

satılık "bilimci"lerin sermaye temsilcileriyle birleşerek sınıfa karşı başlattıkları saldırılara karşı satılmış bürokrat sendikaya yönetimleri hiçbir şey yapmamışlardır. Tabandan gelen muhalefet ve tepkileri de engellemeye çalışmışlar, sadece yasak savma cinsinden bir iki göstermelik mitingle bunu geçiştirmişlerdir. Üstelik yaptıkları mitingleri de şovenizmin, ırkçılığın, işçileri birbirine düşürme provokasyonunun alanı haline getirmeye çalışmışlardır. En son Türk-İş'in Ankara mitinginde olduğu gibi **Yıldırım Koç** gibi ağzı salyalı kudurmuş satılık kalemşör ve danışmanlara da tetikçilik yaptırılarak bu saldırılar boyutlandırılmaya çalışılmıştır.

Grevlerle, direnişlerle, işyeri işgalleriyle, yürüyüşlerle, mitinglerle akla gelebilecek her türlü eylem biçimleriyle; ama yoğun bedeller ödenerek elde edilen hakları bir bir gaspeden sermaye ve onların tetikçileri hükümetler, işçi sınıfı ve emekçi halka düşmanlık noktasında aynı saldırganlıkla hareket etmektedirler. Dünün işçi haklarını "bahsettiği" ve "işçi babası" diye lanse edilen Karaoğlan'ın önceki hükümette bir numaralı işçi haklarının budamacısı olması ile, "hak-hukuk-adil düzen-fakir fukara" edebiyatı yaparak hükümete gelir gel-

ne yapmışlardır? Bu soruya kocaman bir HİÇ cevabı vermek haksızlık olmayacaktır. Egemen sendikal hareket açısından ve cephesinden bu dönem sınıfa, emekçi halka, bir kez daha ihanetin dansı yaşandı. Gücünü sınıf örgütlülüğünden, üretimden gelen güçten alması gereken sendikalar, umutlarını önce meclise sonra da Cumhurbaşkanının "sağduyusu"na bağlamasına rağmen, bunlardan gereken "onay" cevabını almalarına rağmen hiçbir şey olmamış gibi suskunluklarını, teslimiyetçiliklerini sürdürmeye devam etmektedirler. Yani bu süreçte sadece egemen sermaye gruplarının ve hükümetlerinin tarihsel misyonları değil; egemen sendikal önderliklerin ve bürokrat sendika ağalarının sınıfa ihanet misyonunun oynandığı, sergilendiği bir pratik hak gaspı süreci yaşandı.

**İŞÇİ VE EMEKÇİLER
CEPHESİNDE
DURUM NEYDİ?**

İşçiler-işsizler, emekçiler ve yoksullar cephesinde ise tam bir vurdumduymazlık ve suskunluk hakim durumdadır. Onca zorlukla, onca bedel ödenerek kazanılan hakların gaspına karşı bu tepkisizlik ve suskunluk sınıfın niteliğine ters ama **dönemsel ve konjonktürel uygunluk taşıyan bir gidişat pratiğidir.** Yer yer gösterilen tepkiler, geliştirilen mücadeleler ve gerçekleştirilen eylemler ise hem etkisiz hem lokal kalmış hem de sendikal bürokrasiyi aşamayan, onların çeperini kıramayan marjinal eylemler olmuştur. Bu tür marjinal, etkisiz tepki eylemleriyle ne mevcut haklar korunabilir ne de yeni haklar kazanılabilir. Bu durumda suçlu sadece egemen sınıflar ve sendika bürokrasisi değil buna karşı yeterli mücadeleyi geliştiremeyenlerdir de. Zira egemen sermaye grupları hükümet ve egemen sendika bürokrasisi misyonlarının gereğini yerine getiriyorlar. Bu saldırılardan doğrudan etkilenen ve bunun muhatapları olan emekçilerin, işçi sınıfının, sınıf bilinçli unsurların, sınıf sendikacılığın, devrimci sendikacılık yaptıklarını söyleyen kesimlerin bunda hiçbir sorumluluklarının olmadığını söylemek de yanlış olacaktır. **Evet sorumludurlar. Çünkü suskun ve edilgen kalmışlardır. Sorumludurlar zira saldırıların niteliğini, amacını, neleri getirip neleri götüreceğini en iyi bilen ama sınıfa bu doğrultuda yeterince eğitmeyen ve mücadeleye sevk etmeyen/edemeyen ve sanki bir rehabet ortamındaymişçesine davranan bu güçlerdir...** Öyleyse herkesin şapkasını önüne koyup düşünmesi, süreci değerlendirmesi ve gerekli doğru dersleri çıkararak geleceğin hizmetine koşması ve mücadeleye dört elle sarılması için bir an önce karar vermesi gerekiyor.

Hakların gasplarının önlenmesini cumhurbaşkanından ya da "iyi niyetli" yöneticilerden beklemek gafletine düşmeden; tersine gaspın sorumlularının bu güçler olduğunu bilerek örgütlenmek, sınıfı eğitme ve mücadeleye seferber ederek saldırıların önünde barikat olma, savuşturma ve hakları koruyarak yeni haklar etme mücadelesi tek doğru tutum olarak benimsenmeli ve hayata geçirilmelidir.

Kısacası bütün bunlar olup biterken sınıf güçleri, sınıf örgütleri, sendikalar

UŞAK TC EMPERYALİST EFENDİLERİ KARŞISINDA “HATASINDAN” DÖNME TELAŞINDA: “ABD’YE HER ŞEY SERBEST”

Ülkeyi yönetenler emperyalizmden bağımsız değildir. Limanları, hava alanları gümrük kapıları, kara, hava ve deniz yolları başta ABD’li emperyalistler olmak üzere emperyalistlere sonuna kadar açmışlardır. Üsler adı altında yabancı askerlerin ülke topraklarında bulunması bir ülkenin bağımsızlık ve egemenlik hakkının ortadan kaldırılması, gaspı demektir.

TC devleti ve AKP hükümeti, dün efendisine hizmet zincirini yasallaştırmadan gizli şekilde yaparken bugün uşaklık ve efendisine hizmetler zincirini yasallaştırarak, açık ve aleni tarzda yapması, gözler önüne sermesi bir gerçeği daha açığa çıkartmıştır. Bugün Türkiye başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalizme bağımlı yarı-sömürge bir ülkedir.

Bağımsız, tarafsız söylemleri tamamen bir demagojiden, yalan ve aldatmacadan ibarettir.

Irak’a saldırı ve işgal sürecinde Amerikalı efendilerinin taleplerine kekeme bir biçimde yanıt veren TC devleti ve AKP hükümeti, bugün; efendileri karşısında yaptığı gafları ve yanlışlıkları düzeltmek, telafi etmek için, elinden gelen bütün çabayı göstermeye çalışıyor. Geliştirdikleri her diplomatik ilişki, yaptıkları her açıklama, attıkları her adım ilişkileri düzeltmek ve daha iyi bir uşak olduğunu ispatlamak amaçlıdır.

Irak işgalinin hemen öncesinde, ABD askerlerinin Türkiye topraklarını kullanma ve geçiş izni alma amaçlı hazırlanan tezkerenin TBMM’den geçmemesi, uşağın efendisi karşısındaki görev ve sorumluluklarını istenilen düzeyde yerine getirmemekten kaynaklı, iki ülke arasındaki ilişkileri belli düzeyde sıkıntıya sokmuştu. Efendi-uşak arasındaki ilişkilere ters bir durum yaşanmıştı. Efendinin taleplerinin emir olarak algılanmayıp, yerine getirilmesinin aksatılması, uşağın uşak ol-

ma kimliğine ve gerçekliğine ters düşen bir durumdu. Yapılan yanlışlıklar mutlaka düzeltilmeliydi. Hem de en kısa zamanda efendiden özür dilenerek ve bir biçimde bu yanlışlık telafi edilerek düzeltilmeliydi.

Tezkerenin meclisten geçmemesi sonucu ABD’li efendiler öfkelenmiş, hayal kırıklığı yaşamışlardı. Bunun üzerine ABD’li yetkili ağızlar, uşaklarını kamuoyu önünde aşağılayıp azarladılar: **“Sizi affetmemizi istiyorsanız, kendi çıkarlarınızı değil, bizimkini ön planda tutun ve ne istiyorsak onu yapın”**.

Efendi uşak ilişkisinin en tipik, en belirgin ve aleni örneği yaşandı. Hiçbir makyaja, hiçbir pelerine gerek duymadan çıplak bir şekilde cereyan eden uşağın efendisi karşısında küçülmesini ve onursuzlaşmasını gördük. Efendisinin karşısında ne yapacağını, ne söyleyeceğini bilmekten uzak, şaşkın ve beceriksiz bir uşağın görüntüleri ve bu tabloyu güçlendiren sözler, yaşanan gerçeği

açıkça ifade etmekteydi. Uşağın haddini aşan davranışlardan kaynaklı yanlışlık ve aksaklığın giderilmesi amaçlı geliştirilen diplomatik trafik, belli bir düzeye varmıştı. Dışişleri Bakanlığı müsteşarı **Uğur Ziyal**’ın ABD’yi ziyaretiyle atılan adımlar, ilişkileri normale döndürme amaçlıydı. Verilen vaatler ve yerine getirilmesi için edilen yeminler, sözler, vardı. Verilen sözler en kısa sürede yerine getirilmeliydi. Uşak TC’nin AKP hükümeti tarafından yaptığı gaf hemen düzeltilmeliydi. Yapılan yanlışlıklardan dolayı dilenen özürler, ilişkilerin normalleşmesi için yeterli olamazdı. Daha fazlası yapılmalıydı, dün yapılmayanlar bugün fazlasıyla yapılarak yerine getirilmeliydi.

Başlatılan diplomasi trafiği hızlanarak devam etti. Amerika’ya giden, özür dileyen ve efendinin her talebinin bir emir olarak algılanacağı sözleri ve vaatleri, nihayetinde gerçekleşmeye başladı. Ürdün’de ki Dünya Ekonomik Forumu’nda bir araya gelen Dışişleri Bakanı Abdullah Gül ile meslektaş ABD’li Bakan Colin Powell arasında gerçekleşen görüşmede varılan anlaşma sonuç verdi. Dün ABD tarafından Türkiye topraklarının kullanılması amaçlı ileriyeye sürülen talepler, bu görüşmeyle birlikte yeniden dillendirildi. Bu görüşmenin hemen akabinde ise AKP hükümeti kanun hükmünde bir kararname çıkartarak ABD’nin taleplerini yerine getirmek için adım attı.

Efendilerine kolaylık sağlamak için çıkarılan kanun gereği, ABD başta olmak üzere isteyen başka devletler de Irak’ın yeniden yapılandırılması için Türkiye’nin hava alanlarından, limanlarından ve bütün sınır kapılarından yararlanabilecek. Kullanılacak üsler havaalanları ve limanlar konusunda sınır getirmeyen AKP hükümeti, uşaklığına uygun şekilde davranarak efendisinin istediklerini fazlasıyla yerine getirdi. Böylece ilişkiler “normalleşmiş” oldu.

Dün ABD emperyalistlerinin, Türkiye'nin topraklarını kullanma talepleri için gerekli olan yasal düzenlemeleri yerine getirmekte beceriksiz ve basiretsiz davrananlar bugün en kısa ve kestirme yoldan sorunu çözerek, dünkü yaptıkları yanlışlıkları düzeltmek istercesine uşaklık rollerini iyi bir şekilde yerine getirmiş oldular.

Eski tecrübesinden ders çıkarıp yeni bir yol kazasına uğramamak için meclisin kararına bile gerek duymayarak, Bakanlar kurulunda çıkarılan kararlarla sorunu çözen TC devleti ve AKP hükümeti, işleri kısa yoldan güvenceli şekilde hallederek geçmişteki hatasını telafi etmeye çalıştı. Bütün gelişmeleri göz önünde tutan TC devleti ve AKP'li uşaklar, doğabilecek olası olumsuzlukları önceden ön görüp önlemek amaçlı atılan adımlarla, işini sıkı tutmak deyimine uygun düşer tarzda hareket ettiler.

Sadece ABD'li efendileri için kararın çıkarılmadığını, tek yanlı uşaklıklarını örtbas etmek için karara **"isteyen bütün devletler"** ön eklemesini yaparak, tarafsız ve herkese eşit düzeyde mesafeli olduklarını anlatmaya çalışmaları tek taraflı uşaklığı örtbas etmeye yetmemektedir. Çünkü herkes çok iyi bilmektedir ki tezkereye bile gerek kalmadan bakanlar kurulunda çıkarılan kararlar öncelikle ABD'li emperyalist efendileri için çıkarılmıştır.

TC devleti ve AKP hükümeti, dün efendisine hizmet zincirini yasallaştırmadan gizli şekilde yaparken bugün uşaklık ve efendisine hizmetler zincirini yasallaştırarak, açık ve aleni tarzda yapması, gözler önüne sermesi bir gerçeği daha açığa çıkartmıştır. Bugün Türkiye başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalizme bağımlı yarı-sömürge bir ülkedir. Bağımsız, tarafsız söylemleri tamamen bir demagojiden, yalan ve aldatmacadan ibarettir. Bugün ABD başta olmak üzere AB ülkeleriyle var olan ilişkileri ve geliştirdiği bütün ilişkiler emperyalizme bağımlılık ilişkileridir. Efendinin uşağıyla kölelik ilişkileridir.

AKP hükümeti ve ondan önceki bütün hükümetlerin icraatları mevcut bağımlılık ilişkileri güçlendiren, sağlamlaştıran ve düzenleyen tarzda olmuştur. Muhalefette iken aykırı bütün söylemler anti-Amerikancı, batı karşıtı söylemler, hükümet olunca unutulmak zorundadır. Yaşananlar ve gelişmeler göstermektedir ki Komprador burjuvazi ve Büyük Toprak Ağaları'nın siyasal partilerinin hiç biri ne anti-amerikancı, ne de batı karşıtıdır. Bu söylemlerin hepsi birer aldatmacadan ve yalandan ibarettir. Mevcut yasal partilerin batı karşıtlığı, anti-Amerikancılığı sadece söylemden ve halkı aldatmaktan ibarettir.

Hiç kuşku yok ki TC devleti ba-

ğımsız bir devlet değildir. Osmanlıdan bu yana ülke kapılarını sonuna kadar yabancı kapitalistlere, batılılara, emperyalistlere açanlar, ülkeyi boğazına dek borç batağına sokanlar, hakim sınıflar ve onların temsilcileri olmuştur.

Bugün ülkeyi yönetenler emperyalizmden bağımsız değildir. Limanları, hava alanları gümrük kapıları, kara hava ve deniz yolları başta ABD'li emperyalistler olmak üzere emperyalistlere sonuna kadar açmışlardır. Üsler adı altında yabancı askerlerin ülke topraklarında bulunması bir ülkenin bağımsızlık ve egemenlik hakkının ortadan kaldırılması, gaspı demektir.

Kapıların, toprakların yabancı kapitalistlere, emperyalistlere sonuna kadar sınırsız ve kuralsız şekilde açılması bağımlılık ve kölelik ilişkisinden başka bir şey olamaz. Bir ülke hem bağımsız olacak hem de topraklarında yabancı asker bulunduracak ve gümrük kapılarını hava ve deniz li-

ğer yandan da daha fazla kapılarını yabancı kapitalistlere, emperyalistlere açmaktadır.

Hükümet olmadan önce kimliklerini "refahçı, selametçi, milli" olarak göstererek kendilerini batı karşıtı, amerikan karşıtı, dini bütün Müslüman olarak tanıtmaya çalışarak, halkın islami duygularını sömürerek hükümet olan AKP hükümeti; dün söylediklerini unutarak, dün düdür söylemine uygun tarzda hareket ederek, öncekilerinden farklı olmadığını açıkça ortaya koymuştur.

AKP hükümetinin batı karşıtı söylemleri dün olduğu gibi bugünde sahtedir ve yalandır. "Sosyal demokrat", "milliyetçi", "merkez sağ", "muhafazakar", "ortanın solu" vb. adlandırmayla iş başına gelip hükümet olanların birbirlerinden farkları sadece söylem düzeyindedir. Bunların bir birlerinden farkları köpekle kurt arasındaki fark kadardır.

manlarını sınırsızca batılı emperyalistlere yabancı güçlere açacak. Böyle bağımsızlık olamaz, olduğunu söyleyenler yabancı kapitalistlerin, emperyalistlerin uşaklığını yapan kompradorlardır. Bütün bu gerçekler, ülkemizin kapitalist-emperyalist güçlere peşkeş çekildiğini açıkça göstermektedir.

Toprakları, her türlü yer altı ve yer üstü zenginlikleri emperyalizme sunulan ülkemizin borç batağından kurtulamamasının, yoksulluk ve sefalet içinde yaşamasının gerçek yaratıcıları ve sorumluları kapitalist emperyalist güçlerdir ve onların uşaklığını yapan Komprador Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağalarıdır.

Kapitalistler ezilen dünya halklarını bağımlılık ilişkisi içinde borç batağına gömmekten asla vazgeçmemişlerdir. Bağımlılık ilişkisi ve borç batağı birlikte beraber yürümüşdür. Bugünde böyle yürümektedir. Ülkemiz daha fazla borç batağına batarken di-

Söyler misiniz? Tayyip'in, Ecevit'ten, Demirel'den, Özal'dan, Erbakan'dan, Devlet Bahçeli'den, Çiller ve Mesut Yılmaz'dan ne farkı vardır? Bir birlerinden farkı söylemlerinden ve attıkları yalanın farkından başka bir fark var mıdır? Halkın yaşamında şimdiye dek bir düzelme bir iyileşme ve farklılaşma var mıdır? Özelleştirme politikası tarımın imhası ve işsizlikten başka yarattıkları bir şey var mıdır? Her geçen gün halkın sofrasından ve cebinden eksilerek, zenginlerin, hortumcuların, soyguncuların cebine gidenlerin çoğaldığı bir dünyada yaşamıyor muyuz? Açlığın yokluğun sefaletin ve mutsuzluğun her geçen gün çoğalarak arttığı bir ülkede değişen nedir? Çoğalarak artan yoksulluktur. Çoğalarak artan yoksullardır. Öyleyse birleşerek kendi kaderimizi elimize alarak örgütlenmek ve mücadele etmekten başka kurtuluş seçeneği var mıdır?

Kapitalistler ezilen dünya halklarını bağımlılık ilişkisi içinde borç batağına gömmekten asla vazgeçmemişlerdir. Bağımlılık ilişkisi ve borç batağı birlikte beraber yürümüşdür.

Bugünde böyle yürümektedir. Ülkemiz daha fazla borç batağına batarken diğer yandan da daha fazla kapılarını yabancı kapitalistlere, emperyalistlere açmaktadır.

Hükümet olmadan önce kimliklerini "refahçı, selametçi, milli" olarak göstererek kendilerini batı karşıtı, amerikan karşıtı, dini bütün Müslüman olarak tanıtmaya çalışmışlardır.

Eski tecrübesinden ders çıkarıp yeni bir yol kazasına uğramamak için meclisin kararına bile gerek duymayarak, Bakanlar kurulunda çıkarılan kararlarla sorunu çözen TC devleti ve AKP hükümeti, işleri kısa yoldan güvenceli şekilde hallederek geçmişteki hatasını telafi etmeye çalıştı. Bütün gelişmeleri göz önünde tutan TC devleti ve AKP'li uşaklar, doğabilecek olası olumsuzlukları önceden ön görüp önlemek amaçlı atılan adımlarla, işini sıkı tutmak deyimine uygun düşer tarzda hareket ettiler.

“Olgunluk” dersi veren Devrimci Demokrasi, tarihi çarpıtan ve Proletarya Partisi’ne saldıranlarla buna karşı duranları ayırmak zorundadır...

SAVUNDUĞUMUZ TARİHİMİZDİR SUSMAMIZ BEKLENMESİN!..

MKP Kongresi Proletarya Partisi tarihine saldırmakta hiç tereddüt göstermezken, bize düşen görev; mücadeleyi tarihimize sahip çıkarak yükseltmek ve tasfiyeciliğe karşı duruşumuzu daha da sağlamlaştırmaktır.

Devrimci Demokrasi gazetesinin 16-31 Mayıs 2003 tarihli sayısında “ideolojik tartışma yapmasını bilmiyoruz” başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazı İşçi Köylü gazetesinde yayınlanan “MKP Kongresi Ve Dibe Vuran Tasfiyeciliğin Son Çırpınışı” yazı dizisinin dilini, üslubunu eleştirmekten ibarettir.

Öncelikle, hemen şunu belirtmeliyiz ki, yönetime dair son yayımlanan yazıda olduğu gibi, bazı arkadaşların “olgun” söylemlerine öteden beri muhatap oluyoruz. Aradaki tek fark son yazıda “yıllar öncesinde biz de bu sayfalarda kaba ve sekter tartışmalar yürüttük” söyleminin olmasıdır. D. Demokrasi’nin gereksiz eleştiri kültüründe nasıl bir “değişim” geçirdiğini ve bu değişimin üzerinde yükseldiği ideolojik-siyasal zemini dün olduğu gibi bugün de mümkün olduğu kadar sorgulamaya devam edeceğiz. Doğru ile yanlış, gerçek ile sahteyi birbirinden ayırmak ve bu konuda başta proletarya partisinden etkilenen kitleler olmak üzere, tüm ilerici ve devrimci kamuoyunu doğru bilgilendirmek, aydınlatmak bizim görevimizdir ki, bu yazımıza da yine D. Demokrasi’nin açıklamalarındaki yanlışların altını çizerek başlayacağız. Çünkü; yine sözkonusu gazete işe yanlış bir noktadan başlamış. Nedir yanlış olan? Birincisi; Başkan Mao’dan yapılan uzun alıntılarla İşçi Köylü gazetesinde yayımlanan polemik yazısı arasında birebir nasıl bir bağlantı kurduklarını doğrusu anlamakta zorlandık. Her şeyden önce, biz kimseye ne hakaret ettik ne de tehditler savurduk. Yine biz “anlaşılmayan” değil, tam tersine anlaşılır şeyler yazdık. Eğer siz bunları doğru algılayamamışsanız, bu, bizim yanlış şeyler yazdığımızdan değil, sizin anlama/yorumlama problemlerinizdendir. Bundan dolayı bizi suçlamaya kalkmanız anlaşılır şey değil, yine gözden kaçırdığımız diğer bir nokta; biz ne parti içi bir polemik yürütüyoruz, ne de kitlelere genel propaganada yapıyoruz. Biz, komünist partisinden anlayışını tasfiye etmeye kalkan, tarihini tek yanlı anlatan, yıkım edebiyatı yapan tasfiyeci bir anlayışla polemik yürütüyoruz.

İkincisi, yazınızın başlığı “İdeolojik Tartışma Yapmasını Bilmiyoruz”! Ama yazıyı bir bütün okuduğumuzda, görüyoruz ki, koyduğunuz başlığa da darbe yaparak “bilmiyoruz”u “bilmiyorsunuz”a çevirmişsiniz. Bu da yetmiyormuş gibi, yine yanlışlarınızın üzerine “olgun”luk tabelası asıyorsunuz. İşte, bizim de yap-

maya çalıştığımız, sizin sahte tabelalarınızı, Kaypakkaya çizgisi üzerindeki maskenizi söküp, gerçek niteliğinizi açığa çıkarmaktır. Buna kızabilirsiniz, buna tepki duyabilirsiniz, ama bu tepkinizi olmayan şeyler varmış gibi göstererek, hayali “kaba-sekter” tablolar yaratarak, bize, devrimci kamuoyuna, olgunluk dersi vermeye kalkarsanız, biz de haklı olarak gerçekleri anlatmadaki ısrarımızı sürdürürüz.

Polemik yürütmenin kendi işi olmadığını söyleyen ve bize “olgunluk” dersi veren D. Demokrasi gazetesinden, “olgunlar” cephesinden kısa bazı hatırlat-

malar yapmakta yarar görüyoruz. Ama sorunun daha iyi anlaşılması için D. Demokrasi gazetesinin sayfalarında eleştiri konusu yaptığı “kaba ve sekter” olarak değerlendirdiği alıntılarını yeniden buraya aktararak ve böylece okuyucunun gerçekleri ve çarpıtmaları daha net olarak görmesini sağlamaya çalışacağız.

“... proletarya partisine gönül vermiş, yüreği ve umudunu onunla bütünlüştürmüş emekçi halkımızın, haklı ve meşru taleplerini istismar eden bir yaklaşım olduğu açık olan bu politika sahipleri son yaptıkları kongre ile gerçek yüzlerini bir kez daha ilan etmiş ve kendilerinin proletarya partisinden hiçbir ortak yanlarının olmadığını bir kez daha deklere etmişlerdir.”

“İşçiler, emekçiler, İbo’nun partisine gönül vermiş, umut bağlamış emekçi halkımız, darbeci tasfiyeciliğin etkisi altında bulunan proletarya partisi ile DABK-MKP darbeciliği arasında bir birlik sözkonusu değildir.”

“İşçiler, emekçiler, İbo’nun partisine gönül vermiş, umut bağlamış emekçi halkımız, tüm partizanları: ... proletarya partisi açısından isimlerini değiştirmeleri tasfiyeci kongrenin en “olumlu” yanındır.”

Evet, yukarıdaki alıntılar İşçi Köylü gazetesinden alınmıştır. Ve Devrimci

Demokrasi yazarları, “Sözkonusu yazının içeriğinde sloganvari, kaba ve sekter tespiti daha onlarca örnek var. Ancak biz bu kadarını aktarmakla yetindik.” diyerek yaklaşımımızı “kaba ve sekter” olarak yorumluyorlar. Bu durumda bizi “sekterlik”le suçlayanların MKP kongre belgelerinde yazılanlar için de söyleyecekleri çoooook şeyler olması gerekirdi. Ama ortada bir şey yok. Sözkonusu yazarların, MKP kongre belgelerini okumadığı düşünülebilir mi? Tabi ki düşünülemez. O halde ortada ciddi bir çarpıtma, demagoji, gerçekleri ters yüz etme çabası olduğu rahatlıkla söylenebilir.

Bize “olgunluk” dersi vermeye çalışan D. Demokrasi gazetesinin yazarlarının olgunluklarının arkasında nelerin yattığını başta MKP kongre belgeleri olmak üzere, MKP belgelerinden buraya bazı kısa aktarmalar yaparak ifade etmeye çalışacağız. Böylece hem gazete yazarlarının “kaba ve sekterlik” konusundaki sığ kavrayışlarını hem de MKP yazarlarının gerçekleri unutarak/unutturarak “olgunluk” dersi vermelerinin çığlığını göstermeye çalışacağız.

Proletarya partisinden tarihini klikler arası bir savaş olarak göstermeye çalışan MKP kongre bileşimi, yaşanan tek tek olaylardan hareketle –ki bunlar da doğru aktarılmıyor- ortaya şu sonuçları çıkarıyor:

“...çokça Maoizmin teorisinin yapıldığı ve TKP/ML’nin 25. Kuruluş Yıldönümü vesilesiyle kaleme alınan bir bildiriye safları terk etmek isteyenlere ilişkin şunlar söylenmektedir:”

“Ayrılıklarda zora başvuran bütün k. burjuva örgütlerin siyaseti TKP/ML MK’nın siyasetiyle aynıdır. Yoksa hiçbir yapı fikir ayrılığından dolayı kişileri ölümle cezalandırırız diye bir anlayış savunmamaktadır.”

“Ama görünen o ki, TKP/ML MK’sı bu konu hakkındaki siyaseti liberal değerlendirmekte, bunun yerine, bundan

böyle örgütten ayrılan gruplara zor kullanacağı yöntemini siyaseti haline getirmeyi uygun bulmaktadır.”

“Bu siyaset tarzının altında kendinden güçsüz olanlara zor uygulayan ama kendisinden güçlü olanlara karşı buna cesaret edemeyen küçük burjuvazinin siyaset tarzıdır...”

Devamla, TKP/ML’nin “sol sekter” bir siyaset izlediğini söyleyen ve “izlediği bu gerici siyasete ilişkin halka öz-eleştiri vermelidir” diyen bu anlayış sahipleri, acaba hangi somut olgulardan hareketle bu sonuçlara varıyorlar. Bu anlayış sahipleri gerçekleri olgularda mı arıyorlar, yoksa hayal dünyalarında önce “sekter” bir proletarya partisi profili çizip sonra saldırıya mı geçiyorlar? Ya da, bu anlayış sahipleri Kardelen Hareketi sonrası gerek iç uygulamalarında ve gerekse halka karşı izlediği politikalara suç ortaklığı mı arıyorlar? Veya bu saptamalar “yoktur birbirimizden farkımız” politikasını kanıtlamaya dönük hayali atışların ürünü müdür?

Evet, iddia ediyoruz: MKP yazarları bir kongrenin ciddiyetini kavramaktan oldukça uzaklar. Bundan dolayı da “dedikodular” ve “yüzeysellikler”le tarihi yazmaya, tarih hakkında değerlendirme yapmaya kalkmışlardır. Mesela, “örgütten ayrılan gruplara zor kullanacağı yöntemini siyaseti haline getirmeyi uygun bulmaktadır” söyleminin sosyal pratikteki karşılığı nerede? Yine, bu konuda “küçük burjuva örgütlerin siyaseti TKP/ML MK’sının siyasetiyle aynıdır” söylemi somutluğunu nereden alıyor?

D. Demokrasi yazarlarına soruyoruz: Bundan daha büyük bir çarpıtma, bundan daha kaba bir siyaset tarzı olur mu? Ya da gerçeklerle bu kadar oynayanların, gerçeklerden söz etmeye hakları olur mu? Söz etseler dahi kimi inandıracaklar? Yine “güçsüzlere” zor uyguladığımızı iddia edenler; tüm çarpıtmalara rağmen koca bir tarihten ancak birkaç olay gösterebiliyorlar. Dahası tüm bunları doğru veriler olarak kabul etsek dahi; bunlardan hareketle bir partinin kendilerinden ayrılanlara “zor kullanmayı” siyaset haline getirdiği iddiasında bulunmak, bu söylemlerin sosyal pratikteki karşılığının ne olduğunu hiç anlamamaktadır. Bunu yazan MKP yazarlarının tarihi hafızası zayıf olabilir; ama devrimci kamuoyunun hafızası proletarya partisinden bu konudaki pratiğini hatırlayacak kadar güçlüdür.

MKP Kongre belgelerinden, proletarya partisine yönelik yapılan belirlemeleri aktarmaya devam edelim: "...KHK sonrası süreçte oldukça sekte ve yıkıcı davranmıştır. Savaşan ganimet kaçırıcısına KDH'yı kendilerinin ayrılıklarını meşrulaştırmak için kullanmaktan geri durmamış; ideolojik eleştiriler adı altında saldırgan bir tarz sergilemiştir."

Yine, KDH süreci boyunca küçük burjuva örgütlerden daha geri bir pozisyona düştüğümüz, devrimci örgütlerle dayanışma kültürümüzün zayıfladığı, özellikle silahlı mücadele yürüten örgütlerle aramıza mesafe koyduğumuz, AEP'çi oportünist örgütlere daha yakın durduğumuz vb. vb. ilginç iddialar ve saptamalar dizisi MKP kongre belgelerinde yerini almıştır.

KHK ve KDH sürecinde ortaya nasıl bir tavır sergilediğimiz belgelerimizle ortadadır. Ortada olan bir diğer gerçek ise, proletarya partisinin bu sorunda fırsatçı davranmadığı, soruna duygusal değil, soğukkanlı yaklaştığıdır. Proletarya partisinin esas olarak üzerinde durduğu, mahkum etmeye çalıştığı, sürecin tüm sorumluluğunu Nihat'a yükleyip zafer çığılığı atan ve hesap vermeyen mevcut çarpık anlayıştı. O çarpık

anlayış sahipleri, bugün yalnız '94 süreci ve sonrasını değil, partinin bir bütün tarihini enkaz olarak gösterme çabası içindeler. Ve bunu yaparken de, bu çarpık anlayış sahipleri hep yargılayan, hesap soran, kendini sürecin dışında gören "uzay sakinleri" konumundadır.

KDH sürecinde küçük burjuva örgütlerin MKP yazarlarına ne kadar yardımcı olduğunu bilmiyoruz. MKP'ye yardımcı olan küçük burjuva örgütlerin bütün süreci ne kadar bildikleri ve nasıl yardımcı oldukları ayrı bir konudur... Bizim açık ve net olarak bildiğimiz şey, böylesi dönemlerde halkın, devrimin ve partinin içi boş söylemlere değil, gerçeklere ihtiyacı olduğudur. Ortada unutulmayacak bir gerçek var: Darbeye maruz kalan bu küçük burjuva örgütler değil, proletarya partisiydi! Dolayısıyla süreci değerlendirme ve yargılama da herkesten çok proletarya partisinin hakkıydı. Eğer KDH değerlendirmelerinizi olduğu gibi kabul etmemişsek, eleştirmişsek, bunun nedeni proletarya partisinde gerçekleştirdiğiniz darbeyi doğru analiz etmiş ve iyi biliyor olmamızdır.

Yine silahlı mücadele yürüten örgütlerle aramıza bir mesafe koyduğumuz, AEP'çi oportünist örgütlere daha yakın durduğumuz onlardan etkilendiğimiz

iddiaları da diğer iddialardan pek farklı değildir.

Bugüne kadar devrimci parti ve örgütlerle sürdürdüğümüz ilişkilerin hangi zemin üzerinde yükseldiğini ve ilişkilerin gelişim düzeyini belirleyen faktörlerin neler olduğu konusunda asgari düzeyde de olsa düşüncelerimizi ortaya koyduğumuzu düşünüyoruz. Ancak, bu düşüncelerin pratik uygulamasında belli eksikliklerin ve olumsuzlukların olduğunu, olabileceğini de ihtimal dışı bırakmıyoruz.

MKP yazarlarının hiçbir objektif veriye dayanmayan silahlı mücadele yürüten örgütlerle aramıza bir mesafe koyduğumuz iddiasını da ciddiye almaya değerlendirmeye dışı bırakıyoruz. Devrimci parti ve örgütlerin objektif durumu, ne kadar silahlı bir savaşım içinde oldukları ve bu tablo içindeki yerimiz açık ve net olarak orta yerde dururken, keskin söylemlerde bulunmayı pek anlamlı bulmuyoruz. Ama devrimci bir zeminde yürüyen her parti ve örgütle dün olduğu gibi bugün de iş yapmaya hazırız.

Sizin AEP'çi dediğiniz devrimci parti ve örgütler de bu zemin üzerinde yürüyen devrimci dostlarımızdır. Bunlarla eylem birliği yapmak bizim dev-

rimci görevimizdir ve eylem birliği anlayışımızın gereği de budur. Dahası, güne kadar aynı "Devrimci Birleşik Güç Platformu" içinde yer aldığınızı siz unutmuş olabilirsiniz. Ama devrimci kamuoyu unutmamıştır. Yine devrimcilerin birliğine dair sayfalarca yazıp çizdiniz; anlaşılan siz gerçekleri, yaşananları değil, olmasını istediğiniz şeyleri yazıyorsunuz. Ve son bir soru, devrimci bir zeminde gördüğümüz ve bugün bu ülkeyi savaş alanına çeviren hangi partiyle veya örgütle aramıza bir sınır çekmişiz? Doğrusu bu anlayış sahiplerine soracağımız çok sorumuz var. Ama doğru yanıt vereceklerini düşünmüyoruz. O yüzden geçiyoruz.

Yeri geldikçe başta proletarya partisine gönül/emek veren kitleler olmak üzere, ilerici ve devrimci kamuoyunda yaşanan gerçekleri anlatmak için, soruları soru olmaktan çıkaracağız.

Sonuç olarak, kısa da olsa tüm bu yazdıklarımızdan sonra, umarız D. Demokrasî yazarları MKP yazarlarına da biraz olgunluk dersi vererek ve aynı zamanda yapılan tüm bu çarpıtmalara dair birkaç soru sorup, yanıt almaya çalışırlar. Çünkü, sürecin içi boş söylemlerden çok objektif değerlendirmelere ve gerçeklere ihtiyacı vardır.

PUSULA

PARTİ BİLİNCİYLE KİTLELERİ ÖRGÜTLE

7. Yönelimde belirlenen politikalar doğrultusunda atılan adımlar belli kazanımlar sağlamıştır. Ve halen yerine getirilmesi gereken görev ve sorumluluklar var. Devam eden gerilikler, düzeltilmesi gereken anlayışlar var.

Devrim mücadelesinin haklılığı ve meşruluğu konusundaki kavrayışın güçlenmesi kazanımların ve dolayısıyla başarının artmasını sağlar. Haklılığına ve meşruluğuna inanılmadan devrim yürüyüşü güç kazanamaz. Haklılık ve meşruluk; gerçeği, doğru ve bilimsel tarzda çözümlenektir. Halkın kurtuluşu gereksinimini açığa çıkararak, kurtuluş mücadelesinin örgütlenmesidir. Sistem karşıtı, düzen karşıtı, devrimci olmanın haklılığı ve meşruluğu halk gerçekliğinin bilimsel analizi ile ve halka dayanılarak açığa çıkartılabilir. Bu bilinç, güçlü adımların atılmasını sağlar.

Demokratik kitle örgütlerinde, sendikal ve semt örgütlenmesinde yürütülen her faaliyet, dağıtılan her devrimci yayın, geliştirilen her politik ilişki birer parti/devrim/kurtuluş faaliyetidir. Kitlelerin istemleri, sorunları temelinde kendilerini ifade etmelerine olanaklar hazırlamak; aynı temel üzerinde bizlerin onlara yol gösterici, bilinç taşıyıcı olmamız; kitle ile devrim mücadelesi arasındaki setleri yıma çabamız, politikalarımızın mümkün olduğunca kitlelere taşınmasından başka bir şey değildir. **Kitleleri örgütlemek ve devrime hazırlamak; işte bizim görevimiz budur.** Kitlelerin istemleri ve kendiliğinden hareketi bu görevimizin dina-

miklerini içerir. Bu nedenle Parti faaliyeti ile kitle faaliyeti karşı karşıya konulamaz. Farklı alanlarda yürütülen her devrimci faaliyet birer parti faaliyeti olarak kavranmalıdır. Bu bilinç, parti bilincinin temelidir.

Kitleleri örgütlenme faaliyetinde, sıradan demokrat, sıradan devrimci olarak görünmek, edilgen ve pasif tutumlar göstermek parti ve devrim bilincindeki geriliğin ürünüdür. Edilgen, pasif ve cansız olmak, politik reflekslerin güçsüz olması proleter bilinçli sınıf tavrının olmamasından ya da geri olmasından kaynaklıdır. Çünkü sınıfın, davanın, kavranın haklılığı ve meşruluğu hakkındaki bilincimiz proleter sınıf bilincinin bir ürünüdür; halk gerçeğini çözümlenemeyip, haklılığımızı, meşruluğumuzu somut gerçeklere dayandıramadığımız sürece devrimci çalışmalar yapmak, parti faaliyeti yürütmek mümkün olmaz. Bu durumda, açıktır ki, sorun bilincimizdedir.

Devrimci yayınların DKÖ'lerde, sendikalarda bulundurulmasına, dağıtılmasına karşı çıkan geri yaklaşımlar var. **Gazete dağıtımına görevini yerine getirmeyen, başkalarından bekleyen, devrimin propagandasını başkalarından bekleyen anlayış devrimi gerçekleştiremez.** Bu tarz yaklaşım ve tutum devrimi ilerleten, güçlendiren yaklaşım olamaz. Her faaliyetimiz, her ilişkimiz aynı zamanda parti çalışmasıdır. Bu, artık kavranmalıdır. Derneklerde, sendikalarda gençlik ve semtlerde aktif ve canlı bir şekilde devrimci propaganda yapmayan, kitleleri ör-

gütlemeye tutuk davranan, devrimci yayınları dağıtmaktan bile geri duran ya da bu faaliyeti önemsemeyen, küçümseyen, bu faaliyetlerin aynı zamanda parti faaliyeti olduğunu kavramayan tutum ve davranışlar geri kavrayışlardır. Terk edilmelidir. Yanlış bakış açıları ve anlayışlar terk edilerek partili bakış açısı kuşanılmalıdır. Canlı, üretken ve kolektif çalışmayı esas hale getirmekle sürecimizin bu olumsuz özelliklerini tersine çevirebiliriz.

Hareket tarzımızı, nasıl davranışlar sergileyeceğimizi, propaganda ve ajitasyonlarımızın içeriğini belirleyen faktörler bilimsel olan Marksist-Leninist-Maoist tezler ve kitlelerin bu tezlere uygun olan devrim ihtiyacıdır. Kitlelere rağmen bir devrimcilik değil, kitlelerden kopuk bir parti faaliyeti değil; kitlelere dayanan, kitleleri devrim mücadelesine, onun ihtiyacı olan mücadeleye katmayı görev kabul eden, bu konuda açık, cesur ve bilinçli olan bir devrimcilik... Yapmamız gereken budur.

Böyle bir devrimcilik, kitlelerin devrim ihtiyacını bir gerçek olarak kabul eden; kitlelerin devrim ihtiyacını inkar eden ya da gölgeleyen, devrimci faaliyeti kitlelerin yaşamına dışardan zorla sokulan bir terör faaliyeti olarak göstermeye yeltenen her türden karşı-devrimci propagandaya karşı devrimi kitlelerin eseri olarak kavrayan; böyle olduğu için de kitlelere devrimi propaganda etmekten kesinlikle çekinmeyen, bu propaganda için onlarla kaynaşmayı sorumluluk ve yaşam tarzı olarak uygulayan; kişisel çıkarlarını, özel yaşamını, yeteneklerini vs. kolektif çıkarlarına, yaşamına ve yeteneklerine bağlı kılan bir devrimciliktir.

Bunun dışında kalan her türden sözde devrimciliği ret edin. Bunun dışında kalan sözde devrimciliği kitlelerin devrim ihtiyacını açığa çıkartarak ve örgütleyerek ezmeyi ve tarihteki atalarının olduğu

yere gönderin. Kendimizden başlayarak alanımızda doğru bir devrimci faaliyetin inşası için cüretkar ve sabırlı, inatçı ve eleştiriye açık davranın.

Dün atıl durumda partiyi ve örgütlenmeyi beklerken bugün partinin adımlarına kulak verenlerin bir kesimi hareketlenmeye başlamıştır. Gece pratiği, 1 Mayıs pratiği ve en sonu piknik pratiği ve yakalanan kitlelilik bunun en somut kanıtıdır. Parti kendi örgütlü gücünü harekete geçirmek, edilgen pasif durumdan aktif hale getirmek gibi adımları asgari oranda atmaya başladı. Bu adımlarımız hem çevremizdeki atıl ve edilgen gücünün tamamını harekete geçirmek ve harekete geçen gücü yeniden örgütlemek göreviyle karşı karşıyadır.

Edilgen ve atıl durumdan hareketliliğe, pasiflikten aktif duruma, dağılık ve gevşek güçten birleşik ve sağlam bir güce doğru hareketlilik yaşanmaktadır. **Kampanyalar şeklinde ele alınan örgütlenmenin alt basamağı adımlandı. Ancak atılan adımların güçlendirilerek ileriye taşınması gerekir.** Sınıf bilinçli proletarya atıl ve yeterince aktif hareket etmeyen en yakın kitlelerini örgütlenme adımını, kendi iç örgütlenmesini yaratarak tamamlamalıdır. Kitlelerin örgütlenmesi parti örgütlenmesinin karşısına konularak başarılmaz. Bu iki görev ve sorumluluk iç içe, birbirini güçlendiren ve tamamlayan şekilde ele alınmak zorundadır. Kampanyalar çerçevesinde ulaşılan, belli ölçüde harekete geçirilen partizan kitlelerinin örgütlenmesi ve bu örgütlenme içinde parti örgütlülüklerinin yaratılması zorunludur. Örgüte dönüşmeyen, partileşmeyen örgütlülükler hedefe varmayan oklar gibidir. Sınıf bilinçli proletarya attığı her adımı, yürüttüğü her faaliyet ve kampanyaya çalışmasını mutlaka partileştirmelidir. Bu bilinç parti bilincidir, bu yürüyüş parti yürüyüşüdür.

Halklar ABD'den nefret ediyor

Çeşitli ülkelerde yapılan anketlerle ezilen halkların ABD'den ve başkanı Bush'dan nefret ettiği ve tehlikeli görüldüğü açıkça ortaya konulurken İngiliz yaygın kuruluşu BBC de 11 ülkede bir kamuoyu araştırması yaparak katılımcılara ABD'nin politikalarını nasıl değerlendirdiklerini sordu. Sonuçlar araştırmanın yapıldığı ülkelerde ABD politikalarına karşı oluşan tepkiyi gözler önüne serdi. 17 Haziran'da açıklanan araştırma sonuçlarına göre **katılımcıların %57'si ABD'ye bakış açılarının olumsuz ya da çok olumsuz olduğunu söyledi.** ABD'nin Irak işgalinin haksız olduğunu düşünenlerin oranı ise %50'den fazlayken; bu oran Rusya'da %81, Fransa'da ise %63 olarak saptandı.

Dünya barışı için ABD'nin mi yoksa El Kaide'nin mi daha büyük tehdit olduğuna Ürdün'de katılımcıların %71'i, Endonezya'da ise %66'sı ABD yanıtını verdi. Ankete katılanların büyük çoğunluğu ABD'nin Suriye ve İran'dan çok daha tehlikeli olduğunu belirtti.

NEW YORK VE LOS ANGELES'TA BUSH KARŞITI GÖSTERİ

Bush yalnızca diğer ülkelerde değil kendi ülkesinde de artık nefret uyandırıyor. Henüz ABD halkı ABD'nin dünya halklarına ettiği zulmü tam olarak kavramasa da/görmese de bunu gören ve hesap soranların varlığı dahi haydut ABD'yi ürkütmeye yetiyor. **ABD'nin New York kentinde toplanan yaklaşık 1.500 kişi George W. Bush'un politi-**

kalarını protesto etti. 24 Haziran 03 tarihinde çeşitli gruplara üye göstericiler, Bush karşıtı pankartlar açarak sloganlar attılar. Gösteri için bu tarihin seçilmesinin nedeni ise Bush'un seçim çalışmaları nedeniyle New York'ta bulunmasıydı. Eylem sırasında polis protestoculara saldıran bazıları gözaltına alındı.

Bush, Los Angeles'da da yaklaşık bin kişi tarafından düzenlenen eylemle protesto edildi. Cumhuriyetçi Parti tarafından düzenlenen toplantıya katılmak üzere 28 Haziran'da gittiği Los Angeles'da Bush göstericiler tarafından istifaya çağrıldı.

ABD ASKERİNE TECAVÜZ SUÇLAMASI

Japonya'nın Okinawa Adası'ndaki ABD üssünde görev yapan onbaşı Jose Torres'in bir Japon genç kıza 25 Mayıs'ta darp ettikten sonra tecavüz ettiği açıklandı. Okinawa'daki güvenlik güçlerinin hakkında tutuklama emri çıkarıldığı onbaşı, ABD'li askerlerce gözaltına alındı. 21 yaşındaki asker Torres, hakkındaki iddiaları reddederken Japonya Dışişleri Bakanlığı Tokyo'daki ABD'li yetkililerle görüşerek askerin yargılanmak üzere kendilerine teslim edilmesini istedi. Ancak daha önce Kuzey Kore'de benzeri yaşanan olayda olduğu gibi ABD, askerini vermeyerek kendisi "yargılama" (aklama) yapacaklarını açıkladı.

Geçtiğimiz yıl da K. Kore'de yaşanan olayda halk ABD askerlerine karşı birçok gösteriler düzenlemişti. Bu son-

olayla, Okinawa'da yaşayanların adada yaklaşık 20 bin ABD askerinin bulunmasından duyduğu nefreti bir kez daha gündeme getirdi. ABD askerleri ise bu oldukları dünyanın birçok bölgesinde rahatlıkla bu tür olaylara karışıyor ve halklara yönelik işgal vb. saldırılar dışında bu tür olaylarla da zulmediyor.

IRAK HALKI ABD ASKERLERİNE RAHAT VERMİYOR

Irak'ın işgalinden sonra ABD askerlerine yönelik saldırılar da dur durak bilmiyor. 45 günde 60'ın üzerinde ABD askerinin Iraklılar tarafından öldürüldüğü bölgeden gelen haberler arasında. Bunun yanında petrol hatlarına da saldırı düzenleyen Irak halkı kendilerini "kurtarmaya" geldiklerini iddia eden ABD ve İngiliz silahlı kuvvetlerine rahat vermiyor. Saldırıları yalnızca ABD ve İngiliz birliklerine değil işgalcilerle işbirliği yapan Iraklılara da yöneliyor. Ve artık genel olarak **Irak halkının gerilla savaşı başlattığı kanısı yaygınlaşıyor.** Zira artık saldırıların daha örgütlü ve hedef seçilerek yapıldığı ve din, mezhep, uyruk vb. şekillerde bölünmüş Irak halkının tüm kesimlerini içine alan bir işgal karşıtlığının daha bilinçli bir düzeyde geliştiği görülüyor. Bu durum Amerikalılar tarafından da endişeyle karşılanıyor. Ama şimdilik işgali sona erdirmesini gerektirecek örgütlü bir mücadelenin olmayışının "avantajıyla" saldırıların ve işgal koşullarını daha da ağırlaştırıyor. Kendilerine yönelik saldırının nereden geleceğini bilmeyerek iyi-

ce çılgına dönen işgal askerleri, evinin damında kendilerini seyreden 12 yaşındaki Iraklı çocuğu "elinde AK-47 tipi tüfikle damda gezen adama" benzetebiliyor ve 12 yaşındaki "düşman" göğsünden vurularak katlediliyor. Irak'ın işgalinin kolayca gerçekleşeceği ve 3-5 ay sonra evlerine dönecekleri vaadedilen ABD ve İngiliz askerleri içindeki huzursuzluk ve Amerika'daki ailelerin endişesi ise giderek yoğunlaşıyor. Ve her zamanki gibi ABD kendince "çözümü" buluyor ve bölgeye Türkiye, Hindistan, Pakistan gibi ülkelerin askerlerini jandarma görevi vermeye hazırlanıyor. Bunu bir lütf gibi gören Türk hakim sınıfları ise halk gençliğinin kanını bir kez daha ABD'ye hediye etmekten sakınmıyor.

Sivas katliamı Paris'te lanetlendi

28 Haziran günü saat 16.00'da 1993'te Sivas'ta yapılan katliamı lanetlemek amacıyla **Halklarla Dayanışma Derneği**nde **İşçi-Köylü** okurları tarafından bir seminer düzenlendi. Seminerde konuşan kişi, devletin bu ve benzeri katliamlarda zaman zaman sivil faşistleri kullanırken zaman zaman da direkt devlet güçlerinin rol aldığını ancak öz itibarıyla devletin faşist niteliğinden kaynaklı, sisteme muhalif tüm kesimlere yönelik politikalarının sonucu olduğunu söyledi. Sivas katliamına ilişkin bir kaset gösteriminin ardından geçilen soru-cevap bölümü ile seminer sona erdirildi.

Yine aynı gün, **İşçi-Köylü**, Devrimci Demokrasi, **Yeni Atılım**, Ekmek ve Adalet ile **Odak** okurları tarafından, Paris'te Türkiyelilerin yoğun olarak yaşadığı Strasbourg-St Denis semtinde bir miting düzenlendi. Devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başlayan mitingde yapılan Fransızca ve Türkçe konuşmalarda, Sivas katliamı lanetlenerek, devletin bu ve benzeri saldırılarına karşı durmamız gerektiği üzerinde duruldu. Halklarla Dayanışma Derneği bünyesinde çalışmalarına devam eden **Dağlara Türkü Müzik Grubu**, Sivas katliamında yaşamını yitiren aydınlarımızı ve insanlarımızı anarak başladığı programında yine bu katliamda katledilen ozanlarımızdan türküler söyledi. Programın sonunda örgütlenmenin üzerinde duran konuşmasının ardından halaylarla programını sona erdirdi. Daha sonra yerel bir sanatçı sahne alarak türküler seslendirdi. Şiir dinletisinin ardından miting sona erdirildi. Oldukça kitlesel geçen miting boyunca, "Sivas'ın hesabı soruldu, sorulacak!", "Katil devlet hesap verecek!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" vb sloganlar atıldı.

(Paris)

İran'da rejim karşıtı protestolar şiddetleniyor

İran'da rejim karşıtı gösteriler sürerken gösteriler ile ilgili **İran Komünist İşçi Partisi (İKİK)** basın bildirileri yayınlayarak dünya kamuoyundan özellikle gençlerin başlattığı çeşitli eylemlere destek sunulmasını istedi.

KÜRDİSTAN ÜNİVERSİTESİ GREVDE

İran Komünist İşçi Partisi Kürdistan Komitesi'nin **21 Haziran'da** yaptığı açıklamaya göre Senandec'teki Kürdistan Üniversitesi'ndeki öğrenciler grevde. Güvenlik kuvvetleri üniversiteyi kuşatmış ve halkın öğrencilerin protestosuna katılmasını engelliyor. Protesto, Senandec kentinin çeşitli kesimlerinde gerçekleşen genel protestonun ardından gerçekleşiyor. Güvenlik kuvvetleri üniversitedeki öğrencilerin protestolarına halkın katılımını engelleyemedi. İKİK, öğrenciler ve İslam rejiminin güvenlik kuvvetleri arasında çatışma-

ların yaşandığını bildirdi. Öğrenciler "Özgürlük ve Eşitlik" talebinde bulunuyorlar ve "Kahrolsun İran İslam Rejimi", "Kahrolsun Hamaney", "Kahrolsun Hatedi" sloganlarını atıyorlar.

23 Haziran'da yapılan açıklamada ise üniversite görevlilerinin toplanarak yıl sonu sınavlarını erteledikleri ve üniversiteyi kapattıklarını açıkladıkları söylenildi.

Bu gelişmenin ardından ise 24 Haziran'da İKİK Kürdistan Komitesi'nin açıklamasına göre Kürdistan Üniversitesi İslam Cumhuriyeti askerleri tarafından kuşatma altına alındı ve işgal edildi. Üniversite halkın protestocu öğrencilere katılımını engellemek kordonla çevirdi. Bölgeye girmeye çalışan herkes tutuklanıyor. Öğrenciler kapana kısırılmış durumdadır. İslam rejimi Hamedan ve Kermanshah'tan yeni kuvvetler getirdi. **Bu protesto ve çatışmalar süresince bir öğrenci katledildi, üç öğrenci yaralandı ve 140 öğrenci tutuklandı.** Üniversitenin yarısından fazlası tamamen yakıldı ve kampüsteki Ticaret Bankası yerle bir edildi. Özgür ve Payamnur Üniversiteleri de dahil olmak üzere Kürdistan'daki birçok üniversite protestocuları desteklediklerini ilan ettiler.

İran Komünist İşçi Partisi, Senandec halkını öğrencilerin yardımına koşturdu ve etrafındaki askeri kuşatmayı yarmaya çağırdı. İKİK, İslam Cumhuriyeti'nin öğrencileri yenilgiye uğratmasına izin verilmesi gerektiğini belirtti.

Kolombiya işçileri direniyor

Kolombiya devletinin özelleştirmeye çalıştığı kamu yatırımı ECOPETROL şirketi 1948'de işçilerin mücadelesiyle kurulmuştu.

Kolombiya'da kamu sektöründe çalışan yüzbinlerce işçi 19 Haziran günü 40 bin işçinin işten atılacağına açıklanması üzerine greve gitti. Devletin telekomünikasyon, sağlık ve sosyal güvenlik kurumlarını özelleştirme kararı ile birlikte gündeme gelen işten atmalar Kolombiyalı işçileri harekete geçirdi. Özellikle TELEKOM ve Eğitim Enstitüsü SENA'nın katılımı ise en göze çarpan unsurdur.

Petrol işçilerinin Barrancabermeja'da bulunan devlet yatırımı ECOPETROL'ün özelleştirilmesi planlarına karşı 20-21 Haziran 03 tarihlerinde yaptığı gösterilere "güvenlik" güçleri göz yaşartıcı gaz ve tazyikli su kullanarak saldırdı. Yine aynı sabah ECOPETROL girişine barikat kuran kasklı, coplu, otomatik silahlı askerler eylemleri engellemeye çalıştı.

Kolombiya devletinin önce parçalara bölerek tasfiye etmeye, ardından da özelleştirmeye çalıştığı kamu yatırımı ECOPETROL şirketi 1948'de işçilerin mücadelesiyle kurulmuştu. 8 milyar dolarlık serveti ve ulusal bütçeye yıllık 2 milyar dolarlık katkısıyla uluslararası sermayenin de istahını kabartan şirket direkt olarak 7.000 kişiye, dolaylı olarak da 100.000 kişiye istihdam sağlıyor.

Devletle işçiler arasındaki anlaşmazlık 2002

Kasım'da petrol işçilerinin sendikası USO ile yapılan görüşmelerde devletin pazarlık maddelerini red etmesi üzerine şiddetlenmişti. ECOPETROL'ün özelleştirilmesi kararının yanında Başbakan Alvaro Uribe 280'den fazla kamu yatırımının özelleştirilmesini bütçeye aldı. Bu yatırımların içinde Kolombiya Telekomünikasyon, Sosyal Güvenlik Enstitüsü, Ulusal Öğretim Hizmetleri ve San Rafael Hastanesi de yer alıyor.

Devletin bu planlarına karşı işçiler protestolarla, kampanyalarla, iş bırakmayla, grev hazırlıkları ve diğer eylemlerle yanıt verdi. Devletin ise bu eylemlere yönelik cevabı oldukça sertti. Protesto gösterilerini yasadışı ilan etti, birçok sendika üyesi ve yöneticisini tutukladı. Bunun yanında Birleşik Savunma Güçleri para militer örgüt USO'yu askeri hedef ilan etti. Bunun sonucunda 87 işçi, aktivist ve sendika liderine (Auri Sara Marrugo, Cesar Blanco, Rafael Jaimes Torro vd.) suikast düzenlendi; 3 işçi kayboldu; 400'den fazlası evlerini terk etmeye zorlandı ve 3'ü de sürgüne gönderildi.

Kolombiya'da emperyalizmin Kolombiya devleti aracılığıyla işçi sınıfına yönelik bu saldırılarına karşı işçilerin mücadelesi ise tüm şiddetleyle sürüyor.

İsrail hapishaneleri müdüründen itiraf

İsrail Hapishaneleri Müdürü Orit Adato, demir parmaklıklar ardında tutulan 2 bin 600 Filistinlinin çok sert ve zorlu şartlar altında bulduklarını açıkladı. Görev süresinin bitimi dolayısıyla düzenlediği basın toplantısında Adato, Mayıs 2000'de, tutuklanan Filistinlilerin sayısının 800 iken, bu rakamın 2 bin 600'e ulaştığını söyledi. "Yeterli yatak bulunmadığı için 200 mahkum yerlerde yatıyor" diyen Müdür, Filistinli tutsaklara çok katı davranıldığını da belirtti. Adato "hapishanelere telefon ve silah sokulacağı korkusuyla, ziyaretlerde çocuklarına sarılmalarına bile izin vermiyoruz" dedi. Adato aynı nedenden tutsaklara yiyecek getirilmesinin de yasaklandığını belirtti. İsrail'deki askeri tesislerde ise gözaltına alınan 3 bin 300 Filistinli bulunduğu, bunlardan bininin yargılanmadan tutuklandığı da bildirildi.

Dünyadan Notlar

SINIF UZLAŞMACILIĞININ YENİ ADI: SOSYAL FORUM

Kapitalizmin emperyalizm aşamasında burjuvazi, sınırsız bir hareket sahası kazanmak ve kendini yenilemekten hızla uzaklaşan ekonomisinin yıkılmasını engellemek için her türlü saldırıyı gerçekleştirmektedir. Burjuvazinin akıl dışı bu hareket tarzının eleştirisi de hareketin kendisi gibi hızla gelişmekte ve geniş kitleleri etkileyen bir atılım yaratmaktadır. Özellikle kriz yıllarında böylesi hareketlerin gerçekleşmesi ve genelleşmesi bir yasadır. **Bizim için böylesi dönemlerde toplumsal hareketin karakterini anlamak ve onu düzen dışı bir karaktere doğru şekillendirmek görevdir.** Bu hareketlerin ne olduğu önemlidir ama bundan daha da önemli olan komünistlerin bu hareketlere müdahalesidir.

Son 15-20 yıldır sınıf bilincinde, devrim bilincinde önemli bir uzaklaşma yaşandığı bir gerçek. Toplumsal hareketler içinde önemli misyonlar oynayan sendikal yapılar, işçilerin kapitalizmi alternatifsiz bir sistem olarak görmesine ve teslimiyetçi bir bakışa yol açmaktadır. Bununla birlikte, işçi sınıfı ve emekçi kesimler içinde dayanışma unsuru da yeni üretim biçimleri ile parçalanmaktadır. **İşçi sınıfının ve emekçi kesimlerin toplumsal hareket içinde birleştirilemesi toplumsal hareketlere yön verme gücünün de burjuvazide kalmasına neden oluyor.** Bizlerin yapacaklarını belirleyen unsur da burada şekilleniyor.

Burjuva anlayışlarla ya da burjuvazinin yönlendirmesine açık toplumsal hareketler kapitalist süreç boyunca sömürücü devletleri düzenleme, sosyal devlet-

ler haline getirme çabasında olmuşlardır. Bu, sisteme karşı olmayan düzen içi hareketlerin genel özelliğidir: kapitalizmin kendisine değil sonuçlarına, yanlışlıklarına karşıdır. Düzen içinde kalma perspektifiyle ütopyik bir devlet ve toplum yaratmak mücadelesi verirler. Ezenlerin ve ezilenlerin olduğu bir düzen içinde insan haklarına saygılı, barış içinde yaşayan, yoksulluğun ve zenginliğin dengelere oturduğu, adil ve her sınıfa eşit uzaklıkta, üstün karakterde insanların yönettiği, zenginlerin daha insancıl olduğu, fakirin daha uysal ve üretken olduğu toplumsal projeler üretirler. **"Bir başka dünya mümkün"** sloganı bütün bu hareketin temel sloganlarından biri. Ancak **"başka dünya" hakkında söylenenler büyük ölçüde belirsiz ve üzerinde uzlaşılması mümkün olmayacak kadar çeşitlidir.**

Son yıllarda zengin devletlerin zirvelerine karşı protestolarla ve taleplerine bu protestolarda ifade biçimleriyle, bununla birlikte uluslararası etkinliklerle öne çıkan, devrimci radikal harekete bir alternatif olarak lanse edilen Sosyal Forum, Avrupa Birliği ülkelerinin Selenik'teki zirvesini protesto için bir araya geldi. Yine etkili bir şekilde dünya kamuoyuna mal olacak protestolarla talepler ifade edildi. Ama, bu protestoların talepleri ve bileşenin niteliği ile incelenmesi durumunda karşımıza **burjuva düzenin kapılarını aşma yönelimi olmayan, mevcut düzenin ilkelerine esas olarak sadık bir hareket** çıkmaktadır. Etki gücü, kitleleri sokağa dökme özel-

likleri de olsa bu hareketin yenilgiye mahkum niteliğini anlatmak gerekiyor.

Sosyal Forum burjuvazinin toplumsal hareketi kontrol altında tutmasının bir aracı olarak işlev gören "sistem karşıtı", düzen içi bir hareket olarak sürecimizin önemli hareketlerinden biridir.

Sosyal Forum, hedefi, ezilenlerin lehine burjuvaziyi "iyilikler" için ikna etmek olan, belirsiz daha "iyi" başka bir dünyayı yaratmayı isteyen, önderleri aynı ama çok çeşitli bileşene sahip, örgütlülük karşıtı bir birlikteliği savunan etkili bir harekettir.

Onlar için sınıf savaşımı anlamsızdır; devrimci eylem gereksizdir; bir sınıfın başka bir sınıfı alt etme süreçleri tarihi olarak sonlanmıştır; yeni şeyler gereklidir! Onlar için proletarya fakirliğin ve zavallılığın, "sahip çıkılması" gereken çilekelerin adıdır. Onlar için kurtuluş "insancıl", "barışçıl" olmaktan geçiyor. Onlar için bir sınıf olmaktan öte burjuvazi aptallığın adıdır. Onlar için burjuvazi, uyarmak ve akıllı olmaya davet etmekle insancılaştırılabilir. **Bunlar sınıf gerçekliğini, sınıf savaşımını inkar eden tavırlardır. Sınıf savaşımının her reddi düzen içilikle birleşmiştir.** Bu da aynı akıbeti yaşayacak "yeni" bir harekettir.

Oysa, aslolan pratiktir. Pratik sürecin iç yasalrı incelenmedikçe ve sürecin ilerici ve gerici yanları ayrıştırılmadıkça çözüme gitmek mümkün değildir. Çözumsuzlük içinde debelenen Sosyal Forum gibi hareketler bunu yapmadıkça düzen içi kalmaya mahkum olacaklardır. Mevcut halleriyle "iyi niyetli" istemleri, talepleri ve bunların yön verdiği tepkileri, yüzmeyi bilmeyenin denizdeki hareketini aşamayacaktır. Tasarladıkları ya da tasarlayacakları toplumsal düzenleri gerçekleştirecek ne zaman ne de özne bulacaklar. Marksizm öncesi ataları gibi ezilenlerin sınıf bilinçli hareketi içinde

yok olacaklar. **Kurtuluşun tarihi olarak hızla oluşan maddi koşullar onların varlıklarının nedeni olmuştur, ama bu varlık nedeni, aynı zamanda onların yıkımı olacaktır.**

Marksizm ortaya çıktığında, yine benzer sorunlar taşıyan, proje üstüne proje üretip bunları tartışan aydınlanma geleneğinden esaslı bir eleştirel kopuşu da gerçekleştirmişti. Marksizm toplumsal mühendislik çabalarını sonuçsuz çabalar olarak nitelendirdi ve politik bir sınıf hareketinin oluşumuna, sınıf mücadelesinin politik alanda proletarya lehine gelişmesi sürecine, sınıfı bilinçlendirme sürecinin oluşumuna yöneldi. **Marksizm her türlü toplumsal proje ve ütopyanın yerine işçi sınıfının eleştirel pratik faaliyetini koyar.** Örneğin yıkılacağı öngördüğü kapitalist düzenin nasıl yıkılacağını Paris Komünü'nden öğrenmiştir.

Sosyal Forum gibi "sistem karşıtı" hareketlerin kitleleri harekete geçirmesi küçümsenmemelidir. **Fakat zaafplarını ve özellikle de kitlelere biçtiği rolü ve taleplerine yön veren düzen içiliklerini görmek ve deşifre etmek de zorunludur.** Marksizm muazzam ilerlemeler kaydetmiştir. Leninizm ve Maoizm bu muazzam ilerleyişin pratikleşmiş aşamalarıdır. Proleter hareketin bu ilerleyişinin öğretileri pratiktir. **Pratikten öğrenmedikçe sınıf savaşımı içinde boğulmak kaçınılmazdır.** Bu hareketin elbette kazanımları olacaktır. Ve bunlardan da öğreneceğiz. Ama asıl öğrenilmesi gereken proletarya önderliğindeki toplumsal hareketlerdir. Bu hareketler kayıp alabilirler ama nihai kazanım onunla olacaktır. Çünkü bu hareket mevcut toplumun bütün ilkelerine saldırmaktadır. O yüzden kazanacak olan da odur. Devrim yolunda şehit düşen savaşçıların yolu bu yoldur.

10 Temmuz 2001 tarihinde Tokat'ta şehit düşen Murat Deniz ile birlikte aynı çatışmada yer alan bir yoldaşı tarafından kaleme alınan aşağıdaki yazının bazı bölümlerini Murat Deniz'in ölüm yıldönümü vesilesiyle yayınlıyoruz.

Bir ölümsüzlük güncesi

(...) Beyaz bereli mavi patikadan gülümseyen güneşin seyrinde bir şiflikte ilerliyor Partizanlar. Kulaklar stetoskop duyarlılığında doğanın kalbindeki sesleri dinliyor. Eller tetikte, ateşlenmek için bekliyor mermiler şarjörde, Öncü ses dinlemişti iki dakika önce. Her şey normal, hayat devam ediyor, gerillanın yürüyüş seyrinde.

Kuş cıvıltıları, temmuz böcekleri, renk renk çiçekler, yavrularını uçma eğitimine çıkarmış iki kuş. Hafiften esen rüzgar ağaçları dillendirmiş...

Ormanda koyu bir doğa sohbetine sıkılmış gibi mermiler sağdan-soldan geçen ıslık sesleri ile atıyor kendini Partizanlar. Doğa susuyor. Hain pusudan düşman mermiler konuşuyor. Doğaya ve kendine sıkılan mermilere cevap veriyor Partizan namlular. Bastırıyor düşman, yüreğindeki sevinç çığlıklarını. Yeni senfoninin sesi, umutsuzca sarılıyor telsizine düşman komutanı, "**Hemen şortland gönderin!**", "**Takviye istiyorum!**", "**Acele edin!**"

Gerilla komutanı yüzünde her zamanki

yoksa, yoldaşa bakıyorum O da hareketsiz ve başı yere kapaklanmış.

"Erol. Erol yoldaş" Yanıt yok. Yoksa... Hayır olamaz!!

Hızla yoldaşın yanına doğru sürünürken bütün iliklerimde hissettiğim duygularımı kaleşnikofuma yükleyip düşman mevzilerine kurşun olarak yolluyorum. Yoldaş... Yoldaşım. Başımı ellerimin arasına alıyorum. Hain kurşun, hain alçak ölüm. Nasıl kıydın bu Partizan yüreğine. Bütün kinimi nefretimi bedenimle özdeşleşmiş kütüklüğümden çıkardığım yeni şarjör ile yeniden yüklüyorum ka-

çemberin dışına yoldaşlara yetiş.. Yolumuz uzun, yola devam et. Daha çok geçeceğiz pusulardan. Hain tuzaklardan. Ama hedefimize mutlaka varacağız" diyor sanki bana. Elimle şakağından akan kanı siliyorum. Başımı iki elimin arasına alıyorum. Kalbime gömmek ister gibi göğsüme bastırıyorum. Sonra tekrar gözlerinin derinliklerine bakıyorum. O gözler neler gördüler, nelere tanık oldular, ne ufuklara baktılar. (...) Bırakmak zorunda olduğumu istemeyerek kabulleniyorum, bedenini bu topraklara. Akan her damla kan mevzilerimizi, bayrağımızı daha kızılaştırarak bunu bili-

leceğime kanaat getiriyorum. Ve operasyonun içine girmeyi düşünen olası birliğin yolunu denetlemeye karar veriyorum. Öyle de yapıyorum. Yoldaşların geçmesi en büyük ihtimal olan bir patikada hakim bir yere konumlanıp denetime başlıyorum. Gözetleme işim fazla sürmüyor 30-40 dakika sonra 6 kişilik bir yoldaş grubunun düşündüğüm yoldan ilerlediklerini görüyorum. Hemen işaret veriyorum. Yoldaşlar duruyorlar. Beni sesimden hemen tanıyorlar. Ve hızla birbirimize koşuyoruz. Sanki yıllardır birbirimizi görmemiş gibi sarılıp kucaklaşıyoruz. Hemen duygu yoğunluğu ile ağlıyorum. Bazı yoldaşların da gözleri nemleniyor, buharlanıyor, yaralı olup olmadığını soruyorlar. Sağlam olduğumu söylüyorum. Düşmanın yaralı var anonsunun yalan olduğunu, ayrı düşen diğer yoldaşım da sağlam olduğunu ve sadece Erol yoldaşım şehit düşmüş olduğunu netleştirip yola devam ediyoruz. Diğer yoldaşların merakı ve onlara bir an önce kavuşma isteği ile bütün birlik uçarcasına ana birliğe doğru yola düşüyoruz.

Akşam karanlığına yakın ana gerilla birliğe kavuşuyoruz. Benim de gelmiş olmamla herkes şehit düşenin Erol yoldaş olduğunu öğrenmiş oluyor. Önce büyük bir hasretle, hüznü ve bir şehit vermiş olmanın kınıyla, sanki Erol yoldaşa sarılıyorlar gibi bütün yoldaşlar tüm gücüyle beni kucaklıyor-öptüyor. Her yoldaşın yaydığı duygu yüklü elektriği daha fazla dayanamayıp yine ağlıyorum.

Herkes merakla Siyasi Komiser yoldaş gözltüyor. Siyasi Komiser ve Komutan yoldaşlar benimle çatışmanın oluş biçimi ve Erol yoldaşın nasıl şehit düştüğü üzerine kısa bir bilgi aldıktan sonra bir anma toplantısı örgütüyorlar. "Murat Deniz yoldaş şahsında hepimizi tüm devrim ve komünizm şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum"la bütün yoldaşlar askeri nizamda yumruklar sıkılı, başlar dik, silahlar tüm şehitlerin hesabını sormaya hazır vaziyette elde... Şehitler kervanına yeni katılan Erol yoldaşın gerçek adının **Murat Deniz** olduğunu öğreniyoruz.

Saygı duruşundan hemen sonra Murat yoldaşın özgeçmişi üzerine bir konuşma yapıyor Siyasi Komiser yoldaş. Bütün yoldaşlar nasıl bir değerli yoldaş kaybettiklerini Siyasi Komiser yoldaşın her sözcüğünde tekrar tekrar ayırdına varır gibiler. Her özelliği can kulağı ile dinlenip hafızalara sağlamca kazanıyor. Ve yeniden her yoldaş, Murat yoldaşın intikamının alınacağını, hesabının mutlaka sorulacağına dair and içiyor(...)

Mehmet Ali Çakıroğlu

1960 yılında Maraş'ın Elbistan ilçesinde dünyaya geldi. Kısa sürede devrimci düşüncelerle tanışan M. Ali Çakıroğlu gençlik faaliyetlerinin her aşamasına katıldı. Proletarya Partisi'nin üyelerinden olan M. Ali Çakıroğlu, 13 Temmuz 1993 tarihinde TKP/ML 1. OPK'sını selamlamak ve duyurmak için planlanan eylemlere bomba imal ettiği sırada bombanın patlamasıyla yaralandı. Eve gelen polislerin bilinçli olarak tedaviyi geciktirmeleri üzerine SSK Göztepe hastanesinde şehit düştü. M. Ali Çakıroğlu şehit düştüğünde TMLGB Genel Sekreter yardımcılığı görevini yapıyordu.

leşnikofuma. Yeniden saldırıyorum düşman mevzilerine; susuyor bütün doğa, susuyor düşman. Konuşan nefretimin, kinimin sesi.

Düşman bu salvo atışların anlamını kavramış gibi suskunluğa gömülüyor.

Yoldaşım. Komutanım. Bu beden burada mı kalacak? Daha güçlü olsaydım, omuzlayabilseydim bedenini. Bırakamam seni düş-

yorum. (...) Yüzünü düşmana çeviriyorum. Her TKP/ML militanı, TIKKO üyesi düşmana yüzü dönük eli tetikte ölmek ister. Sen bunu yapıyorsun... Çemberin ve ateş hattının dışındayım, yoldaşı düşünüyorum. Birden iki gün önce ayrıldığımız yoldaşlara kavuşma isteği kaplıyor yüreğimi. Ağır geliyor yoldaşın yokluğu, yükü bana. Bir an önce bu yükü yoldaşlarla paylaşmak için hız veriyorum adımlarıma(...)

Ne badireler sığdırdın bu beş koca yıla. İlk karşılaşmamızı düşünüyorum. Bir gençlik önderiydin. Aklın ve bilgeliğinle yol ayrımında durmuş genç yoldaşlara doğru yolu, partinin yolunu işaret ediyordun. Gençlik hizbine, darbecilere, oluşumculara, kaçkınlara hep cepheden MLM'nin bilimselliği ile tavır koydun, bulunduğun mevzileri, MLM'nin, Partinin kızıl mevzilerine dönüştürdün. Beni de çok etkilemiştir. Tekrar tekrar teşekkür ediyorum yoldaş sana. Sonra sürpriz bir şekilde gerillada karşılaşmamız o süreç benim için adeta şok anı oldu.

(...)

Sabah düşman muharebelerini dinleyip geniş bir alanı dürbünle denetledikten sonra yola koyuluyorum. Belli bir mesafeye ulaştığımda olası operasyonun dışına çıkmış olabi-

Tuncay Bali

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğrenim gördü. Siyasi düşüncelerle de o yıllarda tanıştı. Kısa sürede Proletarya Partisi saflarında kendini siyasi ve askeri olarak geliştirdi. Zeytinburnu'nda Demokratik Kitle Örgütlerinde faaliyet sürdürdüğü sırada 16 Temmuz 1977'de Orhan Çam adlı bir sivil faşist tarafından öldürüldü.

tebessümü ile öncü yoldaşa eli ile geri çekilmesini işaret ediyor. Öncü yoldaş komutanın düşülen pusuyu parçalayacaklarına olan güvenini görüyor bakışlarında.

-Şiflik- Şiflik, Niye şimdi! dost musun düşman mı?

Engelliyorsun; sürünmemi-geri çekilmemi?

Ama bu engel de aşılabilecek, Erol yoldaş yön gösteriyor çemberin nereden parçalanacağına dair!(...)

Erol yoldaşın gösterdiği yöne doğru çekiliyorum. O da aynı benim gibi geri çekilmeyi silahımı ve yüzümü düşmana dönük yapıyor.

Bir an susuyor bütün doğa-silahlar, sanki bir orkestra şefi dur işareti vermiş.

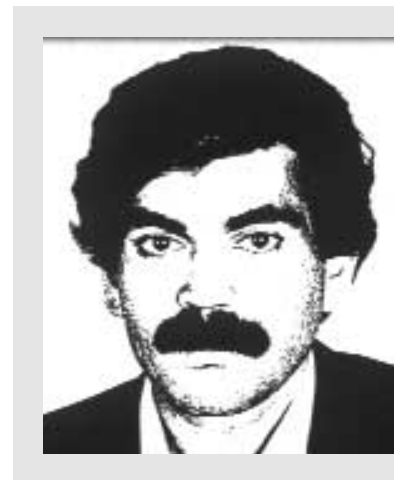
Başımı gökyüzüne kaldırıyorum, güneşin gülümsemediğini mavinin donuk olduğunu hissediyorum. Düşman mevzisi yönünde görünen çiçekler boyun bükmüş gibi.

Bu ölüm sessizliği matem havası yoksa,

man pususunda. Sonra neler yapar bu narin, güzel bedenine alçaklar.

Hayır ölüm ağırlığı bu, kaldıramıyorum seni. Oturur pozisyonuna ise büyük çabayla ancak getirebiliyorum. Sırtımı bir ağaca dayıyorum. Sanki yaşıyorsun. Gözlerin aynı güven ve tebessüm ile dolu bakıyor. Bir de şakağından akan kan olmasa... (...) Kurşun yağmuru altında kınından çıkarıyorum bıçağımı Parti'nin belgeleri, yoldaşımın yazıları kalmamalı düşmana. Kesiyorum yeleğimi omuzlarından. Bir hassas çocuk soyundurur gibi bedeninden ayırıyorum yeleği.. Kütüklük-cephane, bir tek toplu iğne kaptırmamalı düşmana. Kütüklüğün askılarına vuruyorum bıçağı. Uslu bir çocuk sevecenliğinde yaptıklarımı seyrediyor yoldaşım. Ve benimle gurur duyduğunu, en doğru olanı yaptığımı bakışlarıyla anlattığını hissediyorum. Kütüklüğünü de-yeleğini de çantama yerleştiriyorum. Çantamı omuzlarken yoldaşım seyrediyor.

"Uzaklaş-parçala bu çemberi. Acele çık

Mustafa Kalkan

1958 yılında Dersim'de dünyaya geldi. 1977-78 yıllarında Proletarya Partisi saflarında faaliyet yürütmeye başladı. 1982'de gittiği bir görev yerinde tutuklanarak Elazığ Hapishanesi'ne konuldu. Hapishanedeki aralarında Mehmet Zeki Şerit'in de bulunduğu yoldaşlarıyla birlikte firar eden Mustafa Kalkan, uzun bir dönem gerilla olarak mücadelesini sürdürdü. Mustafa Kalkan bazı özgül durumlarından kaynaklı yurtdışına çıktı. Yurtdışındayken 17 Temmuz 1993'te geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

“İşçi sınıfının evladı Dimitrov”

Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Georgi Dimitrov, 2 Temmuz 1949'da Moskova'da hayata gözlerini yumdu. Sovyetler Birliği Komünist Partisi Dimitrov'un ölümü üzerine yayınladığı bildiriye O'ndan uluslararası işçi hareketinin en büyük temsilcilerinden biri olarak sözetti.

“Bir defasında Dimitrov için bir tutuklama emri getirmişlerdi. Dimitrov Sofya yakınlarında Nadeşta köyünde konuşuyordu. Küçük okuma odası tıklım tıklım doluydu. İnsanlar havasızlıktan boğulacak gibiydi. Dimitrov, fabrikalarda kadınları ve çocukları çalıştırmamanın vücut ve ruh sağlığını bozduğunu anlatıyordu. Dimitrov konuştuğu sırada okuma odasını sarmış olan polis, içeriye girmek istiyordu. Fakat halk kapıya öylesine yaslandı ki açamadılar. Kafası işleyen bir polis, evin çevresini dolaşıp pencereye tırmandı içeri atlamak için. Fakat demir parmaklık vardı. Bunu görünce: “Georgi Dimitrov, kes konuşmanı!” diye bağırdı.

Dimitrov camı kırılmış pencereye

öfkeyle yüzünü bastıran polise bakıp alnını kırıştırdı ve konuşmasını sürdürdü Polis: “**Georgi Dimitrov, kes konuşmanı!**” diye yine bağırdı.

Dimitrov: “Biraz sabırlı olun, bayım!” cevabını verdi. “**Bu gördükleriniz beni dinlemek için geldiler. Sözlerim bitince susarım.**”

Pencerede ikinci bir yüz daha belirdi.. Yukarıya burulmuş kocaman bıyıklı surat, ötekenden daha da öfkeli bakıyordu. Polis iki eliyle zorluyordu parmaklığı koparmak için. Beceremeyince kalın sesiyle böğürdü: “Georgi Dimitrov, kanun adına seni tutukluyorum! Eller yukarı! Duyuyor musun?”

Dimitrov: “Duyuyorum” diye cevap verdi. “Fakat bay komiser, konuşmamı bitirinceye kadar biraz sabırlı

olun! O zaman kendiliğimden çıkarım buradan. Görüşmek isterseniz beklemek lütfunda bulunun!”

“Ateş edeceğiz.”

“Ateş etmeniz hiç de gerekli değil baylar! Azıcık daha sabır!”

Camları kırık pencereden içeri uzanan başların sayısı dördü bulmuştu. Dimitrov konuşmasını sürdürdü. Polisler biraz yatışmışlardı... Pencereden çekildiler ve konuşmanın sonunu beklediler.

Dimitrov'un konuşması uzun sürdü. Kocaman bıyıklı komiser yine öfkelenildi. Pencereye tırmandı yine; kesin kararlıydı... Tabancasını çekip konuşmacıya yöneltti.

“Georgi Dimitrov susacak mısın, yoksa?... ”

Konuşmacı bir an susup tabancanın namlusuna baktı.

Polis, gözlerini konuşmacıdan hiç ayırmadan baktı, gözlerini kırıştırdı ve bir daha baktı... Kürsüde bir başkası konuşuyordu. Gözlerini ovaladı ve arkadaşlarına dönüp: “Şu konuşan Dimitrov mu başkası mı? Siz ne diyorsunuz?” diye sordu.

Polislerin ağzı açık kalmıştı; Evet konuşan Dimitrov muydu değil miydi?

Tam bu sırada konuşmacının seslendiği duyuldu:

“Bay komiser, Dimitrov gitti. Onu

arıyorsanız burada bulamazsınız!”

“Yalan söylüyorsun, Dimitrov sensin!”

“Kimliğimi göstereyim size.”

“Ne zaman gitti Dimitrov? Az önceye kadar konuşuyordu.”

“Ben ikinci konuşmacıyım. Dimitrov konuşmasını bitireli çok oldu.”

“Öyleyse bunun cezasını sen çekeceksin!”

“Eh isterseniz beni tutuklayın! Dimitrov değilim ben. Burada vakit yitireceğinize onu arasanız daha iyi olur. Sokakta rastlarsınız belki!”

Salondakiler güldüler.

Polis elinden kaçırdığı Dimitrov'u günlerce aradı...” (Kamen Kalçev'in “İşçi sınıfının evladı Dimitrov” adlı kitabından..)

18 Haziran 1882'de dünyaya gelen Georgi Dimitrov, 2 Temmuz 1949'da Moskova'da yaşama gözlerini yumdu. Sovyetler Birliği Komünist Partisi Dimitrov'un ölümü üzerine şu bildiriye yayınladı:

“Uluslararası işçi hareketinin en büyük temsilcilerinden biri, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu Başkanı, Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri, yoldaşımız ve kardeşimiz Georgi Mihailov Dimitrov, Moskova yakınında Boroviça sanatoryumunda öldü.”

Tarihten notlar...

4 Temmuz 1776: ABD Bağımsızlık bildirgesi yayınladı.

14 Temmuz 1789: Büyük Fransız devrim gerçekleşti.

14 Temmuz 1889: II. Enternasyonal kuruldu.

17 Temmuz 1936: İspanya iç savaşı başladı.

15 Temmuz 1922: Japonya Komünist Partisi kuruldu.

4 Temmuz 1941: Yugoslavya Nazi işgalcilerine karşı partizan savaşı başlattı.

5 Temmuz 1995: HEP Diyarbakır İl Başkanı Vedat Aydın katledildi.

12-14 Temmuz 1991: İstanbul Nişantaşı'nda Devrimci Sol önder ve militanlarından **Niyazi Aydın**, **İbrahim Erdoğan**, **Hasan Eliuygun**, **Z. Eda Berk**, **Ca-vit Özkaya**, **Bilal Karakaya**, **İbrahim Elçi**, **Yücel Şimşek**, **Nazmi Türkcan** ve **Ömer Coşkunpınar** polisler tarafından katledildi.

14 Temmuz 1995: Hapishanelerdeki PKK'li tutsaklar 6 maddeden oluşan bir liste ile TC'nin Cenevre Sözleşmesi'ne uymasını isteyerek Açlık Grevi başlattılar. Çeşitli kitle örgütleri ve partilerin de desteklediği AG'de **Fesih Beyazçiçek**, **Gülnaz Bağüstani**, **Remzi Altıntaş** ve **Latife Kaya** şehit düştü.

Tecavüz eylemlerle protesto edildi

19 Haziran 2003 tarihinde DEHAP İstanbul Kadın Kolları Yöneticisi Gülbahar Gündüz'ü kaçırarak, çeşitli işkencelerden geçiren ve tecavüz eden polis, bu olayı kınamak isteyen kadınlara da polis köpeklerini saldırttı. Saraçhane Parkı'nda toplanan kadınlar polisin aynı saldırısı ile karşılaştılar.

TC'nin "demokratik" uyum paketi açıklamaları ardı ardına devam ederken baskı ve sindirme terörü de tüm hızıyla devam ediyor. "Demokratikleşme" tartışmaları hız kazanmaya devam ededursun işkencelerin, yargısız infazların, kaçırımların, gözaltında işkence ve tecavüzlerin, gerilla cesetlerine yapılan işkence haberlerinin ardı arkası kesilmiyor. R.Tayyip Erdoğan'ın valilerini toplayıp "artık işkence olaylarını duymak istemiyorum" açıklamalarından çok değil sadece birkaç gün sonra İstanbul'un göbeğinde DEHAP İstanbul Kadın Kolları yöneticisi Gülbahar Gündüz polisler tarafından kaçırılarak tecavüze uğradı. Ve "demokratikleşen" ülkenin asıl yüzü de Gündüz'e "yöntem bundan sonra bu" ifadeleri ile gösterildi. Tecavüze uğrayan Gündüz'ün sırtı ve bacakları da polisler tarafından metalle çizilerek yüzünde sigara söndürüldü. Yaşanan bu vahşeti protesto et-

kadınlara burada da müdahale eden polisin tartakladığı kadınlardan bazıları aldıkları darbelerden dolayı bayıldılar.

Gülbahar Gündüz'e yönelik gerçekleştirilen saldırı Diyarbakır'ın yanısıra Batman, İzmir, Adana, Mersin ve Konya'da da protesto edildi. Yapılan açıklamalarda bu saldırının tüm kadınlara ve demokrasi güçlerine yönelik olduğu vurgulanırken, saldırıyı gerçekleştirenlerin bir an önce bulunması, yargılanması talebi haykırıldı.

Ayrıca yine Eskişehir'de Emek, Barış ve Demokrasi Bloku tarafından yapılan basın açıklamasıyla saldırı kınandı.

SOKAKTA KADINA KÖPEK İŞKENCESİ

DEHAP İl Kadın Kolları yöneticisi Gülbahar Gündüz'ün kaçırılıp işkence görmesini ve tecavüze uğramasını protesto eden kadınlara polis, köpeklerini saldırttı.

dınlar hesap soruyor, bizden alınanları geri almak için mücadeleyi yükseltiyor. Kadınlar dünyayı güzelleştirmeye aday; kadınlar sevgiyi, barışı, adaleti aradı ve buldu. Şimdi bunları yayma zamanı. Herkes şunu iyi bilmeli ki başım dik, onurum ise tertemiz. Bunlar hissettiklerimin binde biridir ve dünyadaki bütün kadın arkadaşlarımla paylaşmak istedim. Kısa bir süre sonra kucagımda güller, gözlerimde gündüzün aydınlığı, yüreğimde baharın tazeliği ve kardelenin asiliğiyle aranızda olacağım."

KADINLAR ONURLARINA SAHİP ÇIKIYOR

23 Haziran 2003 tarihinde Sultanahmet Adliyesi'nde biraraya gelen kadınlar önce kendi el yazılarıyla dilekçe yazdılar. 10 kişilik grup suç duyurusundan önce grup adına bir kadın basına konuşma yaptı.

Konuşmasında "Gülbahar Gündüz'e yapılan saldırı bütün kadınlara yapılmıştır. Yapılanı kınıyoruz ve sorumluların bulunup yargılanmasını istiyoruz" dedi.

Daha sonra hep birlikte savcılığa verilen dilekçe sonrasında grup sessizce dağıldı. (İstanbul)

Gülbahar Gündüz

kirli oyunları oynuyorlar" dedi.

MEŞALELİ YÜRÜYÜŞ

20 Haziran Cuma günü akşam saat 20:00 civarında çeşitli siyasi partiler, dernekler ve demokratik kitle örgütleri bir araya gelerek Gülbahar Gündüz'e uygulanan işkenceyi ve tecavüzü meşaleli yürüyüşle protesto etti. Burada katılımcılardan biri basın metnini okudu. Metinde "egemenler düzenlerini ve sınıfsal çıkarlarının sürekliliğini sağlamak amacıyla her türden zoru kullanarak gelmişlerdir. İşkence bu zor araçlarından sadece biridir" dedi. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı yürüyüş "Katil polis hesap verecek", "Hepimiz Gülbaharız", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları ile bitirildi. (İzmir)

SAMSUN

Samsun'da Emek Barış ve Demokrasi Bloku Bileşenleri Gülbahar Gündüz'e yapılan işkenceyi protesto ettiler.

21 Haziran Cumartesi günü EMEP binası önünde gerçekleşen eylemde yaklaşık 50 kadın bir araya gelerek "Hepimiz kadınız, hepimiz Gülbaharız", "Kadınlar sokağa özgürleşmeye" vb. sloganlarla DEHAP İl Kadın Kolları Yöneticisi Gülbahar Gündüz'e yapılan işkence ve tecavüzü kınadılar.

Emek Barış ve Demokrasi Bloku adına konuşma yapan bir kadın temsilci "AB için yol haritası çizildiği, demokratikleşme paketlerinin peşpeşe meclisten geçtiği, Adalet Bakanı Çiçek'in 'Türkiye'de işkence bitti' dediği bir süreçte Kürt sorununda demokratik ve adil çözümü ve toplumsal barışı isteyen, bunun için Bingöl'de 'Barış Masası' kurmaya çalışan kadınlar saldırıya uğruyor. Gülbahar Gündüz kaçırılarak ağır işkenceye ve tecavüze maruz kalıyor" dedi.

İşkenceci polislerin hem işkence suçundan hem de tecavüz suçundan yargılanması gerektiğini vurgulayan konuşmacı "Gündüz'e ve genelinde tüm kadınlara uygulanan cinsel tacizi ve tecavüzü şiddetle kınıyoruz" diyerek konuşmasını bitirdi.

mek için sokağa dökülenlere verilen yanıt ise tam da "AB yolundaki" Türkiye'ye yakışır tarzdaydı. Gülbahar Gündüz'ün kaçırılarak tecavüze uğramasının kamuoyuna yansımalarının ardından protesto eylemlerine başlayan birçok kurum ve kuruluşta saldırıda bulunuldu. İlk saldırı işkence ve tecavüz olayının yaşanmasının hemen ardından suç duyurusunda bulunmak için İstanbul Gazi karakoluna gidildiğinde yaşandı. Suç duyurusu dilekçesi vermek istendiğinde alınan yanıt "kurumumuzu karalıyorsunuz. Olayı JITEM de yapsa polis yaptı diyor-sunuz. Bu suçlamaları kabul etmiyoruz" yönünde olmuştur. Zorla verilen suç duyurusu dilekçesi savcılığa ne kadar zaman içerisinde iletilir, ne kadar zaman içerisinde işlem yapılır sorusunun yanıtını, gösterilen tavırda yanıt bulmak mümkün.

Gündüz'e yapılan saldırı ilk olarak 17 Haziran günü Diyarbakır'da yapılmak istenen eylemle protesto edilmeye çalışıldı. Diyarbakır'da PJA, DEHAP, Özgür Parti ve EMEP'in yapmak istediği eylem polisler tarafından engellendi. Yarım saat oturma eylemi düzenleyen kadınlara müdahale eden polis eylemi gerçekleştirmelerine izin vermedi. DEHAP Diyarbakır İl Örgütü önünde eylemlerini gerçekleştirmek isteyen

21 Haziran Cumartesi günü olayı protesto etmek amacıyla Fatih Saraçhane parkında toplanan bir grup kadına polis cop, dipçik yanı sıra köpeklerle de saldırarak birçok göstericinin yaralanmasına neden oldu. Onlarca göstericinin gözaltına alındığı basın açıklamasında saldırıların sorumluları hakkında bir işlem yapılmadı.

Yaşadığı korku dolu dakikaları anlatan Beyaz Bilgin, "polis, köpeği serbest bırakarak üzerime saldı. Köpek bacağıma, kolumu, sırtımı, göğsümü defalarca ısırıldı. Polis ise üzerimdeki kanı görene kadar köpeği geri çekmedi. O sırada bize küfür de ediyorlardı ve amirleri sürekli 'vur' emri veriyordu" dedi.

Konuyla ilgili yazılı bir açıklama yapan Gülbahar Gündüz, şunları kaydetti:

"Tüm kara kışlara rağmen kadınlar baharlaşıyor. Benim içimde bir gül açmış ve bu gülün dikenini içimi acıtıyor. Ama bu, buruk bir acı değil. Aksine kinimi, öfkemi ve mücadeleye olan bağlılığımı kamçılıyor. Kadınlar sokakta, kadınlar yılların suskunluğunu haykırmakta, ka-

BURSA

Gülbahar Gündüz'e yönelik işkence ve tecavüz DEHAP Bursa İl Örgütü tarafından 18 Haziran 2003 tarihinde Bursa Adliyesi önünde basın açıklaması ile protesto edildi.

Açıklamayı DEHAP İl Başkanı Nizam Kaplan okudu. Kaplan'ın konuşması sırasında kitle "Cinsel saldırıya hayır", "Kadına uzanan eller kırılсын", "Pişman değiliz onurluyuz", "Zindanlar boşalsın analar ağlamasın" gibi sloganlar attı.

İZMİR

İHD İzmir Şubesi 19 Haziran Perşembe günü DEHAP İstanbul Kadın Kolları Yöneticisi Gülbahar Gündüz'e tecavüz edilmesini şube binası önünde yapılan bir basın açıklaması ile protesto etti. Basın metnini İHD İzmir Şube Sekreteri Mihriban Karakaya okudu. Karakaya "Tarihi ters çeviremeyeceklerini fark edemeyen karanlık beyinler yine hep uyguladıkları 'bildik'

İnce Memed Kitabevi açıldı

Devletin insanları birbirinden koparmaya, yabancılaştırmaya, kendi kültüründen uzaklaştırmaya çalıştığı bu süreçte bu kültürde ısrarcı olmak ve savunmak, kirletilmeye çalışılan tüm değerleri sahiplenmek önemlidir.

Sistemin halkı örgütsüzleştirmeye, yozlaştırmaya, kendi potasında eritmeye çalıştığı bu süreçte bu saldırılara karşı her cepheden yanıt olabilmek için atılan adımlar önemlidir. Bu anlamda halka kendi ilerici değerlerini benimsetme ve kavratma amacıyla Adana'da **İnce Memed Kitabevi** açıldı. **22 Haziran 2003** tarihinde yapılan açılışta ilk konuşmayı **Alev Haral** yaptı. Haral yaptığı konuşmada "**Çukurova'nın sahiplenici gücünü omuz başımızda hissederek yürüdüğümüz yoldan vazgeçmeyeceğimizi, sizlerle bu zorlukları aşacağımızı yinelemek istiyoruz. İnce Memed ismi bildiğiniz gibi**

Çukurova'nın halk kahramanları arasındadır" dedi. Konuşmasına devam eden Haral; "**İnce Memed tüm bu kuşatılmışlığa rağmen iyiden, güzelden, doğrudan yana, kültürümüzün ilerici yanlarını benimseyen, geliştiren ve geleceğe taşıyan gerici yoz kültüre karşı isyan bayrağını kuşanarak bunu ilke olarak önüne koyduğu içindir ki, kirletilmeye çalışılan tüm kan, can bedeli değerlerimize sahip çıkmaktadır**" şeklinde sözlerini noktaladı. Açılış konuşmasının ardından Hasan Hüseyin'in **Yolcu** şiiri okundu. Ardından Adana **Halkevleri** müzik grubu güzel parçalarıyla progra-

ma katkı sundu. Grubun sunduğu dinletinin ardından açılışa gönderilen mesajların okunulmasıyla programa devam edildi. **Tohum Kültür Merkezi** gönderdiği mesajda; "**Açılışını yapmakta olduğunuz İnce Memed Kitabevi'nin Çukurova'nın kültürüne anlamlı ve etkin katkılar sunacağı inancıyla emeği geçen tüm dostları Tohum coşkusuyla selamlıyoruz**" dedi. Mesajın ardından programa kısa bir ara verilerek sohbetler eşliğinde ikramlar sunuldu. Verilen aranın ardından programa **Mersin Eğitim-Sen müzik grubunun** söylediği halk türküleriyle devam edildi. Ardından yine gönderi-

len mesajlar okundu. **Umut Yayımcılık** çalışanları gönderdikleri mesajda "**sizinle daha güçlü ve daha anlamlı cepheleer yaratacağımıza inancımızı bilerek, bu bereketli toprakların anti-empyralist ve anti-feodal mücadelesine yeni bir soluk katacağımıza inanıyoruz**" dedi. Bunun yanı sıra **Devrimci Demokrasi Gazetesi**, **Sosyalist Demokrasi Partisi**, **Çukurova Kültür Merkezi**, **Şakirpaşa İşçi Kültür Evi** ve **Yeni Demokrat Gençlik** de mesajlarıyla açılış selamladılar. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı açılış saat 19:30 sıralarında son buldu. (Mersin)

DEVLETİN "DEMOKRASİ" OPERASYONU

18 Haziran tarihinde sahnelenen "**Gavara**" isimli oyunun başına gelenler devletin Kürt düşmanlığının sadece küçük bir yansımasıdır.

"**Demokratikleşiyoruz**" çığlıkları atan devletin böyle bir sorununun olmadığı şu ana kadar yaşanmış ve yaşanmaya devam eden pek çok pratikte kendisini ortaya koymaktadır. Tarihi boyunca Kürt kimliğini imha etmeye çalışan, bunu başaramayınca da inkar ederek yok etme yoluna giren devletin, Kürt ulusu ve emekçilerine karşı yürüttüğü "**En iyi Kürt ölü Kürt'tür**" politikası değişmeyen tek gerçekliktir.

İstanbul-Hakkari Sanat Buluşması çerçevesinde **Tiyatro Oyuncuları'nin** sahnelemek istediği "**Gavara**" isimli oyunun dekorunun "**suç unsuru**" teşkil etmesi ve ihbar sonucu baskının yapılması devletin hücrelerinde barındırdığı "**Benim gibi düşünmeyenler yaşayamaz**" zehirinin bir ürünüdür.

Gözaltına alınan sineklikten sonra ifade vermek üzere çağrılan oyunun yönetmeni ve oyuncusu **Mahir Günşiray'a** sorulan sorular ise devletin "**suçlu**"nun peşini asla bırakmayacağını bir örneği daha.

"**Sinekligi kim astı?**", "**Bu renkleri kullanmanızın amacı neydi?**" sorularını soran hakim, devletin Kürt düşmanlığının bir örneğidir.

(Ankara)

Ahmedê Xani'den Cigerxwin'e Kürt Edebiyatı paneli

2. Doğubeyazıt Kültür Sanat ve Turizm Festivali çerçevesinde 'Ahmedê Xaniden Cegerxwine Kürt Edebiyatı' konulu panel düzenlendi. Kutlu Aktaş Salonu'nda saat 10.00'da düzenlenen paneli İstanbul Kürt Enstitüsü Başkanı **Şefik Beyaz** yönetti. Kızıltepe Belediye Başkanı Cihan Sincar ile yaklaşık 300 kişinin izlediği panele **Felât Dilgeş**, **Kerem Soylu** ile **Osman Özçelik** konuşmacı olarak katıldı.

'XANI MÜZESİ KURULSUN'

Kerem Soylu, panelde Ahmedê Xani'nin yaşamı ve tarihteki yeri üzerinde durdu. Xani'nin Kürt Edebiyatı'na kazandırdığı eserlere ilişkin bilgi veren Soylu, dünyada birçok aydın ve yazarın Xani'nin yaşamını ve eserlerini araştırdığına dikkat çekti. Genelde Kürtler özelde de Doğubeyazıtlılar için Xani'nin önemli olduğunu belirten Soylu, Doğubeyazıt'ta Xani Müzesi kurulması gerektiğini ifade etti.

Osman Özçelik de panelde, Cigerxwin'in yaşamı ve şiirleri hakkında bilgi verdi. Özçelik, şunlara dikkat çekti: "Cigerxwin iki peygamberi olduğunu söylemiş. Bunlardan biri Ahmedê Xani birinin de Melaê Cıziri olduğunu dile getirmiş. Nedenini ise şöyle açıklıyor; 'Çünkü bunlar ne asker, ne kahraman, ne de padişahı, sadece Kürt Edebiyatı ve Kürt dili üzerinde kafa yormuş ve eser vermiş insanlardı.'"

Felât Dilgeş de, panelde yaptığı konuşmada, Xani'nin Kürt aşkı ve Kürt sevgisi üzerine eserler verdiğini söyledi.

(DIHA)

"BURJUVA DÜĞÜNÜ"

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin Sivas katliamının 10. yıl etkinlikleri çerçevesinde bir hafta boyunca sahnelenen oyunlardan biri olan "**Burjuva Düğünü**" 19 Haziran 2003 tarihinde **Ankara Sanat Merkezi'nde** izleyici ile buluştu.

Oyun öncesinde Pir Sultan Abdal Kültür Derneği adına yapılan konuşmada Sivas katliamından söz edilerek bu katliamların Ulucanlar ve 19 Aralık ile devam ettiği, failerin bulunmamasının mümkün olmadığı belirtilerek adli makamlara "**görevinizi yapın**" çağrısı yineleni. Ayakta alkışlanan konuşmadan sonra oyun geçildi.

Oyun; bir ailenin düğün gecesi düzenlediği eğlencede yaşananları oldukça hareketli ve komik bir üslupla ele alıyor. **Bertolt Brecht** tarafından yazılan oyun, burjuvazinin dünyaya bakış açısını, yaşam tarzını, ilişkilerini tüm çıplaklığı ile gözler önüne seriyor.

Bir masa ile etrafındaki sandalyeler ve bir dolaptan oluşan mekanda oyuncuların mimik ve jestleri ön plana çıktı. Oyunda gelin ile damat, misafirler ile konuk erkekler ve gelin, damat ile misafir kadınlar arasındaki ilişkilerle burjuvazinin üretimden kopuk, ikiyüzlü, bencil, çıkarıcı ve ihanet dolu yaşamının ayrıntıları komik bir dille oldukça başarılı bir şekilde sergilendi. Oyuncuların mimiklerindeki başarı ve ustalıkları hissettirilmek istenen duyguları izleyiciye ulaştırabildi.

Oyunun başında sahte bir mutluluk havası eserken ilerleyen bölümlerde ise konuklar ile ev sahipleri birbirlerine sataşmaya ve gerçek duygularını ifade etmeye girişiyorlar. Gelinin aslında hamile olduğu, öncesinde birçok erkekle beraber olduğunun ortaya çıkması, masa ve sandalyelerin kırılması herkesin gizlediklerini başkasına karşı kullanması ile oyunun sonlarına doğru konuklar ve evli çiftler birbirine giriyor.

Damat gelini konuk kadınlarla aldatma çabasında iken gelin de damadı diğer erkeklerle aldatıyor. Her çiftin bir diğerini aldattığı oyun tam bir ikiyüzlülük tablosu çiziyor yani.

Burjuvazinin üretimden kopuk bir yaşam sürdürdüğünü bir masa ve sandalyeyi bile üretmediğini, asalaklığını göstermesi açısından masa ve sandalye bağıntısı üslupla birleşince ilgi çekici bir görüntü oluştu.

Oyun içinde petrol tekellerinin sahte özgürlük ve demokrasi söylemlerine de şarkılar ve dans eşliğinde yer verildi.

Finalde ise kendi yaptıkları yatağa uzanan çiftler, değer yargıları ve dünya görüşleri ile birlikte yatak kırılarak yere devrildiler.

(Ankara)

7. Konferans yönelişimizle yürüyüşümüz daha güçlü adımlarla ilerliyor!

FEDA RUHUMUZ ŞEHİTLERİMİZLE DAHA DA HARLANIYOR!

BÜLENT ERTÜRK

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşan bildiriye haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayımlıyoruz.

Çeşitli milliyetlerden Emekçi Halkımız;

Partimiz 7. Konferansı ile geçmişinin değerlendirmesini yapıp, olumsuzluklarını mahkum eden, olumluluklarını ise daha da büyütecek bir süreç içerisine girmiştir. Bölgemizde Parti ve Ordu güçlerimiz, partimizin yönelimini somuta uygulamak için çeşitli plan ve programlar oluşturmuşlardır. 7. yönelişimizin kendileri açısından tehlikesini algılayan faşist TC, Karadeniz Bölgesi'nde üç tugaylık güçle kapsamlı operasyonlar başlatmıştır. İki aya yakındır devam eden operasyonlarda Tokat, Sivas, Giresun, Ordu illerinin çeşitli yerlerinde TİKKO savaşçıları ile faşist TC güçleri arasında çok ciddi çatışmalar yaşanmıştır. Bu çatışmalarda üç yoldaşımız şehit düşmüş, üçü ise düşmanın eline geçmiştir. Düşmanın kesin kayıpları hakkında bilgimiz yoktur. Düşman, kayıplarımızı oldukça abartılı ve çarpıtarak verirken, kendi kayıpları hakkında bilgi vermemektedir.

Yaşanan çatışmalar şunlardır:

3 Mayıs 2003: Tokat'ın Reşadiye ilçesi Kabasal mevkiinde yaşanan çatışmada herhangi bir kaybımız yoktur.

16 Mayıs 2003: Tokat'ın Almus ilçesi Türk Tomarası (Arısu) köyü Kayaboynu mevkiinde pusu sonucu gerçekleşen çatışmada **Süheyla** kod adlı **Emel Kılıç** yoldaşımız şehit düşmüştür.

21 Mayıs 2003: Giresun'un Yaylıdere ilçesi Akpınar köyü kırsalında çıkan çatışmada, iki yoldaşımız yaralanmıştır.

22 Mayıs 2003: Giresun'un Bulancak ilçesi Eğricalan mevkiinde pusu sonrası çıkan çatışmada, **Duran** kod adlı **Murat Arıca** ve **Rıza** kod adlı **Bülent Ertürk** yoldaşlar katledilmiştir.

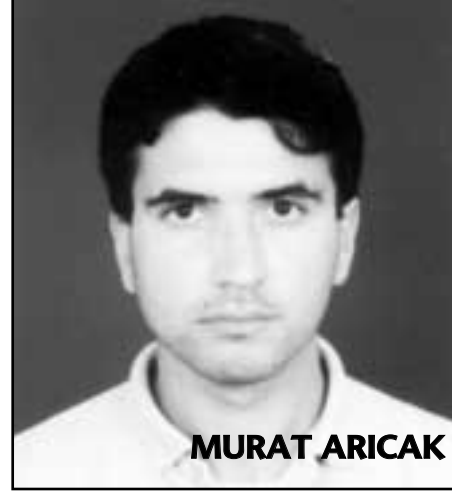
Bu arada Ordu ve Sivas illerinde düşmanla daha küçük çaplı karşılaşmalar yaşanmıştır. Öte yandan güçlerimize yönelik olduğunu sandığımız Tokat'ın Reşadiye ilçesindeki bir operasyonda DHKP-C savaşçıları iki devrimci şehit düşmüştür.

Şehit yoldaşlarımız şunlardır:

Emel Kılıç (Süheyla) yoldaş: 1979 yılı Dersim'in Ovacık ilçesi doğumlu, Kürt ulusuna mensup, alevi kökenli demokrat bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Aile çevresinde devrimci düşüncelerle tanışmıştır. Erzincan Hemsirelik Meslek Li-

sesi'nde okurken Kürdistan Bölge Komitesi altında örgütlü yaşama başlamıştır. Erzincan'da Partimize yönelik yapılan bir operasyonda tutsak düşmüştür. Erzurum Hapishanesi'nde 7 ay tutsak kalmıştır. Çıktıktan sonra ailesinin tüm baskı ve engellemelerine karşın devrimci mücadeleden kopmamış kısa bir süre sonra partiye bağ kurup görev almıştır. Bu süreçte okulunu bitirip hemşire olmuştur. Mahkeme sonuçlanıp aranır duruma düştüğü için illegal parti faaliyetine geçmiştir. Marmara Bölge Komitesine bağlı semt faaliyeti yürütmüştür. Gerilladaki sağlıkçı ihtiyacı doğrultusunda 2000 yılında gerilla alanına çekilmiş böylece çok istediği gerillaya katılmıştır. Her ne kadar sevmese bile, Umut İl yoldaştan boşalan sağlıkçılık görevini üstlenmiştir. Şehit düşene kadar gerilla yaşamı süresince defalarca düşmanla çatışmaya girmiştir.

Kadının toplum içindeki durumu, feodal sistemin kadın üzerindeki çirkefliliğini yaşayarak görmüş olan yoldaş, kadının özgürleşmesinin saflarımızdaki mücadeleyle gerçekleşebileceğini en iyi kavrayıp, mücadeleye katılarak kanıtlayan yoldaşlarımızdandır. Geleneksel kadın kimliğinden kadının kendini tanımlayış tarzından, kadının geleneksel düşünüş dünyasından kurtulma-

MURAT ARICAK

ya çalışan ve bunu büyük oranda başarmış yoldaşlardandır.

Yoldaşlara bağlılık, düşmana kin, bir dizi sorun ve yetmezliğe rağmen bunları aşma cüretinin adıdır Emel Kılıç yoldaş.

Emel Kılıç, 7. Konferans sonrası ilk şehididir. Emel Kılıç yoldaş şehit düştüğünde TKP/ML ileri sempatizanı, TİKKO alt komutanlarından Bölge Sağlık Komitesi Sekreteriydi.

Murat Arıca (Duran) yoldaş: 1971 Malatya doğumlu Türk ulusuna mensup sünni mezhebi kökenli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Yoldaş araştırmacı, sorgulayıcı bir kişiliğe sahipti. Bulduğu çevre dolayısıyla dini tarikatların içinde yer almış, Büyük Birlik Partisi Gençlik Kolları'ndayken sorgulamasının sonucunda dini tarikatların, BBP'nin birer aldatmaca olduğunu görmüştür. Mühendislik Fakültesinde okurken partimizin düşünceleriyle 1993 yılında TMLGB aracılığıyla tanışmış ve örgütlü yaşama katılmıştır. Bu süreçte okulunu bitirip maden mühendisi olmuştur.

Bundan sonraki yaşamında düzen içi bir yaşamı değil mücadeleyi tercih etmiştir. Partideki 94 darbe sonrası bir dizi bırakmaların olmasına karşın mücadelede ısrarını sürdürmüştür. Legal alanda çalıştığı süreçte Murat yoldaş, iki defa tutsak düşmüştür. Daha sonra Marmara Bölge Komitesi altındaki değişik alanlarda görev almıştır. 1999 yılında TİKKO'ya katılmıştır. Gerilla mücadelesinde zorlukları aşmada kararlı ve ısrarlı bir duruş sergilemiştir. Düşmanla defalarca çatışmaya girmiş ve düşmana kayıplar vermiştir.

Murat yoldaş parti kararlarının yaşama geçirilmesinde kararlılığın, yoldaşlara bağlılığın, mücadelede ısrarın adidir.

Murat yoldaş şehit düştüğünde TKP/ML orta sempatizanı, TİKKO savaşçısıydı.

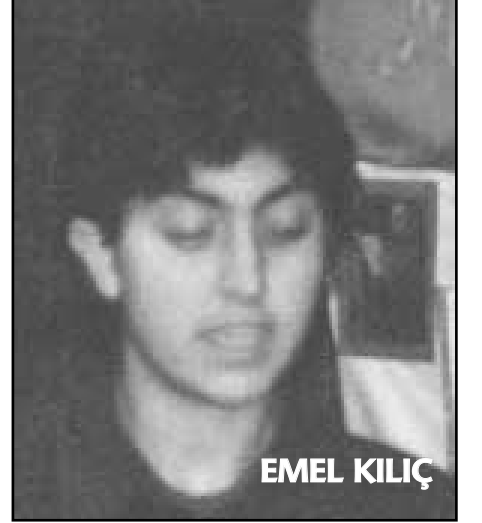
Bülent Ertürk (Rıza) yoldaş: 1975 yılı Sivas'ın İmranlı ilçesi Kabaktepeler köyü doğumlu Kürt ulusuna mensup alevi kökenli yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Koçgiri'nin isyan geleneğini barındıran yoldaş, devrimci demokrat bir çevrede yetişmiştir. Partimizin bir taraftarıyken Çankırı eylemine yardım ettiği gerekçesiyle tutsak düşmüştür. Zindanlarda partimizle örgütlü ilişkiye geçmiştir. Eskişehir hapishanesinde haklarını almak için diğer bir yoldaşıyla birlikte ölüm orucuna başlamıştır. Ölüm orucunun zaferle sonuçlanmasından sonra Nevşehir Hapishanesine konulmuştur. Daha sonra 19 Aralık operasyonu ile Sincan F tipi hapishanesine götürülmüş ve oradan tahliye edilmiştir. Zindanlarda faşizmin yüzünü daha iyi tanıyan Bülent yoldaş, dışarıya çıktığında hiç tereddüt etmeden mücadeleden en ön saflarında yer almak istemiştir. 2001 baharında gerillaya katılmıştır.

Reformizmin savaş yorgunluğunun revaçta olduğu bir dönemde savaşta ısrarın adıdır Bülent yoldaş.

Bülent yoldaş şehit düştüğünde TKP/ML orta sempatizanı, TİKKO alt komutanlarından, üçüncü muntika komutanlık üyesiydi.

7. Konferansımızdan sonra ilk şehitlerimiz olan yoldaşlarımızın hesabını soracak, uğruna savaştığımız insanlığın kurtuluşunu er ya da geç gerçekleştireceğiz.

7. Konferansımızın kitle ile bütünleşmesini sağlayacak, halkımızı savaşın içine çekecek yönelimini algılayan faşist TC, bölgede çok kapsamlı operasyonlara girişmiştir. Amacı gerillayı marjinalleşmiş bir tarza hapsedmeye çalışmaktır. Gerilla buna düşmeyecektir. Kitlelere bilinç taşıma, örgütlenme faaliyeti olmadan düello tarzı bir savaşa tutuşmayacaktır. Bunun ilk adımları Tokat, Sivas, Ordu ve Giresun'da atılmaktadır. **Düşmanın güçlü olduğu askeri teknik zemin, halkla en üst boyutta bütünleşilerek aşılacaktır.** Ülkemizde emperyalistler ve yerli uşaklarının uygulamış olduğu programlar halkımızı her geçen gün daha da yoksullaştırmaktadır. Yoksulluğun Türkiye Kürdistanı dışında en yoğun yaşandığı yer Karadeniz Bölgesidir. Halkın

EMEL KILIÇ

öfkesinden korkan TC, devleti küçültme adına kırsaldaki bir dizi kurumunu kaldırırken bölgedeki askeri güçlerine her geçen gün bir yenisini eklemektedir. Son olarak Tokat'ta bir Bölge Komutanlığı (tugay) konumlandırılmıştır. Bu durum TC'nin gerçek niteliğini bir kez daha gözler önüne sermektedir. Avrupa Birliği, demokratikleşme vb. bir aldatmacadır. Gerçekte Türkiye'de değişen birşey yoktur.

TC, Osmanlı'nın katliamcı geleneğini sürdürmektedir. Kuyucu Murat Paşa'nın bizzat kendisi 5 yaşındaki çocuğu "yarın büyür başımıza bela olur" diye hunharca katleden insanlık düşmanı gelenek yine katledilen yoldaşlarımızın kafalarının ezilmesi, cesetlerine işkence yapılarak tanınmaz hale getirilmesiyle Osmanlı'nın torunları, dedelerinin katliamcı geleneğini sürdürdüklerini bir kez daha göstermiştir. Osmanlı aynı Osmanlıdır. Halktan korkmaktadır. Sömürüsünü devam ettirmek için halka karşı devamlı katliam ve baskı uygulamaktadır. Halkın en ileri kesimi olan devrimci ve komünistler ise bu baskı ve katliamdan ilk nasibini alanlar olmaktadır. Bütün bu gelişmeler göz önüne alındığında faşist TC'nin partimize ve ordumuza yönelik saldırıları anlaşılır olmaktadır. Faşist TC'nin 7. yönelişimiz karşısındaki saldırıları gerillanın halkla bütünleşmesinin gerekliliğini bir kez daha ortaya koymuştur. Bu saldırılar halkla bütünleşilerek aşılacaktır. Her türlü engelleme çalışmasına karşı 7. yönelişimizde ısrar ve kararlılığımız devam edecektir.

ŞAN OLSUN 7. KONFERANS YÖNELİŞİMİZİN İLK ŞEHİTLERİNE!

MAYIS AYI ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR!

**EMEL YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!
MURAT YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!
BÜLENT YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!
YAŞAYARAK YA DA ÖLEREK BİZ KAZANACAĞIZ, DEVRİM KAZANACAK!**

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, ÖNERLİĞİNDEKİ TİKKO, TMLGB!

**Türkiye Komünist Partisi/
Marksist-Leninist
Karadeniz Bölge Komitesi**

Haziran 2003

-Bize Emel'i anlatır mısınız? Ev hayatını, ilişkilerini, kişiliğini...

-Filiz Geçgin (teyzesinin kızı): Emel'i anlatmak zor. Özellikle bu süreçte daha da zor. Çünkü ölümün bu kadar yakın olduğu veya bu kadar yakından hissedildiği, ölümle bu kadar yakın olduğunu bilmek aslında biraz ürkütücü hepimiz için. Şu an yaşamayı gerektiğini düşündüğüm bir insan sonuçta. Çünkü Emel yaşamda çok sabırlı, inançlı, direngen, inatçı, umutları

Emel Kılıç'ın ardından... Emel Kılıç'ın ardından...

15 Mayıs 2003 tarihinde Tokat'ta şehit düşen Emel Kılıç'ı yaşamının belli bir kesitini birlikte geçirdiği akraba çevresine sorduk. Anlatılanlar Onun aile çevresinde de ne kadar sevilip örnek alındığını gösteriyor bize.

olan, yaşamda her zaman birşeyleri değiştirmeyi amaçlayan bir insandı. Ölümü birey olarak belki birçok şeyi bitirdi. Ama Onun ardılları için yaşamıyla mücadelede çok büyük katkıları olmuştur. Mücadele içindeyken de eminim ki çok büyük katkıları olmuştur. Çok fazla şeyi değiştirip dönüştürmüştür Emel. Ama ardılları için büyük umut kaynağı olmuştur. Mücadelenin doğasında vardır bu. Doğumlar da ölümler de olacaktır. Diyalektiğin kendisi budur zaten. Emel günlük yaşamında direngen bir insandı. Çok küçük yaşta beri arkadaşlarına ve topluma karşı çok duyarlı, okumaya çok düşkün, araştırma-inceleme meraklı kendi yaşatlarından farklı, biraz daha ileri biriydi. Tabi dönem dönem hataları olmuş olabilir, duygusal davranmış olabilir. Ama kendi yaşatlarına göre daha farklıydı, daha inançlı, daha kararlıydı. En azından yaşama karşı duruşu oldukça kararlıydı. Genel anlamda ılımlı, yardımsever, değiştiren, yardımcı olmaya yönelik biriydi. İnsanlar için birşeyler yapmaya çalışan, toplumu değiştirmeye çalışan ilişkileri

vardı. Zaten devrimci olmasından kaynaklı bu özellikleri daha fazlaydı. Tabi ki her konuda olduğu gibi ev hayatında bazı yönleriyle beni etkiledi. Düzenli, temiz, bakımlı yaşardı.

-Mücadele hayatına nasıl bakıyorsunuz?

-Mücadele şekli noktasında farklılıklarımız, çeliştığımız noktalar olabilir. Ama genel olarak aynı teoriyi savunuyoruz. Sonuçta pratiğimiz farklı olabilir. Ama ben de bu ideoloji doğrultusunda kendi yaşamıma müdahale etmeye çalışıyorum. Kendi yaşamım içerisinde yapmak istediğim şeyler var. Mesela geleceğin daha iyi olması, daha güzel, daha eşitçe, ezilenlerin olmadığı, insanların eşit çalışıp eşit kazandığı bir ülkenin varlığını istiyorum. Bunun için de mücadele etmek, Emel ve Onun ardıllarından öğrenmemiz gerekiyor. İnanç ve kararlılıkla mücadeleye sarıldığımız zaman o ülkeyi yaratmak hayal olmayacak. Bunu yapacak olan bizleriz. Biz bunu başarabiliriz. Ben buna inanıyorum.

- Teşekkür ederiz.

- Ben teşekkür ederim.

- Bize Emel'i anlatır mısın?

- **Kardeşi:** Ben kendimi bildim bileli Emel ablam hep üretken, araştırmacı, yerine göre tartışmacı ve doğal olarak da haklı bir kişiliğe sahipti. Kafasına koyduğunu yapan, deli dolu bir insandı. Bu yönleri ile zaten beni hep etkilemiştir. Ben de Onu örnek almaya çalışıyorum. Ama maalesef Onun kadar kararlı ve direngen olamıyorum.

- Cenaze törenindeki duygularını anlatır mısın?

-Aslında pek bir şey hatırlamıyorum. Sadece ölüm haberini aldığım dakikayı ve Onun tabutunu gördüğüm anı biliyorum. Ayrıca cenaze yıkandığında beni içeri aldılar. Sekiz seneden sonra Onun yüzünü ilk defa gördüm. Yüzü gene fotoğraflarındaki gibi tertemiz ve güzeldi. Sadece sağ omzunda uzun bir dikiş izi vardı. Ondan sonra zaten bana ne olduğunu bilmiyorum.

Bülent Ertürk'ün ardından... Bülent ardından...

Bülent Ertürk'ü ağabeyinin anlatımlarından dinledik...

Bülent'i anlatır mısınız?

-Abisi: Bülent çocukluğundan beri mücadeleyi seven bir insandı. Çalışmayı çok seven bir insandı. Büyüdüğü zaman da hep aynıydı insanları sevdi. Çok değerli bir insandı Bülent. Dergi okuyordu, haberleri dinliyordu. Her zaman günlük işlerini yapan bir insandı. Aile içerisinde çok sevilen bir insandı. Herkese anlatırdı, konuşurdu.

Mesela 97 1 Mayıs'ında İşçi Partisi'yle çatışmaya girilmişti. O kavga kafasına taş yemişti, kanıyordu. Ben kenarda oturuyordum geldi isyan etti. Dayanamadı sonra "benim arkadaşlarım, yoldaşlarım savaşırken ben oturmam" diyordu. Mücadeleyi bırakmayan bir insandı. İlkokulu köyde bitirdi. İstanbul'a 88-89 yıllarında geldi. Gebze'de çalışıyordu. Nerden baksan 10-15 yıllık mücadele hayatı var.

Hapishane sürecinden bahseder misiniz?

-99 yılında Çankırı olayından Eskişehir'e götürülmüştü. Kemal'le beraber. Eskişehir'de bayağı baskı görmüştü. Oradaki ülkücüler hep tehdit ediyorlardı. Her görüşe gittiğimizde "bizi burdan alırsın yoksa bizi öldürecekler" diyordu. Yemek alırken mafyaacılar tehdit ettiği için yemek yemiyorlardı. Açlık Grevi'ne girmişti. Ankara'da mahkemesi vardı. Kemal, Ölüm Orucu'nda ölüm sınırına gelmiş. Bütün yoldaşları bunlara destek verdiği için

hepsini Nevşehir'e naklettiler. Kemal bırakmıştı. Bülent'e demişler artık sizi sevk ediyoruz. Bırak Açlık Grevi'ni demişler. Bülent demiş "ben inanmıyorum. Kemal bırakmadan ben bırakmam" demişti. Nevşehir'e götürmüşlerdi. Her mahkemeye çıkarıldığında yolda işkence yapıyordu. Ama oradaki arkadaşlık, yoldaşlık bağlılıkları çok iyiydi.

19 Aralık operasyonundan Bülent Sincan F tipine götürülmüştü. Orada 2 gün kalmıştı. Mahkemede Bülent'e tahliye vermişlerdi. Gece saat 10:30'da bırakmışlar. Ankara'dan bir benzinliğe bırakıyorlar. Tabi o zaman çok işkence yapılmıştı. Sol gözü şişti. Bize hep anlatıyordu işkenceleri, baskıları. O "mücadeleyi devam ettireceğim benden bırakmamı istemem" derdi. Ben ziyaretine gidince bana hep "insanın, toplumun nasıl olduğunu öğren" derdi.

Evde oturup konuşuyorduk hep aynı yani. "Ben mücadeleden vazgeçmem doğru olan budur. Ben doğruyu yapıyorum" derdi..

Bülent hem duygusal hem insanları seven biriydi. İnsanlar tarafından da sevilirdi. Herkesle konuşurdu, herkese anlatırdı. Ben çok şeyden çekinirdim, konuşamazdım o beni açardı. Bana hep oku derdi. Kendini geliştire derdi. İşten gelirdi gece saat 02:00'ye kadar okurduk beraber yorulmak bilmezdi.

Kemal Ertürk'le arası nasıldı?

-Dışarıdayken çok iyiydiler. Hep beraber okur-

lardı, tartışırlardı, konuşurlardı her zaman çok iyiydiler. Hapishaneye girdikten sonra daha bağlı oldular. Çok acı paylaşırlardı birbirleriyle. İşkence, dayak olsun. Bülent İstanbul'da Kemal de Ankara'da yakalandı. Bülent'i Ankara'ya götürene kadar çok işkence yapmışlardı. Bülent anlatmıştı gözlerini bağlamışlar demişler amcanın oğlu Kemal de burda. Bülent inanmamış hiçbir şey söylememişti. Kemal'i dövmeye başlamışlar sesini duyunca birbirlerine sarılmışlar.

Aklına gelmeyecek işkenceyi yapmışlardı. Herşeyi beraberdi. Onunla açlık grevine başlamışlardı.

"Bütün yoldaşlarım bu yoldayken ben nasıl bırakırım bunu benden istemeyin" derdi. "Ben ölünce beni yoldaşlarım yanına gömün" derdi. Bunu bize açıklamıştı. "Bütün yoldaşlarım ayrım yapmadan onlar bu yolda ölürken ben sakin durmam eğer bu yolda bedel ödenecekse bu bedeli ben de öderim" dedi. En son lafı buydu. Sonra da bir daha haber alamadık. Haber vermeye gelenler kardeşini gözaltına almışlar, Bülent'i tanyor musun demişler. O da abim oluyor demiş. Sonra Elazığ'a cenazeyi almaya gittik. Aileye gittik. Önce inanmadılar, biz de Savcılığa gittik. Faksı gösterdik. Polat kod adlı Bülent Ertürk yazıyordu. Sonra aile ikna oldu. Mezarı teşhis etmeye gittik. Tabutu açıldığında Bülent'in işkencede sol üç parmağının kırık olduğunu gördüm. Bir de sol göğsünde şişlik vardı. Vücut

hep delik deşik edilmişti. Kolundan et parçası alınmıştı. Avuçlarında ise kurşun izleri vardı. Sonra yüzüne doğru gittim. İçime bir acı doldu. Bülent sanki abi benim diyordu. Neredeyse düşecektim tabuta sarılacaktım. Ama o adamların karşısında dimdik olmam gerekirdi diye düşündüm. Öyle oldum ben de. Sonra Bülent'in konuşmaları geldi aklıma. "Ben ölürsem başınızı dik tutun ağlamayın" derdi. Ben de öyle yaptım.

Cenaze töreninde neler yaşandı, nasıl geçti?

-Cenaze töreni Bülent'in istediği gibi geçmedi. Ama sağolsun dostları ve yoldaşları gelmişti. Mesela cenaze öncesi polis bizi arayıp "gelenler örgüt almayın" dedi. Biz de hayır örgüt değil, gelen herkes bizim misafirimizdir dedik. Son olarak Bülent'in dediği gibi mücadele devam ediyor ve edecek. Bedel ödemek gerekirse öderim demişti ve ödedi de.

Halk Ordusu Gerillası Bülent Ertürk toprağa verildi

21 Mayıs günü devletin Karadeniz kırsalında gerçekleştirdiği operasyonlarda **Giresun Bektaş Yaylası Ercaalan** mevkinde çatışmaya giren TİKKO gerillalarından **Murat Arıcak** ve **Bülent Ertürk** yaşamlarını yitirmişlerdi.

Devletin yaptığı ilk açıklamada yaşamını yitiren gerillalardan **Bülent Ertürk**'ün adı **Cem Karaca** olarak açıklanmış ve cenaze de **Cem Karaca**'nın ailesine teslim edilmişti. Ancak daha sonra parmak izlerinin polise iletilmesi sonucu şehit düşen gerillanın **Bülent Ertürk** olduğu anlaşılmıştı.

Bu gelişme bile Ertürk ailesine yine acı yaşatılarak; Bülent'in kardeşi gözaltına alınarak kendisine kardeşinin öldüğü söylenmişti.

Ertürk ailesi Cem Karaca olarak toprağa verilen oğullarının cenazesini Elazığ'dan alarak İstanbul Dudullu Mezarlığında yoldaşları ile birlikte toprağa verdi. Bu olay aynı zamanda gerilla cenazelerine yönelik işkencenin de ortaya çıkması anlamına gelmektedir. Zira cenazenin kime ait olduğu ancak parmak izlerinin araştırılması sonucu bulunabilmiş, kendilerine teslim edilen cenazenin kendi oğullarına ait ol-

madığını Cem Karaca'nın ailesi dahi anlayamamıştır.

18 Haziran günü sabah 10:00'da Dudullu mezarlığına getirilen cenazeye ailesi ve Bülent Ertürk'ün yoldaşları katıldı. Arabadan indirildikten sonra anaların omzunda mezarlığa giren cenaze zılgıt ve ağtırlarla karşılandı.

Ailesi adına kısa bir konuşma yapan Ertürk'ün akrabası; "**İnsanın çok yakın birisini kaybetmesi ve onun cenazesinde konuşması elbet zor. Bülent bizim canımız, bizim kanımız, bizim parçamızdır. Onu ve onunla yaşadıklarımızı hiçbir zaman unutmayacağız. Biz yaşadıkça Bülent hep aramızda yaşamış olacaktır. Onun anısı için sizleri 1 dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum**" dedi. Saygı

duruşundan sonra cenazeye katılanlar "**Bülent Ertürk ölümsüzdür**", "**Emel Kılıç, Murat Arıcak, Bülent Ertürk YAŞIYOR**", "**Karadeniz şehitleri ölümsüzdür**", "**Partizanlar ölmez, Yaşasın Halk Savaşı**" vb. sloganlar attı ve marşlar söyledi. Polisin cenaze töreninden saatler öncesinde mezarlık çevresinde kurduğu abluka, cenaze sonuna kadar sürdü. (İstanbul)

İşçi-köylü'den

“PAKET PAKET DEMOKRASİ” EŞLİĞİNDE
HIRSIZLAR HIRSIZLARDAN HESAP SORAMAZ!

Son birkaç haftadır popülist politikaların ve burjuva arenada yapılan ayak oyunlarının bir ürünü olduğu açık olan yolsuzluk soruşturması gündemi işgal ediyor. Adalet ve Kalkınma Partisi'nin hükümet kurmak için yeterli milletvekili sayısını elde ettiği mecliste kurmuş olduğu “Yolsuzlukları Soruşturma Komisyonu'nun” geçmiş dönemin bazı siyasetçilerini dinlemesi burjuva medya tarafından kamuoyuna öyle bir sunuldu ki gerçekten yolsuzlukların üzerine gidiliyor izlenimi verildi.

Yıllar öncesinin kasaba politikacılarının “tüyü bitmemiş yetimin hakkını sorma” bağırtıları arasında sanki biz bu filmi daha önce görmüştük izlenimi uyandıran bu kamuoyu oluşturma çabası hiç kuşku yok ki yeniden sahnelenen 3. sınıf bir komediyi andırıyor. Gerçi R. Tayyip Erdoğan'ın “yolsuzluk damarında” geziyoruz sözleriyle komediden çok 3. sınıf bir dramı andırıyor. Avrupa Birliği üyeliği propagandası eşliğinde yürütülegelen “paket paket demokrasi” lütüflarıyla(!) birleştiğinde üzerinde önemle durulması ve deşifre edilmesi gereken yanlar içeriyor.

Hükümetin “demokratikleşiyoruz” propagandaları arasında, 450 bin kamu işçisini ilgilendiren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde ilk 6 ay için sıfır zam önerdiği koşullarda, R. Tayyip Erdoğan'ın “Yolsuzlukların damarına girdik, sabırla henüz bu damarda yürüyoruz” söylemleri eşliğinde, bizzat kendi bürokratlarının bir şaraba 5.6 Milyar (beş milyar 600 milyon) ödemesi bizleri bir kez daha geçmiş dönemde yapılan “aklama paklama operasyonlarına” götür-

rüyor.

TC'nin özellikle son 20 yılına damgasını vuran bu yolsuzluk söylemi, her ne hikmetse bir türlü sonuçlanmıyor! En son Tansu Çiller ve Mesut Yılmaz'ın “Yüce Divan yolunda bu milletin hür iradesinin yansması olan mecliste” aklanmasıyla gündeme gelen yolsuzluk tartışmaları, bugün R. Tayyip Erdoğan'ın tam bir Kasımpaşalı kabadayı edasıyla söylediği damardan vaazlarıyla işçi sınıfı ve emekçi halkla dalga geçercesine sürdürülüyor.

Türk hakim sınıflarının işçi sınıfı ve emekçi halk üzerinde bir baskı aracı olan ve bu karakteriyle kurulduğu günden itibaren sömürü talan ve yağmanın bir numaralı adresi olan TC devleti; milyarlık yemekleri, havada uçan dolarları, Laila akşamları ile boğazına kadar pisliğe batmış bürokratları ve kadrolarıyla bırakalım yolsuzlukları önlemeyi, “bugün nasıl yaparım da daha fazlasını götürürüm” hesabıyla yönetilmektedir. Yönetilmektedir çünkü bu onların sınıf karakterinde vardır. İşçi sınıfı ve emekçi halkın alınterinin, emeğinin üzerinden yükselen sömürü cennetleri, kendi sınıf doğaları gereği hırsızlık, yağma ve talan üretmektedir. İşte tam da bu nedenle bugün en büyük yağmacılar ve hırsızlar anlı şanlı Türk büyükleri(!), hayırsever işadamları(!), dindar ve Müslüman tüccarlar(!), namuslu büyük toprak ağaları(!), dürüst politikacı ve bürokratlar(!)

Yağmanın özgürlük olarak algılanıp kabul edildiği sömürü ve yağma düzeninde politikacılar ve bu düzenin bilcümle sahiplerinden namuslu ve saygın davranış beklemek kocaman yalandır. Egemen sınıf tem-

silcileri ve sözcüleri sömürmek, yağmalamak, çalmak zorundadır. Çünkü onların sınıf felsefelerinde kültür ve ahlak anlayışında hırsızlık ve yağma bir erdemdir. Bir dönemin kelli felli politikacısı geçmiş dönemin Başbakanı ve Cumhurbaşkanı olan T. Özal'ın şu meşhur sözü hala hafızalardadır, “benim memurum işini bilir.” Bu söylem yağmanın kutsandığı, hırsızlığın bir devlet görevi olduğunun teyit edilmesidir.

Çünkü onların felsefesinde “devlet malı deniz yemeyen keriz” zihniyeti vardır. Çünkü onların iliklerine kadar yağma, talan, hırsızlık ve hortumlama sinmiştir. Çünkü onlar açısından emperyalist ağababalarının sözcülerinden Donald Rumsfeld'in Irak'ta yaşanan yağma olayları vesilesiyle çok güzel ifade ettiği biçimde “yağma özgürlüktür”(!)

İşte bu nedenle bugün “damardan giren” Tayyip Erdoğan'ın İstanbul Belediye Başkanlığı döneminde açılan onlarca yolsuzluk davası vardır. İşte bu yüzden bugün işçi sınıfı ve emekçi halkın cebinden, emeğinden karşılanan banka hortumlamalarına karşı doğru dürüst bir yaptırım uygulanmamış, Tayyip Erdoğan bu banka sahiplerinden bazılarıyla zirveler yapmaktan geri durmamıştır.

Şu açık ki; bu hırsızlar ve soyguncular takımı olan hakim sınıflar arasında yaşanan klik dalaşlarında, birbirlerini yıpratmak amacıyla bazen birbirlerine yönelik bu tür yolsuzluk soruşturmaları açılmaktadır. Her klik, hükümet olunca öncelik olarak kendi yönetim erkini güçlendirmek için karşısında bulunan güç odaklarını köşeye sıkıştırmak için elindeki kartları ortaya sürmektedir. Bu çıkar dalaşları sonucunda dönem dönem bazı günah keçileri yaratılıp, sistemin bekası için bu günah keçileri kurban olarak ileriye sürülse de, bu durum hiçbir zaman sistemin temellerini sarsacak düzeye çıkmamıştır. Bugün yaşanan tam da budur. Bugün bu yolsuzluk soruşturmasının sonucu da farklı olmayacaktır. Çünkü yaşanacak olanlar tecrübelerle sabittir. Geriye belki birkaç günah keçisi ama en çok da tantanalı, şatafatlı ve “damarlı” söylenen beylik sözler kalacaktır.

Çünkü bugün en çok yolsuzlukla mücadele edeceklerini ve ettiklerini söyleyenler, boğazlarına kadar yolsuzlukların içine batmışlardır. Bu şaşılacak bir durum değildir. “Pislikle uğraşanların üzerine pisliğin bulaşması kaçınılmazdır” deyiminde olduğu gibi, sistemin içerisinde yer alıp da sistemin pisliklerine bulaşmadığını söylemek olsa olsa yalancılardan işidir. Ve bugün de yolsuzluklara karşı cihat çağrısı yapanlar, en büyük yalancılardır. Çünkü boğazlarına kadar yolsuzluğa batmışlardır.

Tarihin hiçbir döneminde nasıl ki zalimler zulmedenlerden hesap sormamışsa, aynı şekilde hırsızlar hırsızlardan hesap sormaz/soramaz. Bankaların içini boşaltarak hortumlayanlar, devletten aldıkları kredilerle zenginliklerine zenginlik katanlar, devletin en yetkin kademelerinde görev ve sorumluluk yapanlar ya da onların en yakınları olmuştur. Yahya Demirel kimdir? Cavit Çağlar kimdir? Uzanlar, Dinç Bilginler kimdir? Kim bunlar? Bunların kim olduğunu biz biliyoruz. Ve bunların isimlerini ve suç dosyalarını proletaryanın ve emekçi halkın hesap defterine bir bir yazıyoruz. Hiç kimse sanmasın ki yaptıkları, çaldıkları ve yağmaladıkları yanlarına kalacak!

Bu soyguncu talancıların içinde bir tek sıradan vatandaşa var mıdır? Baklava çalınca onlarca yıl hapis cezasına çarptırılanlar Antepi, Karslı, Edirneli, İzmirli yoksul çocuklardır. Bunları da biliyor, yazıyor ve tarih hafızamıza kaydediyoruz!

Hortumcularla soyguncuların dürüst saygın, bir dilim baklava çalanların hırsız diye ilan edildiği bir düzende, şerefli namuslu insanların başvuracağı tek yol namussuzlara, hırsızlara ve soygunculara karşı örgütlenerek, savaşmaktır. İşte bu yüzden savaşıyor işçi sınıfı ve emekçi halkın oğulları ve kızları. İşte bu yüzden kan döküyor/kan veriyor, can alıp/can veriyor işçi sınıfının yiğit, onurlu ve namuslu evlatları. Hırsızlardan, yağmacı ve talancıardan hesap sormak için; kavganın destekçisi değil bizzat sahibi olmak için; örgütlenelim savaşalım ve kazanalım!

TC'nin PKK-KADEK'i imha planında yeni adım; “TOPLUMA KAZANDIRMA YASASI”

ABD ve İngiliz emperyalizminin Irak'ı işgal etmesinin ardından Kuzey Irak'ta değişen dengelerden yararlanmaya çalışan TC devleti, Kürt Ulusuna yönelik çok kapsamlı bir saldırı furçası başlattı. ABD emperyalizmi tarafından desteklenen imha saldırısının çerçevesinde ve bundan ayrı değerlendirilmeyeceğimiz “topluma kazandırma yasası” denilen yeni bir “pişmanlık yasası” hazırlandı. Daha öncede yedi kez dene-nen ancak hiçbir sonuç alınamayan “Pişmanlık yasası”ndan devlet bu kez “kesin başarı” almak için her yolu deniyor.

TC daha önceki “pişmanlık yasaları”nın hiçbir işe yaramamasını, o dönemde PKK-KADEK'in savaştaki ısrarına bağlıyor. Burjuvazinin kalemlerlerinden Murat Yetkin daha önceki “pişmanlık yasalarının” hiçbir işe yaramamasını 27 Haziran tarihli köşe yazısında şöyle açıklıyor; “Güvenlik ve yargı birimleri bunun iki temel kaynağını saptıyor. Birincisi, PKK ile mücadelenin o yasaların çıktığı dönemde hala sıcak olması. Bir yandan militanların çatışma ortamında keskinliklerini koruyor olmaları, diğer yandan örgüt li-

derlerinin ayakta oluşu yasaların bekleneni getirmemesinde etken olarak değerlendiriliyor.” TC, PKK-KADEK'in içinde bulunduğu tasfiyecilik sürecini çok iyi bildiğinden, yeni hazırlanan yasanın içeriğini diğerlerine göre daha da geniş tutmakta. Yeni hazırlanan yasa da sadece örgüt yöneticileri yasa dışında tutulmakta. “Suç” işlememiş olanlar itirafçı oldukları taktirde serbest bırakılırken, örgütsel bilgi “vermeyenler” ise teslim oldukları taktirde “cezalari” üçte iki indirilecek. Yasa sadece teslim olanları kapsamıyor. Aynı zamanda daha önceden yakalanmış ve hüküm giymiş olanları da kapsıyor. Yasada ayrıca eylemlere katılanlarda teslim olup yasadan yararlanmak istediği taktirde ceza indirimi uygulanacak. Yasa bir yıl boyunca yürürlükte kalacak.

“Pişmanlık Yasasının” tek başına pek bir işe yaramayacağını hesaba katan egemen sınıflar, Kürt ulusuna yönelik çok kapsamlı askeri ve psikolojik saldırılarını yoğunlaştırdı. ABD emperyalizminin kontrolünde yoğunlaşan saldırılarda, Irak'taki işgal güçleri tarafından PKK-KADEK geril-

laları ya silah bırakmaya ya da bölgeyi terk etme zorlanıyor. Burjuva basında yer alan haberlere göre; PKK-KADEK ile ABD'li yetkililerin görüşmeleri sonucunda PKK-KADEK Kandil Dağı'ndaki Çomma ve Akedemi kamplarını boşaltma sözü verdi. Bu doğrultuda gerillaların bir kısmı İran'a yerleşmeye başladı. Ancak İran yönetimi bu durum karşısında gerillaları kabul etmeyeceğini ve Doli Göze bölgesinde yer alan kampın boşaltılmasını istedi. Bu nedenle PKK-KADEK ile İran askeri güçleri arasında çatışmalar başladı.

Ülke sınırları dışında PKK-KADEK'e yönelik ABD destekli saldırılar yoğunlaşırken, ülke içinde de Kürt ulusuna yönelik baskılar daha da artırıldı. Bir yandan gerillalara yönelik askeri operasyonlarını arttıran TC, diğer yandan insanları keyfi gözaltı almakta, işkence uygulamakta, en demokratik eylemlere azgınca saldırmaktadır. Bu sayede devlet zaten tasfiyecilik sürecinden dolayı iyice yıpranmış olan PKK-KADEK militanları üzerindeki psikolojik baskıyı artırmaktadır. PKK-KADEK ise TC'nin bu saldırıları karşısında tekrardan

savaş söylemlerini dile getirmekte. PKK-KADEK Genel Başkanlık Konseyi Murat Karayılan 27 Haziran'da Medya TV'de katıldığı bir programda, halka ve gerillaya saldırıların yoğunlaştığı şu günlerde bir de böyle bir yasanın çıkarılmaya çalışılmasının açık savaş ilanı olduğunu söyledi. Tüm bu saldırılar karşısında Karayılan, herşeye rağmen 1 Eylül'e kadar barışçıl çözüm yollarının zorlanacağını da belirtti. Ayrıca PKK-KADEK 7 maddelik bir “demokratik çözüm paketi” hazırlayarak demokratik taleplerini tekrarladı. Yapılan açıklamalarda gözüktüğü gibi PKK-KADEK TC'nin tüm saldırıları karşısında ciddi bir duruş sergileyemeyecek. PKK-KADEK geldiği bu aşamadan sonra tekrardan devrimci bir çizgiye dönmesi çok zor olacaktır. PKK-KADEK'in savaş söylemlerini tekrardan dillendirmesindeki tek neden militanlarının morellerini düzeltmek istemesindedir. Abdullah Öcalan'ın yakalanmasından sonraki barış talepleri TC tarafından sadece imha saldırısıyla karşılanmıştır. Bu durum militanları olumsuz yönde etkilemektedir.

Selanik'te anti-emperyalist direniş

ATİK ve ILPS'nin Avrupa Birliği Dönem Toplantılarının yapıldığı Selanik'te düzenlediği "Selanik 2003 Anti-Emperyalist Eylem ve Çalışma Kampı"na dünyanın dört bir yanından delegeler katıldı

Avrupa Birliği Devlet ve Hükümet Başkanları Dönem Toplantılarının yapıldığı Selanik'te, Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) ve Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) 15-22 Haziran tarihleri arasında "Selanik 2003 Anti Emperyalist Eylem ve Çalışma Kampı" adında bir kamp düzenledi. Yunanistan'dan anti-emperyalist birçok aktivistin yanı sıra birlikte Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yaşayan ATİK üyesi 70 kişinin katıldığı kampa ayrıca Hindistan, Filipinler, Endonezya, Nepal, Afganistan, Lübnan, ABD, Rusya ve Avrupa'nın birçok ülkesinden delegeler katıldı. Kampa ayrıca DHDH, AGİF üyeleriyle birlikte Türkiye'den ILPS, Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan temsilcileri de katıldı.

Yunanistan basınının yoğun ilgi gösterdiği kamp, sürekli olarak televizyon ve gazetelerinde yer aldı. Kampa bir diğer ilgi ise Yunanistan devletindendi. Kamp süresi boyunca Yunan askeri helikopterleri kamp üstünde sürekli alçak uçuş yaptılar.

Tüm delegelerle birlikte yaşamın ortak örgütlediği kampta onlarca çadır kuruldu. Yoldaşça bir birlikteliğin olduğu kampta, delegeler kendi ülkelerindeki deneyimleri, mücadelenin geldiği aşama vb. tüm konularda tartışma imkanı buldu. Kamp süresi boyunca; "Gençlik ve savaş karşıtı mücadele", "Terörizme karşı kampanya, kara liste, izolasyon, politik tutsaklar ve beyaz hücrelere karşı enternasyonal dayanışma ve direniş", "Amerikan askeri üsleri ve politik askeri yönetim", "Küreselleşme ve bir mitosun sonu", "Filistin ve Ortadoğu", "Küreselleşme karşıtı hareket, Sosyal forum ve NGO", "Post-Feminizm çağında kadın hareketi", "Politik İslam" başlıklı konular çalışma gruplarında tartışıldı. Bir çok delege bu konularda hazırladığı bildirgeleri sundu. Çalışma sonlarında genel olarak ortak görüşler ortaya çıksa da, bazı konularda ise tartışmalar saatlerce sürdü. Yine kamp süresi boyunca dört büyük seminer düzenlendi. Bunlardan ilki kampın konferanslar için hazırlanmış bölümünde, 15 Haziran tarihinde yapılan "Irak'tan Sonra Ne Olacak? Amerikan Hegemonyası - Emperyalist savaş ve ilişkiler" konulu bir seminerdi. Bu seminer kampın ilk etkinliği olması nedeniyle kısa bir açılış programı ile başladı. Yunanistanlı delegenin kampın amacını anlattığı kısa konuşmasından sonra tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Sıkı yumrukların havaya kaldırıldığı saygı duruşundan sonra Türkçe ve Yunanca "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Teker teker delegeler sayıldıktan sonra seminere geçildi. Seminere konuşmacı olarak ILPS ve ATİK temsilcileriyle birlikte Yunanistan, İtalya ve Filipinler'den delegeler katıldı. Seminerde Avrupalı delegeler 3. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın çıkma koşullarının arttığını belirtti. Yunanistanlı delege Avrupa'daki Irak'a yönelik saldırı karşıtı hareketin güçlü olmasını, özellikle Fransa ve Almanya'nın ABD

ile çelişkilerinin yoğunlaşmasıyla birlikte kendi halklarını ABD karşıtı olarak sokaklara dökmesine bağladı. Seminerden sonra Gölge Tiyatrosu'nda emperyalizmi konu alan perde oyunuyla ilk gün etkinliği bitirildi.

Kampın ikinci büyük semineri ise 16 Haziran tarihinde Selanik Şehir Merkezi'nde bulunan Anti Faşist Festival alanında yapıldı. "Göçmenler, Irkçılık ve Devlet Politikası" konulu seminere ATİK Başkanı Metin Atak, AGİF Temsilcisi Özcan Anıl ve Yunanistan'lı bir delege katıldı. Konuşmalarda özellikle AB üyesi ülkelerin son dönemde göçmenlere yönelik artan baskıları tartışıldı. Üçüncü büyük seminer ise 17 Haziran tarihinde kamp alanında yapıldı. "Avrupa Birliği, İşçiler, köylüler, göçmenler ve gençlere karşı kapitalist barbarlık. EMU, EURO-Ordu, saldırı ve çelişkiler" başlıklı seminere ATİK, MLKP temsilcileri ve Yunanistanlı bir delege katıldı.

DELEGELER OMUZ OMUZA HALAY ÇEKTE

Dördüncü büyük seminerin yapıldığı gün, aynı zamanda kampın resmi açılışı da yapıldı. 18 Haziran tarihinde Kipos Tiyatrosu'nda yapılan etkinlikte ev sahibi olarak açılış konuşması yapıldı ve sırayla diğer delegeler çağrıldı. İlk olarak söz alan ATİK başkanı Metin Atak kampa katılan herkesi selamladı. Kamp boyunca Yunanistanlılarla beraber kaldıklarını belirterek şöyle konuştu: "Bu durum aynı zamanda Türk ve Yunan burjuvazisinin halklar arasında kin tohumları ekilmesine verilmiş iyi bir yanittir". Atak'ın konuşması Türkçe ve Yunanca "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganıyla son buldu. Daha sonra sırayla Hindistan, Nepal, Endonezya, İtalya, Rusya, Filipinler, Lübnan, Belçika ve Almanya'dan gelen çeşitli örgütler ile Türkiye'den İHD ve YDG temsilcileri kısa birer konuşma yaptılar. Son olarak konuşmalarını yapmaları için TKP/ML temsilcisi ve Yunanistan Komünist Partisi/ Marksist Leninist (YKP/ML) Genel Sekreteri çağrıldı ve onlar da konuşmalarını yaptılar. TKP/ML temsilcisinin konuşması sırasında sık sık "Yaşasın Partimiz TKP/ML", "İbo Yaşıyor TIKKO Savaşıyor" vb sloganlar atıldı. Sloganlara Yunanistanlıların da coşkulu bir şekilde eşlik etmesi oldukça dikkat çekici idi. YKP(ML) Genel Sekreterinin konuşması da sık sık sloganlarla kesildi. Daha sonra "Fırtınalı bölgede gelişmeler. Asya ve Latin Amerika'daki Halkların Devrimci Mücadelesi" konulu seminer düzenlendi. Seminerde halk savaşının yürütüldüğü ülkelerde, komünist hareketlerin durumu ve gerilla savaşı hakkında bilgiler verildi. Seminerden sonra ATİK bünyesinde çalışmalarını sürdüren Partizan Sanat Topluluğu bir konser verdi. Grubun Türkçe, Kürtçe, Yunanca, Almanca söylediği türkü ve marşlar ilgiyle dinlendi. Grup, Komünist Önder İbrahim Kaypakka-ya için yazılan "Selam Olsun" marşını söylediği sırada tiyatrodaki bulunan herkes

yumruklarını havaya kaldırarak, Kaypakka-ya'yı Selanik'te anmış oldu. Halkların ser verip sır vermeyen önderi için söylenen marş Yunanlılar da eşlik etti. Grup çeşitli dillerde "Enternasyonal" ve "İleri İşçiler" adlı parçaları söyledikten sonra halay türküleri söyledi. Grubun türküleri eşliğinde sahnenin ortasında büyük bir halay kuruldu. Tüm delegelerin katıldığı halay, emperyalist kapitalist sisteme karşı verilen ortak mücadeleyi yansıtıyordu.

İLK EYLEM İRKÇILIĞA KARŞIYDI

Bankaların ve bir çok işyerinin saclarla etrafına büyük setler çekildiği Selanik'te ilk eylem 19 Haziran günü ırkçılığa karşı yapıldı. Kamp alanından otobüslerle gidilen yürüyüş Ayasofya Meydanı'nda başladı. Çeşitli dillerde onlarca pankartın açıldığı yürüyüşe damgasını vuran orak çekiçli bayraklardı. Kampı simgeleyen pankartlarla birlikte ATİK ve ILPS de pankartlarını açtılar. Ayrıca TKP/ML TIKKO bayraklarının dalgalandığı yürüyüşte, Türkçe, Yunanca, Almanca ve İngilizce olarak, ırkçılık karşıtı ve emperyalist saldırıya karşı sloganlar atıldı.

İkinci eylem ise 20 Haziran tarihinde AB zirvesinin yapıldığı Porto Karas Yarım Adası yakınlarındaki Neo Marmara köyünde yapıldı. Kamp alanlarından otobüslerle gelen kitle, köy girişinde otobüslerden inerek yürüyüşe geçti. Binlerce insanın katıldığı yürüyüş sahilde son buldu. ATİK ve ILPS'nin pankart ve bayraklarla katıldığı yürüyüşte çeşitli dillerde emperyalizm karşıtı sloganlar atıldı. Konuşmaların ve müzik dinletilerinin ardından kitle yeniden yürüyüşe geçerek polislin kırmızı hat dediği noktaya kadar yürüdü. Daha önceki eylemlerden ders çıkaran polis çok kuvvetli barikat kurmuştu. Barikatın arkasına da gaz maskeli özel tim yığınağı yapıldı. Burada bazı anarşist gruplar barikatları yakarak polisle kısa süreli çatışmaya girdi. Polislin çok yoğun olarak attığı gaz bombaları nedeniyle birçok insan bayılma tehlikesi geçirdi. Yoğun gaz bombaları nedeniyle kitle geri çekilmek zorunda kaldı. Tek amaçları polisle çatışmak olan anarşist gruplar ise getirdikleri gaz maskeleri sayesinde bir süre daha çatıştıktan sonra dağıldılar. Eyleme kamu emekçileri bir günlük grevle, Neo Marmara köyündeki yerel sendikalar da üç

günlük grevle katıldılar.

AB HALKLARIN DÜŞMANIDIR

21 Haziran'da ise büyük bir gösteri düzenlendi. Kadınıyla erkeğiyle, genciyle yaşlısıyla dünyanın dört bir yanından Selanik'e gelen binlerce insan sabah saatlerinden itibaren gösteriye hazırlanmaya başladı. Kamplarda son hazırlıklar yapıldıktan sonra otobüslerle Selanik Şehir Merkezine geldiler. Eylemde YKP/ML ve TKP/ML ile Sosyal Forum, Yunanistan Komünist Örgütü (KOE)'nün önderlik ettikleri dört ayrı yürüyüş kolu organize edildi. Bu blokların dışında anarşist gruplar gün boyu polisle çatıştılar. Yer yer bu anarşist gruplar eyleme katılan diğer gruplara da saldırdılar. Anarşistlerin en çok polisle çatıştıkları yer ise Fen Fakültesiydi. Buradaki çatışmalar gece geç saatlere kadar sürdü.

Anarşist gruplar dışında eyleme elli binin üzerinde bir katılım oldu. DHKP-C eyleme YKP kortejinde katılırken, MLKP ve Avrupa Sosyal Halklar Konfederasyonu ise eyleme KOE kortejinde katıldı. Türkiye'den DİSK ve KESK ile Halkevleri ve ÖDP ayrı birer yürüyüş kolu oluşturdular. YKP/ML ve TKP/ML ise Türkçe ve Yunanca "Yaşasın Halkların Kardeşliği" yazılı ortak bayrakla katıldı. TKP/ML TIKKO ve YKP/ML bayraklarının dalgalandığı yürüyüşte çeşitli dillerde "Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Yaşıyor", "Yaşasın Türk, Yunan, Kıbrıs Halklarının kardeşliği" vb sloganlar atıldı. Yürüyüşe ayrıca ATİK ve ILPS pankart ve bayraklarıyla katıldılar.

"BU KAMPTA YOLDAŞLIK VARDI"

22 Haziran günü kamp alanında kampın bitmesi nedeniyle tüm delegelerle bir değerlendirme toplantısı yapıldı. Sırayla söz alan delegeler, kampın bir bütün olarak olumlu geçtiğini belirterek, bu tür kampların örgütlenmesinin önemini anlattılar. Kampı örgütleyen ATİK ve ILPS'ye teşekkür edilirken, Selanik'teki hemen hemen tüm kamplarda seminerlere katılan İtalyan bir Filozof kampı tek cümleyle şöyle değerlendirdi; "Bu kampı diğer kamplardan ayıran en büyük özelliği bu kampta yoldaşlığın olmasıdır." Bu sözler kampı en iyi özetleyen sözlerdi. Ve tüm delegeler sımsıkı sarılarak kamptan ayrıldılar.

ANTI-EMPERYALİST SELANİK DİRENİŞ KAMPI ENTERNASYONALİST BİR RUHLA BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Avrupa Birliği dönem toplantısının Yunanistan'ın Selanik şehrinde toplanmasına karşın aylar öncesinden, Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) ve ATİK'in ortaklaşa düzenledikleri anti-emperyalist direniş kampı beklenenin üstünde bir başarıyla gerçekleştirildi. Sadece Avrupa'dan değil, dünyanın bir çok yerinden anti-emperyalist direniş kampına katılan çeşitli parti, örgüt ve demokratik kurumlar enternasyonalist ruh ve dayanışmayla gerçekleştirdikleri bu kampla, anti-emperyalist direnişin pratikte uygulayıcıları oldular.

Filipinler, Hindistan, **Nepal**, Rusya, **İtalya**, Endonezya, **Afganistan**, ABD, **Belçika**, DHDH ve Duisburg anti-fa dan katılımcıların yanısıra ILPS temsilcileri, ATİK'in **Almanya**, Fransa, **Hollanda**, Avusturya Federasyonları ve yine ATİK'in

İngiltere, ABD temsilcileri ile **Türkiye'den İLPS seksiyonu**, Yeni Demokrat Gençlik, **İşçi-Köylü gazetesi**, Çağrı gazetesi, **İHD** ve **MLKP'nin** katıldığı direniş kampı bir çok coğrafyadan insanların bir tek hedef için buluşarak anti-emperyalist bir duruşu pratikte sergiledikleri bir alan oldu.

ATİK'in 70 kişiyle katıldığı 2003 Selanik Anti-emperyalist Direniş Kampı, yeni bir tecrübenin kapısını açmış oldu. Daha önce katıldığımız uluslararası etkinliklerin birikimiyle gerçekleştirilen Selanik Direniş Kampı ATİK açısından yeni bir sayfayı açmıştır.

Yunanistan'lı yoldaşlar, kampın organizasyonunda gösterdikleri çaba ve sarfettikleri emeklerinden dolayı bir kez daha takdir ve teşekkürümüzü hak etmiş bulunuyorlar.

2003 Selanik Direniş Kampı, Halkların

Uluslararası Mücadele Ligi'nin gerçekleştirdiği kitlesel pratiğinin Avrupa'daki ilk sınavı olması açısından da büyük bir önem taşımaktadır. Daha öncesinde Kanada'da Kadınlar Konferansı, Filipinler'de Göçmenler Konferansı gerçekleştiren LİG'in Avrupa'da böylesi bir kamp gerçekleştirmesi önemli bir başarıdır. Yunanistan basın ve yayın kuruluşları başta olmak üzere uluslararası basın ve yayın kuruluşlarının ilgi odağı olan Halkların Uluslararası Mücadele LİG'i ve ATİK'in tanınması içinde bir fırsat olmuştur.

2003 Selanik Direniş Kampı, 15-22 Haziran tarihleri arası gerçekleştirdiği bir haftalık etkinliklerinde paneller, çalışma grupları, kültürel etkinlikler ve yürüyüşlerle önüne koyduğu programı gerçekleştirmesiyle başarılı bir sınav verdi. **Gençlik Ve Savaş**, **Anti-terör Ve İzolasyon**, **Emperyalist İşgal Ve Göç hareketleri**, ABD Üsleri, **Politik İslam Ve Anti-emperyalist Mücadele**, Küreselleşme, **Filistin ve Ortadoğu**, Sivil Toplum Örgütleri, **Kadınlar Ve Feminizm**, Avrupa Birliği, **Emperyalist Saldırganlık Ve Halk Hareketleri** konularının işlendiği siyasal çalışmalarda, katılımcıların sunduğu görüşlerden öğrenilecek bir çok yönün ortaya çıkması ayrı bir kazanım oldu.

Ayrıca yapılan etkinliklerle halkların devrimci kültürünün kaynaştığı anti-emperyalist direniş kampı, devrimci halk kültürünün güzel bir örneğini sergiledi. ATİK'in halk oyunları ve müzik grubuyla, Yunanistan'lı yoldaşların tiyatroyla katıldığı gece-

lerde enternasyonal dayanışmanın güzel örnekleri sergilendi.

Avrupa Birliği'nin emperyalist bir blok olarak gerçekleştirdiği Selanik dönem toplantısı emperyalist bloklar arasındaki çelişki ve rekabetin iyice netleşmesini ifade etmektedir. Emperyalist bir birlik olan Avrupa Birliği'nin halkların birliği olmadığı açıktır.

Avrupa'da halkın giderek daha da yoksullaştığı, işsizliğin çığ gibi büyüdüğü ve kazanılmış hakların bir bir gaspedildiği, Avrupa Birliği'nin diğer emperyalist güçler olan ABD, Japonya, Rusya gibi güçlere karşı güçlü bir blok olarak yeni açılımlar yaparak genişlemektedir. Almanya Başbakanı'nın "yeni üyeler, yeni pazarlar demektir" açıklaması Avrupa Birliğinin neyi hedeflediği ve nasıl bir birlik olduğunu gösteren en özlü ifadedir. Avrupa Birliği liderliğine oynayan Almanya Başbakanı'nın ağzından böyle bir değerlendirmenin yapılması ise daha da anlamlıdır.

Selanik Anti-emperyalist Direniş Kampı'nda kazandığımız tecrübeyi ileriki pratiklerimize seferber edeceğiz.

Anti emperyalist mücadelenin küçükten büyüğe doğru giderek ivme kazandığı bu süreçte, Avrupa'da anti-emperyalist bir gücün LİG etrafında toplanması ve seferber edilmesi önemlidir.

Kahrolsun Emperyalizm, Faşizm ve her türden gericiлик!

ATİK
Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu

AVRUPA BİRLİĞİNİN SELANİK TOPLANTISININ SONUCU YENİ PAZARLAR

19 Haziran 2003 tarihinde Yunanistan'ın Selanik şehrinde toplanan Avrupa Birliği üyeleri yeni aday üyeler ve ortak bir Avrupa Anayasası üzerinde tartışarak, Avrupa Birliği'nin gelecekte kendi içinde bir Başbakan ve Dışişleri Bakanı'nın seçileceği ilk adımı attıklarını toplantı sonrası açıkladılar.

Emperyalist bir blok olarak kendi içinde oldukça sorunlar yaşayan AB'nin Selanik toplantısı ileriki yıllarda daha büyük iç tartışmaları yaşayacaklarının da sinyalini vermiş oldu.

Selanik toplantısının temel üç gündemi üzerinde tartışmalar yürüten AB'nin devlet temsilcileri; "genişleme", ortak bir 'Anayasa', ve "örgütlü suçlarla mücadele" konularında aralarında anlaşmalarını toplantı sonrası açıklamış olsalar da, özellikle ortak anayasa, Başbakan ve Dışişleri Bakanlığı konusunda tam bir görüş birliği içinde olmadıkları açık.

Ortak anayasa için bir çok kişinin yorumu bunun; Avrupa Birleşik Devletlerine doğru atılmış ilk adım olduğu şek-

lindi iken, Anayasa taslağı "Anayasamıza demokrasi adı verilir; çünkü iktidarın değil çoğunluğun elindedir" girişiyle başlayan taslak **15 Haziran 2004** tarihine kadar tüm üye ülkelerin imzasına açılmış olacak.

AB içinde liderliğe oynayan **Almanya**, **Fransa** ve **İngiltere**'nin gelecekte ağırlıklarını daha da hissettirecekleri anlaşılan Anayasa taslağına **Portekiz**, **Hollanda**, **Belçika** gibi nüfus olarak daha küçük olan ülkeler daha şimdiden itiraz etmiş bulunuyorlar. Bu çelişkinin öyle basit olmadığı açıktır. AB içinde büyük tartışmalara yol açacak olan bu itirazların nereye evrileceği 2004 yılının ortalarında daha da netleşecektir.

Anayasa taslağının kabul edilmesi durumunda, Başbakan ve Dışişleri Bakanı seçilecek. Anayasanın kabul edilmesinden sonraki süreçte kararlar çoğunluk temelinde alınacak. Veto hakları kalkacak ve bir tek dış politika izlenecek. Bu durumda dönem başkanlığı kalacak ve ülke oyları nüfus çoğunluğuna

göre belirlenecek. Anayasanın kabulü durumunda **Almanya**, **İtalya** ve **İngiltere**'nin 29'ar; **Estonya**, **Lüksemburg** 4'er; **Hollanda**, **Belçika** 12'ser oy hakkına sahip olmuş olacaklar.

Tüm itirazlar oy oranında odaklanmış bulunuyor. Anayasaya "evet" diyen İngiltere ise dış politika, vergiler konusunda alınacak kararların oybirliğiyle alınmasında ısrar ediyor.

AB'nin Selanik toplantısında öne çıkan bir diğer konuda AB'nin genişlemesi üzerine yapılan tartışmalar ve yeni aday ülkelerin belirlenmesi oldu. **Arnavutluk**, **Bosna-Hersek**, **Mekadonya**, **Sırbistan-Karadağ** ve **Hırvatistan**'dan oluşan yeni aday ülkeler tespitiyle AB'nin balkanları da içine alacak şekilde genişlemesinin önemli bir adımı atılmış oldu. Toplantıda AB komisyonu başkanı Romono Prodi "AB bütünleşmesinin **Balkan ülkelerinin katılımıyla tamamlanacağını**" belirtmesi ve yine Yunanistan Başbakanı Kostas Simitis'in "Kapının Balkan ülkelerine açık

olduğu" açıklaması birliğin geniş bir pazar hedeflediğini gösteriyor. Keza Almanya başbakanı Schröder'in, Selanik dönüşünde Ford işçilerine yaptığı konuşmada AB toplantısından yeni döndüğünü yeni aday ülkeler tespit ettiklerini "yeni aday ülkeler demek yeni pazarlar demektir" açıklaması AB'nin artık klasik Avrupa sınırlarını aştığını ve Schröder'in de artık çekinmeden açıkladığı gibi temel hedefin pazarları birleştirmek olduğu ve Almanya başta olmak üzere bu pazarlara sahip olmanın esas olduğu gerçeği bugün çok daha açık olarak su yüzüne çıkmıştır.

AB dönem başkanı **Romono Prodi** yeni aday ülkelere yol haritası vermede gecikmedi. Prodi, yol haritası olarak; yeni aday ülkelerin mülteciler sorununu, kayıp insanların durumu, pazar ekonomisinin uygulanmasını, Kosova sorununun çözümü olduğunu bidirdiği açıklamasında ayrıca 2004-2006 yılları arasında 2000 milyonluk bir ek kredinin de bu ülkelere kullanılacağını belirtti.